

Giới thiệu Học Sinh Chuyển Trường

Câu truyện xoay quanh một cậu nam học sinh vs..

Nó tên Nguyễn Mạnh Toàn, sinh ra và lớn lên ở một miền quê Trung du miền núi Bắc Bộ – Bắc Giang chính là quê nó, cái tên gắn liền với huyền thoại Lê Văn Luyện. Nó sinh năm 97, Body khá, Cao 1m76, Nặng 58kg, Da không trắng cũng chẳng đen, nói chung là bình thường ngoại trừ khuôn mặt bình thường nếu không muốn nói là xấu trai (Sự thật mất lòng, haizz.). Nó sinh ra trong một gia đình khá khá, Bố làm giám đốc công ty thực phẩm XYZ (Công ty nhà nó), mẹ làm chủ một siêu thị điện máy, nói siêu thị cho oai chứ thực chất là một cửa hàng điện máy (Tv, Tủ lạnh, ...). Bố mẹ nó tuy đi làm cả ngày nhưng lúc nào cũng về ăn cơm trưa, tối cùng gia đình. Nó còn có 1 ông anh trai hơn nó 3 tuổi, khá là thương nó, gia đình nó sống khá hạnh phúc, bố mẹ nó sống rất hiện đại nên khá thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Bắt đầu với nhân vật chính nhé: I am Nó

Nó tên Nguyễn Mạnh Toàn, sinh ra và lớn lên ở một miền quê Trung du miền núi Bắc Bộ – Bắc Giang chính là quê nó, cái tên gắn liền với huyền thoại Lê Văn Luyện. Nó sinh năm 97, Body khá, Cao 1m76, Nặng 58kg, Da không trắng cũng chẳng đen, nói chung là bình thường ngoại trừ khuôn mặt bình thường nếu không muốn nói là xấu trai (Sự thật mất lòng, haizz.). Nó sinh ra trong một gia đình khá khá, Bố làm giám đốc công ty thực phẩm XYZ (Công ty nhà nó), mẹ làm chủ một siêu thị điện máy, nói siêu thị cho oai chứ thực chất là một cửa hàng điện máy (Tv, Tủ lạnh, ...). Bố mẹ nó tuy đi làm cả ngày nhưng lúc nào cũng về ăn cơm trưa, tối cùng gia đình. Nó còn có 1 ông anh trai hơn nó 3 tuổi, khá là thương nó, gia đình nó sống khá hạnh phúc, bố mẹ nó sống rất hiện đại nên khá thoải mái.

Gia đình là vậy nhưng bên ngoài nó sống rất khép kín, từ nhỏ nó chỉ có duy nhất một người bạn, một người duy nhất muốn nói chuyện, chơi cùng nó và bảo vệ nó mỗi khi bị người khác bắt nạt, đó là người bạn tốt nhất của nó đến tận bây giờ. Nhưng, năm lớp 4 vì lý do công việc nên gia đình thằng Vũ (bạn thân nó ý) chuyển vào nam sinh sống, từ đó nó càng trở nên trầm tính, lạnh lùng hơn, nó bắt đầu mạnh mẽ hơn để giữ lời hứa với thằng Vũ. Từ hôm thằng Vũ đi nó liền xin phép bố mẹ đi học võ, ban đầu bị phản đối vì nó muốn học Teakwondo – môn võ khá nặng nề trong việc luyện tập, nhưng vì quyết tâm của nó nên bố mẹ đành đồng ý, và vì gia đình nó ai cũng biết võ (bố mẹ nó oánh nhau mới yêu nhau).

Cuộc sống của nó cứ thế tiếp diễn, sáng đi học, chiều học võ. Do bố mẹ đi làm suốt nên nó phải tự lập khá sớm, ông anh rong ruổi cả ngày, lúc rảnh nó thường ôm cuốn sách nấu ăn của mẹ để học, nó không muốn phải nuốt mì tôm khi bố mẹ nó bận không về nên nó nấu ăn khá là ngon. Nói qua tí về việc học của nó, lớp 1 – 4 học sinh khá, lớp 5 trở đi năm nào cũng học sinh giỏi (từ lúc Thằng Vũ chuyển đi nó chỉ học và học).

Năm lên lớp 6 nó chính thức được tiền tiêu vặt (luật là vậy, ông anh năm lớp 6 mới được nên ông kêu bố mẹ lớp 6 mới cho nó, đều thật). Nhưng nó chả tiêu đến gì cả, mỗi ngày được 50k nó đều đem cất đi chỉ để lại 200 – 300k để khi cần thì dùng. Ở lớp học võ nó cũng quen được 2 ông anh bằng tuổi anh nó (hơn nó 3 tuổi), một ông tên Dũng, một ông tên Quân, hai ông này học võ trước nó 1 năm, mà tính hai ông này cũng lạ, ít nói y như nó nhưng sống rất tốt, 3 anh em chơi thân vì hợp tính và cũng vì là học trò xuất sắc của lớp võ, sau này anh em hay giúp đỡ nhau khi bị đánh, đặc biệt là Quân còn dạy nó chiêu bắn đá bằng chân. Lần đó lão Dũng bị up 2 anh em đến giúp, lão Quân tung 2 hòn đá lên sứt bay thẳng vào 2 đầu gối tên đại ca bên kia, nể luôn.

Sinh nhật năm lớp 6 bố nó tặng cây sáo trúc và kêu không bao giờ được làm mất (lý do sau này sẽ rõ), rồi nó lại đi học thêm thổi sáo. À mà lan man tuổi thơ qua, tua luôn đến cấp 3, nơi biến cố đầu tiên xảy ra và mối tình đầu cay đắng của nó.

...

Cấp 3, nó thi được 45 điểm (Toán, Văn X2 lên), vào lớp chọn, cũng như trước, nó không có bạn cho đến một ngày.

Đang trong tiết học

– Thầy cho tôi xin vài phút nhé. – Tiếng cô chủ nhiệm.

Thầy không nói gì chỉ lẳng lặng ra ngoài.

– Hôm nay lớp ta có thêm học sinh mới. Vào đây em. – Vừa nói cô vừa chỉ tay ra ngoài

Nó chẳng quan tâm, rút tai nghe ra nghe nhạc, quay ra cửa sổ nhìn băng quơ, 5 phút nữa cũng ra chơi rồi.

– Chào các bạn, mình tên Đ. N. Vy, chuyển từ Xxx về, mong mọi người giúp đỡ

– Ô hot girl

– Xinh thế, 3 vòng nuốt

– Xí, bình thường

Tiếng mấy thằng được khen vừ mấy con vịt ghen tị.

– Em chọn chỗ ngồi đi. – Cô chủ nhiệm lên tiếng

– Vâng

...

Tùng... Tùng... Tùng...

Học sinh trong lớp ủa ra chỗ nó (thật ra là trên nó 1 bàn, nhưng đông quá nên chiếm luôn bàn nó), nó lách qua đám học sinh đi xuống căn tin, dọc hành lang gặp thêm vài thằng, vài anh lớp trên vào lớp nó, chắc ngắm con nhỏ mới vào lớp nó. Con nhỏ ngồi trên nó, ngồi với nhỏ lớp trưởng nhưng nó chưa biết mặt mũi ra sao. Haizz, kẹ, méo quan tâm! Ra mua chai Sting uống xong vào lớp, vừa ngồi xuống

– Chào lớp phó, bạn tên gì nhỉ? – Con nhỏ Vy vừa cười vừa nói.

Nó đơ mắt 3s, con nhỏ khá xinh, da trắng, mắt to, tóc hung đỏ ngang vai, mặt nhìn khá dễ thương.

– Chào. Tên thì hỏi nhỏ Thảo kia, nó là lớp trưởng. – Nó quay mặt đi trả lời.

– Ồ...

Vừa lúc đó thầy vô, lại học xong về nấu ăn đoi bố mẹ về, chiều đi học Teakwondo, tối học Karate với lão Quân (Lão rủ từ năm lớp 8, năm nay trượt đh chả biết cố ý không, học giỏi bỏ mẹ mà trượt). Thời gian đó nhỏ Vy bắt chuyện với nó nhiều hơn, nó cũng dần có tình cảm với nhỏ, Nó bắt đầu cười nhiều hơn, nó không còn lạnh lùng với nhỏ nữa.

Một buổi chiều tháng 12, 2 đứa ngồi trên ngọn đồi

– Toàn này!

– Sao, Vy?

– Toàn từng thích ai chưa?

– Chưa? Sao Vy hỏi vậy?

– Toàn có... Có thích Vy không? – Tự dưng Vy quay thẳng mặt lại nhìn nó.

– Toàn... – Nó bất ngờ quá, nói không thành câu

– Có không Toàn. – Vy hấp háy đôi mắt hỏi lại

Thực ra nó cũng có tình cảm với Vy nhưng nó không nghĩ Vy lại hỏi vậy? Chả nhẽ Vy thích nó.

– Thực ra Vy... Vy thích Toàn lâu rồi. Vy yêu Toàn mất rồi. Toàn... Toàn làm người yêu Vy nha. – Vy nói xong lập tức đỏ mặt quay đi.

– Uk, Toàn cũn... Cũng có tình cảm với Vy.

– Vậy là Toàn đồng ý rồi. “Chụt” – Vy nói xong tặng luôn 1 nụ hôn vào má nó rồi nhảy vào ôm nó! – Ak, Ừm. Nó nói rồi tận hưởng cái cảm giác lần đầu được ôm người con gái khác!

– Công Vy xuống dưới đi. – Vy chu mỏ lại nói trông rất dễ thương!

– Há?

– Hức.. Hức... Hức. – Vy dậm chân xuống đất khóc thút thít. Con gái dễ khóc ghê. Hix

– Thôi, lên đi Toàn cũng xuống!

– Hihi, yêu Toàn nhất! – Địch, mới khóc xong đã cười được. Công Vy xuống, đèo đi ăn kem rồi trả về nơi sản xuất!

Từ hôm đó cuộc sống của nó vẫn diễn ra bình thường, ngoài việc nó đã có người yêu. Hàng ngày nó vẫn dậy sớm, tập thể dục, về tắm rửa, vệ sinh cá nhân, đánh thức con heo lười N. Vy dậy (Người ta yêu nhau toàn con gái đánh thức, bọn nó thì ngược lại ^_^). Ăn sáng, lấy lương rồi phóng đến nhà

Vy đón em nó đi học, tan học lại đi ăn kem rồi về nơi sản xuất. Từ ngày yêu nhau, nó chăm học hơn, cười nhiều hơn với Vy. Nhưng, cuộc sống không như ta muốn. Cuộc sống của nó xảy ra 1 chuỗi biến cố làm cuộc đời nó sang trang mới!

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2

Valentine 14/2: Trời mưa to

Cầm trên tay hộp quà, bên trong là sợi dây chuyền bạc có hình trái tim luôn chéo hai chữ T, V. Hôm nay nó mặc áo phông trắng, quần jeans đen, đi đôi giày đen chà nhò hiệu gì, khoác thêm cái áo khoác mỏng. Chạy xuống nhà, bố mẹ đang xem tivi, nó gào lên:

– Nó: bố mẹ, con đi chơi tí muộn con mới về. Chúc bố mẹ valentine vui vẻ. – Nó cười cười, nụ cười hơi đều

– Mẹ: Bố anh, dạo này có người yêu hay sao mà cười nhiều thế!

– Nó: Đâu có! Thôi con đi đây, để không gian cho bố mẹ. – Nói rồi nó phóng nhanh ra ngoài.

– Mẹ: Nhớ mang áo mưa đó. – Mẹ cố gắng gọi theo.

Mang áo mưa vào, leo lên con ex của ông anh phóng đến quán cafe xxx. Đến nơi nhắn tin cho Vy

– Nó: Vy ở nhà không?

– Vy: Vy đang ở nội, sao không Toàn?

– Nó: À Toàn tính đến đón Vy đi chơi!

– Vy: Vy bận rồi, trời đang mưa nữa, tạm rồi Toàn sang nhé!

– Nó: Ok Vy, tí Toàn qua!

Cắt điện thoại, áo mưa, dắt xe vào cắt rồi bước vào quán. Chọn một bàn ở trong khuất ngò, nhâm nhi ly cappuccino, thưởng thức tiếng nhạc du dương.

– Em tính đến bao giờ mới kết thúc với nó

– Trò chơi mới bắt đầu mà anh

Tiếng nói đó! Là Vy mà. Nhưng Vy nói đang ở nhà nội? Nó giật mình đưa mắt tìm kiếm nơi phát ra tiếng nói. Ánh mắt nó dừng lại ở một bàn trong góc, là Vy!

Là Vy, Vy đang đi cùng một người con trai khác, tay trong tay, hôn nhau đắm thiết. Nó không tin vào mắt mình, nhắc điện thoại lên gọi cho Vy.

– Vy: Alo Toàn à? – Người con gái bên kia đang bắt máy.

– Nó: Vy đang ở đâu? Về chưa? – Nó cố bình tĩnh trả lời.

– Vy: Vy vẫn bên nội, tí về Vy gọi cho Toàn!

Nó cúp máy, tâm trạng buồn chán. Tại sao Vy lại nói dối nó, sao Vy nói không thích xưng hô anh em? Người con trai kia là ai, Vy đâu có anh trai, hay anh họ Vy? Hàng loạt câu hỏi hiện lên trong đầu nó.

– Ai gọi vậy em, thằng Toàn à?

– Vâng ạ!

– Anh đã nói rồi, trò chơi này nên kết thúc đi. Em với bọn kia cá cược em thắng rồi mà?

– Từ từ a, em chơi chưa đã mà, kiếm osin free khó lắm a. Haha

– Em đọc đọc vừa thôi, anh hơi sợ em rồi đấy.

– Sợ thế còn yêu không?

– Sao bỏ vợ của anh được. Haha

Cuộc trò chuyện đó nó cố nghe hết, mong sao vót vát được gì! Nhưng không, ly capuccino trên tay nó rơi xuống đất. Lòng nó nặng trĩu, rút điện thoại ra nhắn cho Vy

– You win! Game over!

Nó lững chững bước ra khỏi bàn, thanh toán rồi dắt xe ra đi về. Trời mưa to, có 1 chàng trai đi trên ex, đội mưa, rẽ vào quán mua 5l rượu với 1 cân bò khô đi về. Về đến nhà, căn nhà tối om. Chắc bố mẹ chưa về, dắt xe vào đi lên bậc thêm, bỗng...

– Anh ơi, em nghĩ chưa đến lúc nói cho con nó đâu!

– Nó cũng lớn rồi mà em. Hơn nữa nó cũng là đứa hiểu chuyện, nó bình tĩnh hơn em nghĩ đó.

– Nhưng...

– Con nó có quyền được biết mà em! Hơn nữa 16 năm rồi, Nam và Quyên chưa được gặp con. Hôm qua anh mơ thấy vợ chồng nó về báo mộng, muốn gặp thằng Toàn em ạ.

– Vâng! Em chỉ sợ nó bị sock thôi a.

– Nó có quyền được biết bố mẹ đẻ nó là ai mà. Anh chỉ mong nó không giận vợ chồng mình vì giấu nó chuyện đó thôi!

Bố mẹ đang giấu nó chuyện gì? Nam và Quyên là ai? Nó không phải là con đẻ của bố mẹ ư? Cái quái gì đang xảy ra vậy. Nó ngồi chờ đến 1 lúc mới bước vào nhà, đi lên phòng, đóng cửa lại. Nó đem rượu với mỗi ra nhậu, lão Dũng với lão Quân nói khi buồn 2 lão hay đi nhậu. Say sẽ quên đi nỗi buồn. Nó chưa bao giờ uống rượu, nhưng hôm nay nó muốn uống. Nó đổ rượu ra cốc, tu phát hết nửa cốc. Đắng, chua, cay khé cổ, nó phải uống gấp cốc nước lọc. Những ngụm tiếp theo đã dễ uống hơn. Nhưng càng uống càng tỉnh, kỷ niệm giữa nó và Vy ùa về như 1 thước phim quay chậm, rất rõ nét.

Nó mở mắt ra bởi ánh nắng chiếu vào mặt. Đầu nó ong ong lên vì đau, cổ họng hơi rát và có vị lạ. Nhìn lại đồng chiến trường, chai rượu, à không chính xác là can rượu, chưa hết 1/4, bò khô gần như còn nguyên. Lắc đầu 1 cái cho tỉnh, lấy điện thoại xem, đã 9h rồi, 1 smoi from Vy kem:

– Nhanh vậy à?

Quăng điện thoại xuống, lấy quần áo vào vệ sinh cá nhân, tắm rửa. Dòng nước mát lạnh làm nó cảm thấy dễ chịu hơn.

Bước ra, đang lau khô tóc thì nó thấy mẹ đang ngồi giường cùng tô bún

– Mẹ: hôm nay con sao vậy, ốm à con, hay mệt chỗ nào?

– Nó: Không có gì đâu mẹ!

– Mẹ: Con sao thế? Sao hôm nay giấu mẹ, có gì nói ra sẽ thoải mái hơn. Mẹ đâu phải người ngoài!

Những giọt nước mắt từ từ lăn trên gò má nó, nó xà vào lòng mẹ. Lâu lắm rồi, rất lâu rồi nó mới có cảm giác bình yên như vậy!

– Nó: Mẹ... Hức... Hức... Hức... Con đã làm... Hức... Gì sai... Hức... Mà người con yêu... Lại đem tình cảm... Hức... Của con... Hức... Ra làm... Hức... Trò đùa... Hức..

– Mẹ: Thôi nào con trai. Lớn rồi còn khóc. Cứng rắn lên nào, con trai không được khóc. Nín đi rồi kể mẹ nghe

– Nó: Hức... Vâng... Hức

Rồi nó kể tất cả cho mẹ nghe, từ lúc gặp Vy đến lúc nghe bố mẹ nói chuyện. Mẹ nó hơi ngạc nhiên khi thấy thái độ của nó!

– Mẹ: Con không buồn khi nghe được cuộc nói chuyện của bố mẹ à?

– Nó: Buồn chứ mẹ. – Vừa nói nó vừa chỉ vào can rượu. – Nhưng bố mẹ cũng buồn đâu kém con.

– Mẹ: Con mẹ lớn thật rồi! Chuyện tình cảm của con với bé Vy hãy coi như kỷ niệm và cất vào 1 góc trái tim, coi như 1 mối tình đơn phương, một cảm giác mới đầu đời đi! – Vừa nói mẹ vừa xoa đầu nó.

– Mẹ: Giờ con muốn nghe chuyện bố mẹ ruột con không?

– Nó: Vâng

Bla... Bla... Bla...

Chương 3

Sau ngày hôm đó nó trở lại bình thường nhưng ít nói hơn. Vẫn lạnh lùng, trầm tính pha chút ánh mắt vô hồn, và tuyệt nhiên nụ cười không còn trên khuôn mặt nó, ngoại trừ khi ở bên gia đình!

2 Tuần sau, gia đình Vy và gia đình thằng kia chuyển đi vì lý do công việc, kết thúc mối tình đầu đầy ngang trái!

Tua... Tua... Tua

Ngày khai giảng năm lớp 11, ngày mà nó đưa ra một quyết định thay đổi cuộc sống hiện tại của nó!

Tối hôm đó, trong bữa cơm:

– Nó: bố mẹ, con muốn chuyển lên Hà Nội học, sống tự lập 1 time.

– Mẹ: S... Sao thế? Lại có chuyện gì à?

– Nó: Dạ không có gì đâu! Con chỉ muốn xa nơi này 1 time để quên đi 1 số việc, con cũng muốn ra ngoài cọ xát với xã hội 1 lần.

– Mẹ: Nhưng...

– Bố: Thôi em. Con nó nói đúng đấy. Nó cũng lớn rồi, nên ra cọ xát dần rồi.

Quay sang nó:

– Bố: Con tính thế nào nói bố mẹ nghe xem. – Bố vẫn bình tĩnh nói.

– Nó: Dạ. Mai con rút học bạ rồi ra thăm bố mẹ. Ngày kia con đi. Bố báo với Chú Cường 1 tiếng hộ con.

– Bố: Nhớ mang theo sáo ra thăm bố mẹ con nha. Họ thích nghe tiếng sáo lắm đấy.

– Nó: Vâng.

Ngày lên đường rời xa quê hương, xa gia đình cũng đến. Sáng hôm ấy, nó vẫn dậy sớm như bình thường, tập thể dục xong tắm rửa, vệ sinh cá nhân. Chạy xuống bếp nấu bữa sáng cho cả nhà. Đang nấu thì điện thoại reo:

– Nó: Alo anh Thành hả? Mới hơn 6h gọi em liz?

– Anh Thành: anh gọi bảo mày bao giờ lên đến nơi gọi a, Giờ anh phải đi học.

– Nó: Rồi ok huynh.

– Mới sáng ra đã gọi cho ai đấy. – Tiếng mẹ nó vọng ra.

– Nó: anh Thành gọi mẹ ạ. Anh kêu lên đến nơi gọi cho anh ra đón.

– Chỗ thằng Thành trọ xa trường mày học lắm đấy. – Bố cũng nói vọng ra.

– Nó: Con mang tạm đồ vào phòng ảnh cát rồi chiều đi tìm phòng trọ. Giờ này phòng trọ khó tìm sợ tìm 1 buổi không ra bố ạ.

– Mẹ: Đồ đạc sao rồi con? Lên trên đây tìm phòng trọ xong gọi cho chú Vinh kêu chú chở Tủ lạnh đến phòng cho. Ở đây lâu nên cần dùng đấy.

– Nó: Vâng.

Rồi cả nhà nó ăn sáng, ăn xong rửa chén rồi lên nhà nói chuyện với bố mẹ.

– Mẹ: Đi nhớ giữ gìn sức khoẻ, có gì nhờ chú Vinh với chú Cường. Bla... Bla... Bla

– Bố: Này, cầm lấy.

Nói rồi bố đưa nó hai cái thẻ ATM.

– Bố: Cái này bên trong có 50tr để con dùng đóng học phí và sinh hoạt. Dùng hết gọi để bố mẹ gửi lên cho. Còn cái này, bố Nam con để lại cho con. Nhớ dùng hợp lý đấy.

– Nó: Vâng

7H15 AM:

Nó đang ở bến đợi xe. Gần 5 phút sau, xe đến, chào bố mẹ rồi lên xe. Lên xe, nó chui tít vào hàng ghế gần cuối, trong góc ngồi (Nó không ngồi hàng cuối vì nó khá cao, gặp chỗ sóc là nảy lên đập đầu vào xe, xe khách nhé).

Xe từ từ chuyển bánh để lại đằng sau hình ảnh bố mẹ nó đang vẫy tay chào nó. Dần dần những cánh đồng lúa khuất xa, nhường chỗ cho những ngôi nhà cao, những cửa hàng, khu công nghiệp, ... Ngã người ra đằng sau, rút tai nghe ra thưởng thức tiếng nhạc và chìm dần vào giấc ngủ.

Sau gần 3h đồng hồ ngồi xe khách nó cũng đặt chân xuống Hà Nội. Đặt chân xuống nó nhận được rất nhiều lời mời gọi của các bác, chú xe ôm nhưng đều bị nó từ chối. Không khí Hà Nội không trong lành như quê nó nhưng lại tấp nập, xô bồ. Đoàn xe nối đuôi chạy trên đường, từng căn nhà, toà nhà cao chót vót...

10H10 phút AM tại bến xe Gia Lâm, nó rút điện thoại gọi cho anh Thành.

– Nó: Alo, anh Thành à? Em ra đến nơi r!

– Anh Thành: Ủa... A đang ở bến sao không thấy m?

– Nó: anh đang ở bến nào, em đi xe ra Gia Lâm mà!

– Anh Thành: anh đang bên Mỹ Đình, sao này không chuyển xe sang bến này.

– Nó: Từ nhà mình bắt xe thẳng lên đây luôn. Anh qua đón em luôn đi. Nặng quá.

– Anh Thành: Cái thẳng này, đến chịu m. Đợi tí anh ra.

Cái tí của ông cũng gần 30p, chả biết 2 cái bến này xa nhau thế nào hay ông vừa đi vừa ngủ nữa, chả biết được. Lên xe về phòng ông, lượn lách 1 hồi cũng về tới nhà trọ. 1 Căn nhà 3 tầng màu xanh, bên ngoài cũng không có gì nổi bật lắm. Ông dẫn nó lên phòng, mở cửa phòng ra thì... Ôi đêch, phòng trọ như cái phòng riêng, tủ lạnh, điều hoà, 2 cái laptop, bàn học, giường ngủ được 3 người. Mà khoan, 2 laptop là sao?

– Nó: Ồ... Sao có 2 cái laptop, cái mới mới kia của ai thế? Anh ở với ai à?

– Anh Thành: của anh chứ của ai? Mẹ kêu đưa mầy cái laptop cũ của a. Yên tâm đê, vẫn mới, lol ngon.

– Nó: Điều, mẹ mua cho em thì có.

– Anh Thành: Hề hề, thôi m dùng laptop của anh đê.

– Nó: Ồ mà bếp đâu? Nãy giờ sao em không thấy?

– Anh Thành: anh có biết nấu ăn đâu, mua về phí tiền. Hehe

– Nó: Thế giờ ăn gì đây, 11h30 rồi.

– Anh Thành: Ra làm bát bún rồi về, anh khao!

– Nó: Rồi, em tắm cái đã. Nóng quá

Tắm xong anh Thành dẫn nó đi ăn bún, một tiệm bún khá gần, chỉ khoảng 2 – 300m nên 2 anh em đi bộ cho thoải mái. Vào đến quán, anh Thành dẫn nó vào 1 bàn trong góc, gần chậu cây vạn tuế.

– Anh Thành: Cô Lam cho con 2 tô như cũ nha. – Anh Thành hét toáng lên.

Từ bên trong 1 cô đứng tuổi, khuôn mặt khá phúc hậu đi ra bàn nó.

– C Lam: Be bé cái mồm thôi thằng kia. Mà ai đây?

– Anh Thành: Thằng em con đây cô. Nó lên trên này học cấp 3.

– Nó: Con chào cô. Con học trường Xxx cô ạ!

– C Lam: Xxx hả? Cách đây xa lắm. Con tính trọ với thằng Thành à?

– Anh Thành: Nó ở tạm đây đến khi tìm được nhà trọ thôi. Ở đây hoài sao được. Mà cô nấu con 2 tô nhanh nhanh xú, con đói quá rồi.

– C Lam: Rồi rồi, có ngay đây!

Rồi Cô Lam đi vào trong, 1 lúc sau bưng ra 2 tô bò tái, lau thìa, đũa, ăn xong về phòng dọn cho ông. Ông ở trên này bữa bộn y như ở nhà, xong chui lên giường đánh 1 giấc để chiều đi tìm phòng trọ.

– Dậy, dậy thằng kia. Dậy còn đi tìm phòng, nhanh.

Đang mơ màng, tiếng anh Thành làm nó tỉnh luôn, chạy vào nhà với rửa qua cái mặt cho bớt ngu. Ra ngoài lấy cái quần jeans thay, ngồi lên xe anh Thành chở đến trường.

Lần mò quanh trường cả buổi trời mà không tìm được nhà trọ, đến nản. Về phòng trọ anh Thành đã hơn 6h, tắm rửa, vắt balo xuống (quần áo để trên phòng rồi, balo còn mỗi cây côn với vài đồ lặt vặt), vào ăn tô bún chống đói. No nê lại vắt xác đi dạo cho thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyền Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4

Hà Nội về đêm vẫn đông đúc, hối hả, khác với ở quê nó, đường phố thì sáng trưng. Đang đi nghe thấy tiếng kêu từ 1 con hẻm nhỏ.

– Cướp, Cướp, cứu tôi với!!

Lần mò theo tiếng kêu, vào trong 1 con hẻm khá tối, 1 người đàn bà chắc bằng tuổi mẹ nó đang đứng sát tường, 2 tay ôm chặt cái túi xách, luôn mồm kêu cứu. Đối diện là 3 thanh niên tay cầm tuýp, đang cố giật cái túi.

Rút trong túi ra cái còi.

– Toétttt... Cảnh sát đây!

Cứ tưởng bọn nó chạy toán loạn, ai dè chúng từ từ tiến lại, bọn cướp này ghê thật, không sợ cảnh sát, hay tại thấy nó đi 1 mình

– TN1 (Thanh niên 1): Oh... Trường ai? Hoá ra 1 thằng nhóc vất mũi chưa sạch.

– TN2: Cảnh sát đây sao? Haha

“Bốp” Đang cười TN2 ăn ngay cú đấm vào mặt cú đá thẳng vào ngực. Bật ngửa ra sau ôm ngực, máu mồm máu mũi tèm lem. 2 Thằng kia lao lên, TN1 vung cây tuýp lên đánh nó, nó né sang bên lên gối vào bụng, xoay người tung cú đá 180 độ vào gáy, TN1 bất tỉnh. Nó nhặt cây tuýp lên, TN3 thấy thế vội diu bọn kia chạy, không quên để lại câu.

– Mày... Mày nhớ đấy.

Xong xuôi, từ từ tiến lại chỗ người đàn bà (NĐB) đang ngồi dưới đất.

– Nó: Bọn chúng đi hết rồi, cô về nhanh đi.

– NĐB: Cám ơn cháu. Nhưng... Chân ta đau quá. Chắc trật khớp rồi.

Nó đưa 2 tay xem chân NĐb, chắc, trật khớp rồi, phải nắn lại. Chắc do nãy chạy bị trật.

– Nó: Cô ơi, người nhà cô tìm cô kìa.

– NĐb: Đâu. “Rắc” “Á”

“Bốp”

Nó ăn 1 phát tát của NĐb, đau và bất ngờ. Nó nắn khớp cho nhiều người rồi nhưng lần đầu tiên ăn tát. Đen thật, nhưng nó vẫn bình tĩnh nói.

– Nó: Xong rồi đó cô, cô đi được không. Cháu diu ra ngoài bắt taxi cho.

– Nđb: Phiên cháu quá! Cô tên Lan, cháu tên gì?

– Nó: Cháu tên Toàn.

– C Lan: Xin lỗi cháu, nãy cô giật mình nên...

– Nó: không sao đâu cô.

Nó dìu cô ra đường bắt taxi, chào cô rồi đi về phòng.

Lên đến phòng, anh Thành đang ôm laptop. Chắc đánh Lol. Nó lấy quần áo, tắm rửa, vệ sinh cá nhân, ra làm ván rank rồi đi ngủ.

...

Sáng theo thói quen dậy lúc 5h. Đi tập td, trời Hà Nội buổi sáng khá trong lành, ngoài đường xe cộ đã đi lại khá đông. Tập 1 lát nó chạy ra ngoài quán mua 1 ổ bánh mì với 1 tô phở cho ông a.

Về phòng, vệ sinh cá nhân, tắm rửa xong gọi ông anh dậy đi học. Lại vác balo, bắt xe buýt đi tìm phòng trọ. Lang thang trên vỉa hè, nó bắt gặp cái biển cho thuê phòng. Chỗ này khá gần trường, hơn 1km thôi. 1 Căn nhà 2 gác khá to màu vàng, có giàn hoa giấy trước cửa.

Bước chân vào cánh cổng màu xanh, nó thấy 1 người con gái đang ngồi cào màn hình, trên bộ bàn ghế gỗ ngoài sân. Nó tiến lại gần.

– Nó: Bạn ơi, cho mình gặp chủ nhà được không?

– Gái: Làm gì? – Nói mà vẫn cắm mặt vào điện thoại.

– Nó: Mình muốn thuê phòng...

– Gái: Chỗ này không cho con trai thuê.

– Nó: Ồ... Sao vậy?

– Con đang nói chuyện với ai thế? – Tiếng người phụ nữ từ dưới vang lên.

1 Lúc sau, một người phụ nữ đi lên. Nó hơi bất ngờ khi người phụ nữ đó chính là cô Lan, người hôm qua nó giúp.

– Cô Lan: Ồ... Toàn? Sao cháu ở đây?

– Nó: Ồ... Cô Lan. Cháu đi tìm phòng trọ, thấy bên ngoài có ghi cho thuê phòng. Nhưng bạn kia kêu không cho con trai thuê! Sao vậy ạ?

– Cô Lan: À... Nhà này có mình cô với con gái cô sống nên cho thuê để có thêm người trò chuyện, nhưng sợ xảy ra chuyện nên chỉ cho con gái thuê thôi.

– Nó: Vâng. Thôi con đi nha cô.

Nó bước đi một cách chán nản. Tìm phòng trọ khó hơn nó nghĩ. Đi được vài bước thì cô Lan gọi lại.

– Cô Lan: Mà con từ nơi khác đến à? Chắc còn học nữa?

– Nó: Nhà con dưới BG. Con lên đây học cấp 3, con học lớp 11, trường Xxx.

– Cô Lan: 11? Vậy bằng tuổi con Hân nhà cô rồi. Hân dẫn bạn lên xem phòng đi.

– Nó: Ồ...

– Hân: Nhưng mà...

Rồi Hân vẫn dẫn nó lên phòng. Căn phòng ở tầng 2. Có 4 căn phòng cửa xanh. Hân dẫn nó vào phòng cuối cùng có ban công khá rộng.

– Hân: Phòng cậu đây, xem qua đi rồi quyết định.

Nó nhìn qua căn phòng, khá rộng, được sơn màu xanh lá nhẹ. Trong phòng có 1 chiếc giường khá to, 1 cái bàn gỗ. Nhà tắm và nhà vệ sinh liền với phòng. Căn phòng rất sạch sẽ, chắc ai đó quét dọn thường xuyên.

– Nó: Phòng này mới có người dọn đi à?

– Hân: không. Phòng bọn t dùng để liên hoan. Sao rồi? 1Tr5/tháng, điện nước riêng.

– Nó: Ok. Tí t dọn đến.

Đưa chìa khoá phòng xong Hân bỏ đi. Nó rút điện thoại gọi cho anh Thành.

– Anh Thành: M đi đâu sáng giờ thế?

– Nó: Em đi kiểm phòng trọ. Anh mang dùm em đồ sang số xxx đường yyy nhá.

– Anh Thành: Rồi, tí anh mang sang cho!

Cúp máy, nó phone cho chú Vinh

– Chú Vinh: Alo, Toàn à? Tìm được phòng trọ chưa?

– Nó: Rồi chú. Mẹ con kêu chú chở dùm con cái Tủ lạnh đến số xxx đường yyy.

– Chú Vinh: Rồi. Tí chú chở cho.

Tắt máy, đi xuống dưới nhà. Gặp Cô Lan đang xem tivi. Chào cô một tiếng rồi đi loanh quay kiểm chợ mua đồ. Nồi niêu, xoong chảo, bát đũa, 1 cái bếp gas mini, quạt, ... Lòng vòng 1 lúc cũng xong, thuê xe chở về. Đồ đạc anh Thành mang đến rồi, chú Vinh cũng đem tủ lạnh lên phòng. Lăn mò tìm quán ăn, ăn tạm qua bữa rồi chiều lên trường nhận lớp.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Về phòng vác laptop ra đánh vài trận lol, chỗ này có wifi, khoẻ re. Đánh được mấy trận rank mà tụt mẹ 7 điểm, đáng. Nhìn đồng hồ đã 1h30, thay quần cái quần jeans với cái áo somi trắng rồi đi ra trường.

Vừa đi vừa ngắm đường, 15 phút sau thì đến trường. Đứng hình trước ngôi trường quá đồ sộ, trường dưới quê nó bằng 1/2 cái trường này mất. Trường thiết kế hình chữ U, có 3 dãy nhà học, 1 dãy nhà hiệu bộ, sân trước trồng khá nhiều cây xanh to và rất nhiều ghế đá. Sau trường là sân vận động khá to.

Vào cổng chào bác bảo vệ rồi bước vào phòng hiệu trưởng, thấy chú Cường đang cặm cùi viết gì đó.

– Nó: Cháu chào chú. Chú đang lzi thế?

– Chú Cường: Toàn à? Sao sáng không đến? Bọn cháu học sáng mà? À mà 11a1 giờ đang học bù, đợi chú chút chú dẫn lên lớp. – Chú Cường nói mà không thèm ngẩng đầu lên nhìn.

– Nó: Sáng nay cháu mới tìm được phòng trọ mà.

Chú Cường không nói gì, cặm cùi làm việc. 10 Phút sau chú đứng dậy vươn vai.

– Chú Cường: Ta đi thôi.

Lóc cóc đi theo chú Cường dọc hành lang dãy nhà khối 11. Khối 11 có 7 lớp, A1, 2 là lớp chọn. 5 Lớp còn lại là lớp đại trà. Lớp nó trên tầng 2, phòng cuối. Đến nơi, chú Cường kêu nó đứng ngoài.

– Chú Cường: Chào cả lớp, hôm nay lớp ta sẽ có 1 học sinh mới. Em vào đi.

Nó đi vào lớp, đứng trên bục bảng.

– Cô giáo: Chào em. Cô tên N. T. Trà, giáo viên chủ nhiệm của lớp, cô dạy Toán. Giờ em giới thiệu em với cả lớp đi.

– Nó: Dạ. – Quay xuống lớp – Chào mọi người, mình tên Nguyễn Mạnh Toàn.

Nó giới thiệu cụt ngủn, cả lớp nhìn nó như người ngoài hành tinh. Bên dưới xì xầm

– Úi giời, tưởng lớp ta thêm hot boy, hot girl gì cơ!

– Sao nó vào được lớp này nhỉ?

– Ô...

Bla... Bla... Bla

Nó đảo mắt quanh lớp, dừng lại ở 1 bàn có 1 nam, 2 nữ. Nó đơ

1S

2S

3S

4S

5S

6S

Thằng con trai kia là thằng Vũ, gần 7 năm rồi, nó không nhận ra Vũ, nhưng nó nhận ra sợi dây chuyền trên cổ người đó. Phải, là thằng Vũ.

– Em chọn chỗ ngồi đi, sau đó chép tkb, xong em có thể về. Đồng phục ngày kia sẽ có. – Tiếng chú Cường kéo nó về thực tại.

Nó đi xuống cái bàn trống duy nhất cuối lớp, cạnh cửa sổ.

Ngồi xuống bàn, hình ảnh thằng Vũ lại hiện ra trong đầu nó. Nó không ngờ có một ngày nó gặp lại thằng Vũ, ký ức hồi nhỏ lại hiện về. Đang thả trôi tâm hồn theo dòng ký ức thì có 1 tiếng nói kéo nó ra.

– Lại gặp nhau rồi ha! Cô kêu đưa cậu tkb.

Ngước mắt lên nhìn, dừng lại ở 1 người con gái có đôi mắt to, đen láy, khuôn mặt bầu bĩnh, mái tóc đuôi gà ngắn 1 mẩu trông rất xinh. Là nhỏ Hân, nó học cùng lớp với nhỏ.

– Nó: Uk.

– Hân: T là lớp trưởng, có gì cần cứ nói t, “hàng xóm”. – Nhỏ nhấn mạnh chữ hàng xóm.

2 Con nhỏ ngồi cùng bàn nhỏ Hân trở mắt nhìn nó. Kqt, nó cầm lấy tkb rồi đứng dậy ra về. Ra đến đoạn cua cầu thang thì

“Rầm”

Nó nằm bẹp dưới đất, lồm cồm đứng dậy phui sạch quần áo, cố định hình xem chuyện j vừa xảy ra. Nó thấy 1 con nhỏ đang ngồi bệt dưới đất mặt nhăn nhó. Nó đã ngờ ngợ ra chuyện này rồi, con nhỏ kia cất tiếng lí nhí.

– Nhỏ: Tôi xin lỗi. T không cố ý.

– Nó: không sao.

Nói rồi nó quay người bỏ đi, đi được vài bước nhỏ kia gọi lại.

– Nhỏ: Này! Giúp t xuống phòng y tế với.

Nó quay người lạ thấy nhỏ đang ngồi bệt dưới đất, 2 đầu gối chảy máu. Nó không nói gì kéo nhỏ dậy, dìu nhỏ xuống. Loanh quanh cũng tìm thấy phòng y tế, đặt nhỏ lên giường, kiểm bông băng với oxy già. Rửa vết thương cho nhỏ mà cứ la oai oái như lợn bị chọc tiết. Xong băng lại cho nhỏ, nó quay người bước ra đi về.

Đi ngang qua chợ nó mua ít rau, cá, thịt, hoa quả với nước ngọt về để tủ lạnh. Về đến cổng, đi qua gara xe nó thấy 1 con Camry, 1 con AB, 1 Vespa trắng, 1 vespa đỏ với 1 con ex. Đùa chứ, chả nhẽ cô Lan mượn xe trưng? Đi vào sân nó thấy cô Lan đang ngồi trên bàn ghế ngoài sân uống trà, nó cất tiếng.

– Nó: hôm nay cô không đi làm ạ? Ủa mà mấy cái xe kia đâu ra thế cô? Hôm qua con đâu thấy?

– Cô Lan: Cô xong hợp đồng nên nghỉ 1 hôm. Xe trong gara của mấy đứa thuê phòng. Hôm con dọn đến tụi nó đi chơi hết.

– Nó: Ủầy. Toàn đại gia không à. Chả hiểu sao còn ra đây thuê phòng?

– Cô Lan: Cái đấy cô chịu. Mà sao con mua lăm đồ thế?

– Nó: Con về ngang chợ nên mua ít đồ ăn. Đồ phải đi lại nhiều. Mà con lên phòng cất đồ đã cô.

Nó lên phòng cất đồ vào tủ lạnh, chán nên nó quyết định đi dạo tí cho biết đường, biết ngõ. Nó đi ngược hướng lên trường, đi được tầm 800m nó thấy 1 công viên khá lớn. Xế chiều rồi nên có khá nhiều người ngoài công viên. Nó ra 1 cái ghế đá ngồi hóng mát

“Bùm”

– Có ai không? Cứu em tôi với, Cứu với. – Tiếng một người con gái kêu lên.

Nó chạy nhanh đến chỗ phát ra tiếng kêu cứu. Đến gần cái hồ nước, nó thấy 1 người con gái đang ngồi bệt xuống đất ôm mặt khóc. Nó chạy lại gần, hỏi:

– Nó: Sao thế?

– Gái: Em tôi... Hức... Trượt chân... Xuống hồ rồi. Cứu... Hức... Em tôi với.

Nó liền nhảy xuống hồ, bơi ra chỗ thằng nhóc đang vùng vẫy. Vùng vẫy 1 lúc thằng bé chìm xuống. Nó phải lặn xuống lôi thằng bé lên, 1 hồi thì bé được thẳng bé lên bờ. Đặt thằng bé nằm xuống sơ cứu 1 hồi thì cũng tỉnh.

Ng con gái kia thấy em mình tỉnh thì ôm chặt lại khóc lóc. Rồi quay sang nó cảm ơn rồi rít.

– Gái: Cảm ơn anh. Không có anh thì em chẳng biết làm sao. Em tên Thảo, anh tên gì để sau này em đền đáp.

– Nó: Khỏi. T tên Toàn. Gọi t bằng bạn là được rồi.

– Gái: Anh... À bạn cho mình xin số điện thoại đi.

Gái nói nó mới nhớ, rút tay vào túi quần lấy điện thoại ra. Con C5 theo nó mấy năm trời giờ đây ướt sũng, màn hình đen sì. Giờ lên trước mặt gái lắc đầu.

– Nó: Chập rồi. Mà muộn rồi, tôi về. Có duyên gặp lại.

Nó chào cô gái rồi bước nhanh về. Về thấy cô Lan đang tưới cây, nó liền hỏi.

– Nó: Cô ơi. Cô có máy sấy không? Con mượn chút.

– Cô Lan: Toàn hả con. Con làm gì mà người ướt sũng thế? Đợi cô tí, cô vào lấy.

Cô Lan đi vào nhà, nó tháo tung con C5 ra để trên bàn. Cô Lan đi ra cầm theo cái máy sấy, nó sấy khô rồi lắp lại, bật nguồn lên. May thật, không hỏng.

Sấy khô điện thoại, nó chào cô rồi lên phòng cầm cơm, lấy quần áo vào tắm. Tắm xong, nấu vài món ăn rồi đem ra ăn. Ăn xong nó leo lên giường ôm laptop đánh lol với nghe nhạc. Được 1 lúc nó tắt máy, lôi sách vở ra soạn. Vừa soạn nó vừa nghĩ đến những ngày tháng sau này của nó. Bố mẹ đưa nó 50tr trong ATM, nó còn hơn 50tr tiền tiết kiệm (tiền tiêu vặt từ lớp 6 – 10 nó dành dụm). Học cấp 3 cũng không tốn bao nhiêu. Mỗi tháng hết 5tr là cùng. Tính ra thì chắc cũng gần đủ 2 năm học. Nhưng nó vẫn thắc mắc, sao bố nó đưa nó tận 2 cái ATM. Nếu đơn thuần là tiền thì bố nó gộp 1 thẻ là xong. Rắc rối thiệt. Nó quyết định mai đi kiểm tra thẻ xem sao. Lan man 1 lúc nó ngủ quên mất.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Sáng thức dậy lúc 5h, xuống dưới đi lòng vòng quanh nhà nó tìm thấy 1 bao cát tập võ đằng sau nhà. Mất nó sáng lên, lâu rồi nó không đâm bao cát. Nó tiến đến đâm bao cát, hít đất 1 hồi toát mồ hôi, đã hơn 6 rưỡi rồi, nó chạy lên phòng tắm rửa, vệ sinh cá nhân rồi thay đồ đi học. Xuống dưới nhà nhưng không thấy ai, ra ngoài khoá cổng rồi cuộc bộ đi học. Trên đường đi, nó mua ổ bánh mì với chai sữa ăn sáng. Đi đường người ta nhìn nó như sinh vật lạ. Nó kqt, rào bước nhanh đến trường, đến cổng chào bác bảo vệ rồi đi vào.

A Thành nó kêu là đi học nên thân với bác bảo vệ, sau này đi mượn thì còn xin được. Lan man quá.

Vào lớp, nó đập balô xuống bàn rồi ngồi xuống. Học sinh trong lớp nhìn nó bàn tán.

Cũng phải thôi, một mình nó 1 màu. Mà nói sơ qua về đồng phục tí. Nam 2, 4, 6 thì áo trắng đồng phục, quần đen (tùy); 3, 5, 7 thì áo xanh thanh niên (trường may), quần đen. Nữ thì 2, 4, 6 áo trắng đồng phục, váy kẻ caro nâu dài chạm gối; 3, 5, 7 thì áo xanh như nam, váy xanh.

Ngồi xuống ghế nó rút tai nghe ra nghe nhạc, nhìn qua cửa sổ ngắm trym, à nhầm ngắm cảnh. Đang mơ màng thì có cánh tay lay vai nó. Là nhò Hân, nó

nhìn Hân khó hiểu. Hân chỉ tay ra ngoài cửa, nó thấy 1 con nhò mặt đặng đặng sát khí đang tiến lại nó.

Nó tháo tai nghe ra, con nhò đến gần hét lên:

– Con nhò: Cậu bị điếc à mà không nghe thấy tôi hỏi?

Nó vẫn ngơ ngác nhìn nhò với ánh mắt vô hồn. Nhò tức điên lên.

– Con nhò: Tôi đang hỏi cậu đấy! Lớp nào? Tên gì? Đồng phục với thẻ đâu?

Nó không nói gì đưa tay chỉ ra cửa lớp. Con nhò lại hét lên

– Con nhò: Cậu đang trên tôi đấy hả?

Lúc này nó cũng hơi bức rức rồi. Nó nói hơi lớn

– Nó: Cô ra ngoài cửa lớp nhìn bảng lớp rồi vào đây. Tôi là học sinh mới, chưa có đồng phục.

Nói xong nó lại đeo tai nghe vào, giảm volume đủ để nghe thấy nhò đe dọa.

– Con nhò: Cậu... Cậu đợi đấy! Chưa ai dám thái độ như thế với tôi đâu?

Rồi nhò quay mông bỏ đi. Nó tháo tai nghe ra vì đã vào lớp. Tiết 1 là tiết toán của cô Trà, cô chép 3 bài lên bảng. 2 Bài đầu là nâng cao nhưng nó làm suốt rồi, bài 3 khá khó, nó đâm chiều 1 hồi mới ra.

– Cô Trà: Ngọc Hân bài 1, Đức Vũ bài 2, Mạnh Toàn bài 3.

Mạnh Toàn? Cái tên quen quá nhỉ? À phải rồi, là nó mà. Nó đứng lên oai nghiêm đi lên bảng. Bên dưới xì xầm bàn tán.

– Cô chơi ác thật! Học sinh mới mà cô cho ngay bài khó.

– Thằng này không đem máy tính lên à?

– Chắc lên xin cô khất đây.

Bla... Bla... Bla

Nó lên bảng đứng đọc đề 1 lúc rồi đặt phấn viết. Bài của nó chỉ cần phân tích rồi biện luận nghiệm, khá quen như nó làm rồi. 3 Phút sau nó đi xuống dưới ngò. Nhò Hân với Thằng Vũ vẫn đang bấm và viết. 5 Phút sau 2 đứa kia đi về chỗ.

Cô đi qua 2 bài kia gật đầu, đến bài nó thì cô trầm ngâm 1 lúc lâu rồi nói.

– Cô Trà: Toàn, em có chắc bài này đúng không?

– Nó: Dạ... – Nhìn lại bài 1 lần – Chắc ạ.

Cô Trà nhìn nó 1 hồi rồi lên tiếng.

– Cô Trà: Tốt lắm. 10 Điểm

Xong lại nghe giảng với ghi chép. Ra chơi, nhò Hân quay xuống bàn nó.

– Hân: Ghê nhỉ? T chưa bao giờ được 10 điểm đấy.

– Nó: Bình thường.

– Hân: Mà hôm nay cậu gan to đấy! Dám to tiếng với nhò kia.

– Nó: Nhò đó là ai?

– Hân: Con gái hiệu trưởng kiêm liên đội trưởng, bí thư 11a2. Trần Lan Oanh.

– Nó: Uk.

Hoá ra nhò điên kia là con chú Cường. Nó ậm ờ cho qua rồi đem tai nghe ra đeo.

Những tiết sau cũng chẳng có gì. Thầy cô thử học sinh mới – nó qua được môn anh, lý. Xịt mắt môn Văn do nó chuyển nên chưa được học. Tua nhanh đến lúc về.

Ra về đi ngang qua A2 nó thấy lạnh sống lưng. Quay lại thấy nhỏ Oanh đang nhìn nó toé lửa. Nó chuồn lẹ không die mất.

Về nhà lên phòng lấy đồ tắm cho mát. Xong cắm com, đang làm rau thì

“Cốc” “Cốc” “Cốc”

Nó ra mở cửa, tròn xoe mắt nhìn. Trước cửa phòng nó là 5 người con gái.

– Nó: Ồ...

“Ồ... Toàn”

Thoáng chút ngạc nhiên, 5 người con gái nó đều quen. Nhỏ Hân, Trang, Thảo với 2 nhỏ ngồi cạnh Hân.

– Nó: Gì thế?

– Thảo: Toàn. Anh... À bạn là người mới chuyển đến à. Hay quá.

– Trang: Hoá ra là cậu. Biết luật ở đây chưa?

Nó hơi ngơ ngác.

– Nó: Luật?

– Hân: Luật là người mới đến phải làm 1 bữa ra mắt hàng xóm. – Nhỏ Hân nhanh nhẩu.

– Nó: À... Ờ...

– Trang: Thế tính bao giờ đây? Để tụi này biết.

– Nó: Chiều đi. Thôi về cho tôi nghỉ.

Nói rồi nó đóng sầm cửa lại trước con mắt ngơ ngác của 5 nhỏ kia.

Nó làm nốt bữa ăn, ăn xong dọn dẹp rửa bát. Nó leo lên giường ôm laptop đánh lol tiếp.

1H30 nó thay cái quần dài rồi đi xuống dưới nhà, đi qua gara xe nó thấy 5 con nhỏ đang đứng gần chiếc Camry, chắc tính đi chơi đây mà.

Nó đi ngang qua mấy nhỏ, nhỏ Thảo thấy nó liền cất tiếng.

– Thảo: Êh Toàn, đi đâu đó, đi chơi với tụi này không?

Nó không trả lời bước nhanh ra cổng. Hôm nay nó muốn tìm hiểu về cái ATM thứ 2 bố nó đưa. Nó vừa đi vừa hỏi đường, 1 lúc cũng thấy cây ATM BIDV, nó bước vào kiểm tra

“Số dư tk: 9. 000. 000 VNĐ”

Con số này là sao nhĩ? Chắc không đơn thuần là tiền gửi nó để tiêu. Nhưng nó không tài nào hiểu được.

Bước nhanh về phòng, nó không thấy ai ở nhà. Ở phòng 1 mình nó cảm thấy nhớ nhà, nó không biết quyết định của mình đúng hay sai nữa. Nó lên đây mong rằng quên được Vy, quên được kỷ niệm. Nhưng nó vẫn còn nhớ Vy, rất nhớ, gần nửa năm rồi nó không gặp Vy. Nó cảm thấy rất buồn, “Tình đầu khó phai”, haizz. Nó đem cây sáo ra, giai điệu Huyền thoại mẹ lại vang lên.

Đang lên đỉnh thì nó có điện thoại, là bố, bố luôn biết cách làm nó mất hứng.

– Nó: Dạ, con nghe bố!

– Bố: Con dạo này sao r? Khoẻ không? Phòng trọ tốt không con?

– Nó: Dạ con khoẻ? Bố mẹ khoẻ không? Phòng trọ con ở cũng được.

– Bố: Ừ. Bố mẹ khoẻ. Mà chắc con ktra cái ATM kia rồi chứ?

– Nó: Dạ rồi! Nhưng con không hiểu cho lắm.

– Bố: Đây là số tiền bố mẹ ruột con tháng đầu ra trường làm ra. Bố mẹ con muốn nghỉ nhớ cái nỗ lực này nên để riêng ra. Con muốn ra cộ xát xã hội nên bố nghĩ đến lúc đưa cho con. Mà con có muốn đi làm thêm không?

– Nó: Dạ có, nhưng...

– Bố: Chuyện đấy cứ để bố lo. Giờ bố bận chút... Tút... Tút.

Nó đút máy vào túi quần, cắt cây sáo đi. Sự nhớ cái bữa cơm chết tiệt kia. Đã 5h rồi, nó cầm cơm rồi ra xem tủ lạnh xem có những gì. Ủm, mấy khoanh cá, nửa con gà, miếng thịt lợn, ít thịt bò. Nó chạy ra ngoài chợ mua ít rau muống, xả, cần tây, ... Và thêm 2 lon bia.

Về phòng, nó bắt đầu làm. Gần xong, nó nhờ cô Lan gọi mấy nhỏ về, mời luôn cô Lan lên. Xong xuôi, nó đem quần áo đi tắm cho mát. 1 Lúc sau mấy con nhỏ với cô Lan cũng sang, nó dọn đồ ăn với bát đĩa ra cái chiếu dưới sàn.

Mấy nhỏ ùa vào phòng nó như kiểu quân Nguyên thất trận vậy. Nhỏ Hân nhìn mâm thức ăn 1 tay xoa cằm, 1 tay để sau lưng đi đi lại lại.

– Hân: Xem nào. Cá hấp bì, gà xào xả ớt, thịt kho, thịt bò xào, rau muống luộc, canh bí đỏ. – Quay sang cô Lan – Mẹ, mẹ nấu hộ cậu ta à?

Cô Lan không nói gì chỉ lắc đầu.

– Thảo: Oa, phòng Toàn gọn ghê.

– Trang: Tao thấy thiếu thiếu thứ gì đó.

Nó như hiểu ý, chỉ tay vào tủ lạnh.

– Nó: Trong tủ lạnh có nước ngọt đấy.

Nhỏ Trang lắc đầu, đi ra ngoài, 1 lúc sau mang theo mấy lon bia vào.

Ngồi xuống, nhỏ Hân đứng dậy đồng dục.

– Hân: hôm nay chúng ta ở đây ăn mừng hàng xóm mới chưa rõ giới tính, chị em ăn uống thoải mái, nhà tôi có thuốc rồi.

Câu cuối của nhỏ làm nó hơi khó chịu.

Nhỏ Trang đưa nó lon bia nhưng nó từ chối, ra tủ lấy chai 7up ra uống. Nhỏ Thảo gấp 1 miếng cá cho vào miệng rồi reo lên “Ngon quá”. Mọi người ăn uống vui vẻ, nó biết được thêm 2 nhỏ kia 1 tên Thủy, 1 tên Linh. Mấy nhỏ chơi thân từ cấp 2, lên cấp 3 thì dọn đến nhà nhỏ Hân ở chung cho vui vì mấy nhỏ cũng ở 1 mình. 2 Nhỏ Linh và Thủy học bên a2.

Cả bữa cơm nó chỉ lắng nghe rồi âm ờ cho qua. Đến đoạn nhỏ Thảo kể chuyện nó cứu cu Bin (em nhỏ Thảo) thì ai cũng nhìn nó như sinh vật lạ. Rồi chúng nó hỏi sao cô Lan cho nó thuê phòng. Đại loại là cô thấy nó cũng tử tế, lại từng giúp cô, ... Một hồi ăn uống no nê, mấy nhỏ lại bắt nó dọn dẹp, rửa bát đĩa. Đi ra phòng thấy mấy nhỏ tròn mắt nhìn nó.

Nó dự là có chuyện chẳng lành. Hic.

– Trang: Xong phần tiếp theo chúng ta làm gì mọi người nhé? – Nhỏ nháy mắt một cái, nó lạnh sống lưng.

– ĐI ĂN KEM. – Đồng thanh.

– Nó: Há???

Mấy nhỏ nói xong cười toe toét, híp cả mắt. Cô Lan chỉ lắc đầu cười trừ, ý bảo “m bị gài rồi con”.

Rồi nó bị mấy nhỏ lôi đi. Xuống dưới mấy nhỏ dắt 2 con Vespa ra, nó nhìn xung quanh, Hân kêu nó dắt con ex ra. Hàiz.. Nó phải đèo nhỏ Hân, Hân mặc váy hồng chạm gối, vắt chéo chân sang 1 bên. Tay ôm hông nó. Đây là lần thứ 2 nó đèo 1 người con gái, lần trước là Vy. Nó đi theo sau mấy nhỏ, Trang dẫn tụi nó đến 1 công viên.

Mấy nhỏ lại ghé đá ngồi, kêu nó đi mua kem, lại còn bắt mua mỗi đứa 3 que. Đắt xe đi 1 hồi rồi mang 12 que kem dâu về. Đến chỗ mấy nhỏ nó thấy 7 thanh niên đang bu gần mấy nhỏ

– TN1: Mấy em gái sao ở đây một mình thế?

– TN2: Đi chơi với tụi anh đi.

Bla.. Bla... Bla

Mấy nhỏ ánh mắt sợ hãi, duy có Hân với Trang đứng lên trên che cho mấy nhỏ. Nó chưa vào vội, vẫn tò mò xem bao cát sau nhà của ai.

Thằng tóc vàng đưa tay lên định nâng cằm Hân thì

“Bốp”

“Hự”

Thằng tóc vàng ăn ngay 1 đấm vào mặt của Hân, máu mồm máu mũi chảy ra. Sau đó ăn 1 đạp vào ngực của Trang bật ngửa xuống ôm ngực, thở dốc.

Nó há hốc mồm “Karate”, 2 đòn vừa rồi lực khá mạnh, ngạc nhiên hơn khi cả 2 nhỏ kia đều biết võ.

Nó đang trong dòng suy nghĩ thì giật mình bởi tiếng kêu.

– BỎ TAY TÔI RAAA.

Nó rời khỏi dòng suy nghĩ, nhìn sang chỗ mấy nhỏ, thấy nhỏ Hân với nhỏ Trang đang bị giữ 2 tay lại. 1 Thằng tóc đỏ giơ tay định tát Hân thì nó nhặt hòn đá lên sút bay thẳng vào đầu gối thằng tóc đỏ làm nó khụy xuống.

Thấy thế, mấy thằng kia bỏ tay 2 nhỏ ra, lao vào nó. Nó vừa né vừa đánh, dùng toàn đòn đá hiểm của teakwondo. 5 Phút sau bọn kia nằm hết dưới đất, đũa ôm tay, đũa ôm ngực, đũa gục luôn. Nó chạy lại chỗ mấy nhỏ thấy mắt ai cũng đỏ hoe như sắp khóc. Nó nhìn mấy nhỏ rồi cất tiếng.

– Nó: Sao không?

Im lặng

– Nó: Về nhé!

– Trang: Kem đâu?

Nó chỉ tay vào túi kem đang nằm dưới đất.

– Nó: Về tôi đền cho.

Mấy nhỏ không nói gì chỉ gật đầu. Nó với mấy nhỏ đi lấy xe ra về. Về đến nhà nó kêu mấy nhỏ lên phòng trước. Nó đi bộ ra ngoài tìm quán mua hai chục que kem dâu đem về.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7

Lên trên tầng 2 thấy mỗi phòng nó sáng đèn. Nó mở cửa đi vào thấy mấy nhỏ đang ngồi trên giường nghịch laptop nó. Nó tiến lại gần sờ túi kem lên.

– Nó: Ăn không?

Mấy nhỏ ngược lên nhìn túi kem mắt tròn xoe, cười híp mắt.

– Linh: Ủa... Sao lại kem dâu?

Nó im lặng, kem dâu là sở thích của Vy, mỗi lần mua kem là lại kem dâu, nó thành thói quen với nó rồi.

– Thùy: Này!

Nó giật mình bởi tiếng của Thùy, trả lại ậm ờ.

– Nó: À Ừm. Thói quen thôi.

– Thảo: Mà Toàn biết võ à? Nãy đánh bọn kia hay lắm.

– Trang: Toàn học Teakwondo hả? Đai gì rồi?

– Nó: Ukm. Mới nhị đẳng. Hân với Trang học Karate lâu chưa? Chắc đai nâu nhỉ?

2 Nhỏ không nói gì, cầm kem ăn. Rồi đến tiết mục 888, từ thằng này đẹp trai đến con kia les, từ quần áo đến phim ảnh, bla... Bla. Nó chán quá đi ra ngoài, đứng ban công hóng gió. Một lúc sau, nó đi vào, nhìn mặt mấy nhỏ hớn hờ, lại lạnh sống lưng thêm lần nữa. Hic

– Trang: Này, vừa nãy cậu làm bọn tôi sợ đấy! Giờ cậu phải làm cho bọn tôi 1 việc.

– Nó: Ồ...

– Linh: nãy cậu mua kem về lại đứng nhìn không vào giúp bọn tớ làm bọn tớ 1 phen sợ.

– Nó: Tại...

– Hân: không tại gì hết. Giờ phải làm cho bọn tôi 1 việc.

– Nó: Việc gì?

– Trang: Giờ bọn tôi chưa nghĩ ra, nghĩ ra bọn tôi nói sau.

– Nó: Nhưng...

– Thảo: Yên tâm, chuyện đó không quá sức bạn đâu.

– Nó: À... Ồ... Thì được.

Nói lòng vòng 1 lúc rồi cũng chịu về phòng. Nó học bài 1 lúc rồi ôm laptop làm vài ván lol rồi đi ngủ.

Sáng nó lại dậy lúc 5h, hít đất, chạy vài vòng rồi tắm bao cát. Xong lên tắm rửa, vệ sinh cá nhân, thay đồ rồi đi học. Lại cuốc bộ đi học.

Đến cổng trường đụng ngay mặt nhỏ Oanh. Xui tận mạng! Haizz

Lên lớp cất cặp, đi xuống căn tin ăn sáng. Gọi 1 ổ bánh mì với chai sting đem ra bàn ngồi ăn. Xong lại lên lớp chiến đấu 5 tiết. Đi ngang qua A2, nó thấy 1 đám học sinh đứng kín cửa lớp. Tò mò, nó ngoắc nhỏ Thảo ra hỏi.

– Nó: Êh. Hôm nay Ôbama qua lớp cậu hả? Sao đông học sinh ở đây thế? (Câu Ôbama em chém thêm đấy).

– Thảo: À, hot boy khối 12 đem hoa với quà sang tỏ tình với nhỏ Oanh.

– Nó: À.

Rồi nó bước nhanh vào lớp khi nghe tiếng trống. Học hành không có gì để kể nên tui luôn đến lúc về. Về phòng, nó thấy 1 túi rau, củ, quả, thịt trên bàn. Quái lạ, nó hôm nay đã đi chợ đâu mà có nhỉ?

– Này, cậu nấu đồ ăn đi. Rau bọn tôi mua đủ rồi. Tí bọn tôi sang ăn chung

Nó đưa mắt tìm nơi phát ra tiếng nói. Nhỏ Hân đang đứng ngoài cửa phòng. Nói xong nhỏ nguẩy miệng bỏ đi.

Nó đem đồ ra nấu, cắm com, 30 phút xong việc nó lấy quần áo vào tắm. Tắm xong nó đi ra ngoài và

“AAAA”

Mấy nhỏ đang nghịch laptop nó. Trong laptop có 1 vài bộ phim cấm, không phải JAV Hát đê hay Heo sữa gì, mà là mấy tập phim Tom and Jerry, Conan của nó. Thấy nó ra, mấy nhỏ cười đê tiện, nhỏ Hân phán một câu làm nó hơi nhục:

– Trẻ con.

Hai từ thôi nhưng có sức công phá quá lớn. Nó đánh sang chuyện khác.

– Nó: Đi dọn đồ ăn đi.

Nó nói mấy nhỏ kia cũng đi làm. Đang ăn com nó liếc nhìn mấy nhỏ. Ôi giờ ôi, cái đêch, cả 5 nhỏ đều mặc quần ngắn vài chục cm, áo ba lỗ, áo thun. Đồ lộ cặp dò trắng muốt, dài miên man.

– Nó: Này, mấy cậu ăn mặc thế này với sang phòng tôi nhiều không sợ tôi lòi à?

– Hân: Mẹ t dám cho cậu thuê phòng thì mẹ t tin cậu không lòi bọn t đâu.

Nó không nói gì, cắm đầu ăn. Thình thoảng liếc mấy nhỏ, đêch, tí xịt máu mũi. Mấy nhỏ này xinh thật, điện nước đầy đủ, chỗ cần lòi thì lòi, chỗ cần thụt thì thụt. Mấy nhỏ này phải hot girl khối 11 chứ chả chơi. Nó không giỏi tả con gái, tóm gọn trong 1 từ xinh, nếu so với Vy thì hơn rất nhiều.

Ăn xong com, đang tính dọn dẹp thì “Thành Huỳnh is calling”.

– Nó: Em nghe này!

– Anh Thành: M đang ở đâu? Ra quán cafe xyz ngay, chậm thì đem xác anh về.

Tút... Tút.

A Thành cúp máy, nó nóng mặt. Quay qua mấy nhỏ

– Nó: Mấy cậu dọn dùm tôi. Tôi có việc gấp. Mà quán cafe xyz ở đâu?

– Thuý: Cũng gần đây. Kêu taxi là họ biết đó.

Nó không nói gì đem balo đi. Xuống nhà, bắt taxi đi, 5 phút sau đến nơi. Đi vào thấy anh Thành ngồi với 1 thanh niên, anh Thành thấy nó thì vẫy vẫy nó.

– Nó: anh sao không? Có chuyện gì thế?

– Anh Thành: Sao trắng gì m? Giới thiệu với m đây là anh Đức, con bạn bố, quản lý của quán cafe này.

Quay sang anh Đức

– Anh Thành: Đây là Toàn, em trai em

– Nó: Em chào a. Quán to và đẹp nhỉ a.

– Anh Đức: Em là Toàn à. Quán này của nhà em chứ đâu. Anh làm thuê thôi.

– Nó: Há?

– Anh Thành: Thôi không lòng vòng nữa. Anh gọi m ra đây để truyền đạt lời bố mẹ.

– Nó: Chuyện gì thế?

– Anh Thành: bố mẹ kêu m quản lý quán này cho bố mẹ. Anh Đức phải về trông quán nhà anh ý. Tháng được bao nhiêu thì m giữ, lỗ m bù. Bố mẹ không gửi tiền lên nữa, bố kêu cho m tự lập, cò sát cho biết.

– Nó: Nhưng em biết gì đâu?

A Thành nhìn nó cười cười.

– Anh Thành: Yên tâm m. Bố Kêu anh Đức chỉ m rồi. Giờ anh có việc, m ở lại để anh Đức chỉ, kiếm được nhiều gửi anh ít nha. Haha

Nói rồi anh Thành đi ra. Vài giây sau quay lại đưa nó cái chìa khoá xe rồi chỉ ra cái Sirius mới bên ngoài.

– Anh Thành: Quên mất, xe bố mua cho m. Tí đem về mà đi. Đăng ký xe đây.

Rồi ông lại đi. Nó cất chìa khoá với đăng ký xe vào túi. Anh Đức dẫn nó đi xem quán, giới thiệu nhân viên. Quán có 2 khu, 1 khu ngay cửa vào, 1 khu bên trong khá yên tĩnh có cây cối. Quán còn bán thêm bánh ngọt. Quán có 12 nhân viên, anh pha chế, chú đầu bếp, anh bảo vệ với 3 thằng làm cả ngày. 6 Nhân viên còn lại làm 1 or 2 ca. Có 5 đứa con gái Huyền, My 18 tuổi, Nga, Thuý, Lan bằng tuổi nó. 4 Thằng đực Dũng, Quân, Long, Thắng hơn nó 2 tuổi, Quân đang là sinh viên. Anh pha chế 27 tuổi tên Vinh, Chú đầu bếp 35 tuổi tên Ba, anh bảo vệ 26 tuổi tên Tuấn đai đen karate.

Xong phần nhân viên, anh Đức dẫn nó vào trong chỉ nó quản lý sổ sách, nguyên liệu với giá, bla... Bla... Bla.

Rồi anh Đức dẫn nó ra giới thiệu với nhân viên, giới thiệu xong thì anh Đức về. Nó ở lại làm luôn. Công việc chưa có gì, sổ sách anh Đức làm xong hết rồi. Nó chỉ đi vòng vòng kiểm tra quán, thu tiền.

Lòng vòng 10h quán đóng cửa nó mới về, trước khi về nhờ chú đầu bếp sáng trông quán dùm nó, người quen của bố nó nên chả lo. Dắt xe đi về, về đến cổng thấy mấy nhỏ đang ngồi bàn ngoài sân uống nước. Nó dắt xe vô gara rồi đi lên phòng. Đi ngang qua bàn mấy nhỏ, nó bị gọi lại.

– Trang: Cậu đi đâu về muộn thế? Xe mới hả?

– Nó: Ừm. Tôi đi làm

– Hân: Làm gì? Xe mới thì khao đề.

– Nó: Thôi tôi xin. Xe tôi đâu bằng 1 góc mấy người.

Nói xong nó đi luôn lên phòng, bỏ lại ánh mắt tức tối của mấy nhỏ. Lên phòng tắm rửa, vệ sinh cá nhân xong học qua loa, đi ngủ. Mấy ngày tiếp theo không có gì hot, sáng dậy vệ sinh cá nhân, hút đất, đắp bao cát, tắm rồi lên trường. Trưa về ăn xong qua trông quán đến 10h về tắm, học rồi ngủ.

Hơn tuần sau anh Đức quay về làm quản lý quán cho nó. Tình thoảng nó mới lên quán xem sổ sách.

Từ đợt gây chuyện với nhỏ Oanh đến h đã gần 3 tuần chưa thấy nhỏ làm gì nó. Nó cũng dần quên đi, cho đến một ngày.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Sáng hôm đó nó vẫn như mọi hôm, 5h dậy, vệ sinh cá nhân, thể dục, tắm, thay đồ đi học. Dắt con Sirius ra thì đêch, hết xăng. Đen vãi đạn. Lại phải dắt đi đổ xăng. Đến cổng trường, dắt xe gửi quán nước ngay trường xong vào. Đi ngang qua cửa A2 gặp nhỏ Oanh nhìn nó cười đê tiện. Chi Dân, nó bước nhanh qua.

Vào lớp, đi về chỗ ngồi thấy bàn trên nhỏ Hân với Linh đi đâu mà vào lớp chưa thấy, không cả thấy cặp luôn. Mà nó nhớ sáng bọn này đi hết rồi mà? Tò mò khều tay nhỏ Thủy, nhỏ quay qua nó khó hiểu.

– Nó: 2 nhỏ kia đâu?

– Thủy: Nãy vừa đến là chui vô phòng đoàn hợp rồi. Này

Vừa nói Thủy vừa đưa 2 tay cầm đầy đồ ăn đưa trước mặt nó. Nó không nói gì chỉ lắc đầu.

Từ lúc vô lớp này, nó chưa bắt chuyện được với thằng Vũ dù chỉ 1 lần. Quanh thằng Vũ lúc nào cũng có mấy đứa con gái bu vào.

Trống vào, tiết 1 tiết toán cô Trà – giáo viên chủ nhiệm, 5 phút sau cô với 2 nhỏ Hân, Linh cùng vào. 2 Nhỏ về chỗ ngồi, cô Trà đi đi lại lại 1 hồi rồi cất tiếng.

– Cô Trà: Các em có biết sắp đến ngày gì không?

Cô nói xong cả lớp nhao nhao lên:

– Ngày gì nhĩ?

– Kiểm tra à?

– Ngu. 20 – 10 Chứ ngày gì

Bla... Bla... Bla

Cô đập bàn một cái ý là giữ im lặng. Rồi cô tiếp tục.

– Cô Trà: Tuần sau là 20 – 10, nhà trường tổ chức văn nghệ chào mừng, yêu cầu mỗi lớp 2 tiết mục.

Nghỉ một lúc nhìn quanh lớp, cô nói tiếp.

– Cô Trà: Lớp ta sẽ thống nhất thêm 1 tiết mục nữa.

Cả lớp lại nhao nhao lên, một nhỏ đứng dậy.

– Sao lại thế? 2 Tiết mục mà cô?

Cô Trà cười cười rồi nói.

– Cô Trà: Lớp ta có 1 tiết mục được bên đoàn chỉ định. Do bạn Toàn phụ trách.

Nó khá bất ngờ sau câu nói đó, nó hét lên mà không nhớ đang trong lớp.

– HẢ???

Cả lớp nhìn nó, 1 lúc bình tĩnh nó lên tiếng.

– Nó: Cô ơi, cô biết ai đã chỉ định em không ạ.

– Cô Trà: Cô không chắc chắn lắm. Nghe nói là bạn liên đội trưởng đó. Em cố gắng tham gia để lớp không bị trừ điểm thi đua nhé.

Cả lớp nhìn nó thông cảm, ai cũng hiểu được lý do. 3 Nhỏ kia nhìn nó ái ngại. Nó ngồi xuống không nói gì, tính từ chối mà cô nói vậy sao từ chối được. Gần 1 tháng không thấy nhỏ Oanh làm gì nó, tưởng nhỏ quên ai dè. Thảo nào sáng nay nhỏ cười dễ tiện vậy. Thù dai thật.

1 Lúc sau cô Trà lại lên tiếng:

– Cô Trà: Lớp cho ý kiến đi chứ?

1 Con nhỏ cạnh thẳng Vũ đứng dậy

– Cô ơi, Vũ biết thôi sáo, cho Vũ đi đi cô.

– Ủ chuẩn đấy, ít người làm

Cô Trà mỉm cười nói.

– Cô Trà: Vậy Vũ và Toàn giúp lớp nhé.

– Vũ: Vâng.

Nó không nói gì, lấy sách ra học. 5 Tiết trôi qua 1 cách nhàm chán. Ra về lại đụng mặt nhỏ Oanh, haiz, đúng là “Oan gia ngõ hẹp”, nhỏ nhìn nó cười cười, nụ cười đắc thắng.

Về nhà, nó đang tính nấu ăn thì nhỏ Thảo sang.

– Thảo: Toàn tắm đi rồi sang phòng mình ăn trưa. Bọn mình đang nấu rồi.

Nói rồi bỏ đi luôn, thôi kệ, ăn chực 1 hôm cũng được. Lấy quần áo đi tắm, tắm xong sang phòng nhỏ Thảo. Nói qua tí, Linh với Thuý ở phòng đối diện nó, Trang với Thảo ở phòng ngay cạnh. Hân ở phòng đối diện.

Vào phòng Thảo thì দেখ, đứng hình 3s. Lại là style mát mẻ, quần vải chực cm, áo phông, ba lô. Riêng nhỏ Hân mặc cái áo rộng, dài làm nó hơi thắc mắc, không biết nhỏ có mặc quần không.

Nhỏ Trang nấu xong xin phép vào tắm, bọn nó ở ngoài dọn đồ ăn ra. Nghe tiếng nước chảy mà rạo rức hết cả người. Trang bước ra tay lau lau tóc làm nó tí xẹt máu mũi. Ăn cơm mà nó phải đấu tranh tâm lý ghê quá. Ăn xong, nó xin phép về phòng trước, chứ ở đây lâu có khi nó làm bậy mất.

Tính đi thì nhỏ Hân lên tiếng.

– Hân: Từ từ đã, ngồi ở giường, bọn tôi ăn xong có việc muốn nói.

Nó đành ngồi lên giường, ngả lưng xuống giường nó ngửi thấy mùi thơm thoang thoang. Giờ mới để ý kỹ, căn phòng màu xanh, giường, rèm cũng xanh nốt. Có 1 cái bàn trang điểm, phòng đầy gấu bông, to có, nhỏ có. Bàn học, tủ lạnh, điều hoà đầy đủ, y như cái phòng riêng, đúng toàn tiêu thư đi ở trọ.

Đang mãi suy nghĩ thì nhỏ Thảo đập vào vai nó.

– Thảo: Đang suy nghĩ về tiết mục à?

Nó chỉ ậm ừ cho qua, mấy nhỏ đã dọn xong từ bao giờ rồi. Nhỏ Trang lại gần cất tiếng.

– Trang: Giờ chúng tôi muốn cậu thực hiện lời hứa. Giờ về thay đồ, đi ăn kem rồi chúng tôi dẫn cậu đến 1 nơi.

Nó không nói gì, đi về phòng thay quần áo. Áo phông đen với quần jeans xanh, xong đi xuống mà mấy nhỏ đã đứng đấy từ bao giờ rồi.

Ra đất xe, tưởng được đi 1 mình thì nhỏ Linh nhảy lên xe luôn.

Mấy nhỏ kia thấy thế thì cười cười. Mấy nhỏ dẫn nó đi ăn kem, lại toàn kem dâu. Nó ăn có 1 que vì mới ăn xong cơm. Mấy nhỏ kia hết que này đến que khác, ăn như heo mà không béo.

Xong tiết mục ăn kem, mấy nhỏ dẫn nó đến 1 CLB Karate. Nó ngơ người, Trang lên tiếng.

– Trang: Thực hiện lời hứa đi.

– Nó: Là sao?

– Trang: Đăng ký và học với tụi tôi.

Nó khá bất ngờ, hôm tụi nó đi ăn kem gặp 7 thằng kia xong nó có đùa mấy nhỏ. Nó kêu mấy nhỏ đi học võ để tự vệ, ai dè làm thiệt.

Mấy tiểu thư này không biết chịu được bao lâu đây? Nó ngập ngừng:

– Nó: Nhưng...

– Hân: Sao? Tính nuốt lời à?

– Nó: Hay học cái khác đi. Vịnh xuân này, boxing hay muay cũng hay này.

– Không! – Máy nhỏ đồng thanh!

– Nó: À... Thì... Ừm. Thôi vào.

Nói thật thì nó ngại, rất ngại. Ai dè nhất đẳng như nó mà giờ lại học từ đầu! Giờ ở quê nó được lên lớp dạy rồi ý. Hic. Nhưng hứa rồi đành phải chiều mấy nhỏ thôi.

Đăng ký xong đi nộp học phí và lấy võ phục rồi xếp lớp. Lớp nó 20 người, có 5 nhỏ là nữ, 2 cu tầm lớp 7 hay 8 gì đó, còn lại ngang or hơn tuổi nó.

– Chào các bạn, tôi là người được sự phụ giao trách nhiệm đứng lớp này.

Ng nó như cò 1 dòng điện chạy qua, nó giật mình ngược lên, 4 mắt nhìn nhau. Là nhỏ Oanh, nhỏ thấy nó thì mỉm cười, làm mấy thằng kia mê mẩn, còn với nó thì lại quá gian tà. Amen.

Ngày tháng ở đây không được bình yên với nó rồi! Hôm nay là ngày gì sao đen vậy? Ban đầu học nguồn gốc, cách chào, cách thất đai, ... Xong nhỏ cho khởi động.

– Oanh: Tất cả chạy 3 vòng sân khởi động, riêng cậu Toàn 5 vòng.

OMG! Hành đã đến – _ –! Nhưng nó càng làm nhỏ Oanh tức khi chạy 5 vòng xong cùng lúc với bọn kia. Cũng phải thôi, ai học Teakwondo đều biết, môi trường học Teakwondo khắc khe hơn Karate nhiều.

– Tất cả hít đất 30 cái, riêng cậu Toàn 50 cái

Lần này nó còn xong trước tụi kia, mấy đứa con gái với 2 cu con kia mãi mới xong. Nhỏ Oanh thì tức lộn ruột lên.

Mấy bài này của nhỏ làm bọn kia sợ chứ nó thì không! Nhỏ tăng lên 2 hay 3 lần nó mới sợ chứ thể này như thể đục sáng của nó, thậm chí không bằng.

Kết thúc buổi học, mấy nhỏ kia mặt nhăn như ớt nhái. Nó vẫn bình thường như không, nhưng không biết những ngày tháng sau này học ở đây ra sao? Trên đường về mấy nhỏ than vãn mãi, nó chỉ ậm ừ. Về phòng tắm rửa phóng ra quán coi sổ sách tí xong lại về học bài, đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Thoáng cái đã 20 – 10, sáng nó lại dậy làm công việc như mọi hôm. Thay cái áo sơ mi trắng, quần jeans đen rồi vác balo đi xuống dưới nhà.

Quái lạ, hôm nay sao mấy nhỏ kia chưa đi, lại còn tập chung ở gara nhỉ?

Nó bước vào gara dắt xe ra, định đi thì nhỏ Hân giữ lại.

– Hân: hôm nay cậu định làm gì?

– Nó: Hát.

– Linh: Bài gì thế?

– Nó: Tí khác biết, đi nhanh.

Mấy nhỏ nhìn nó tức tối. Thật sự nó chỉ biết hát với thôi sáo. Giọng nó trước đây dưới quê mọi người khen hay nên nó cũng không lo. Tính thôi sáo mà thằng Vũ tranh cmnr đánh thôi. Nó tình cờ nghe được 1 bài hát thấy hay và hợp với nó nên chọn luôn, lấy beat rồi nộp lên nhà trường.

Đến trường đã thấy đông nghịt người, hoa quả đầy đủ màu sắc.

Nó và mấy nhỏ tìm mãi mới thấy lớp. Hai lớp gần nhau nên nó lại đụng mặt nhỏ Oanh, lại 1 nụ cười nhếch mép từ nhỏ.

Mấy lớp khác đã diễn từ lâu, nó diễn thứ 21, thằng Vũ 23 nên nó lên chuẩn bị trước.

– Tiếp theo là đơn ca đến từ 1 bạn nam lớp 11A1

Tiếng Thăng Mc vang lên, nó bước ra. Tiếng nhạc vang lên, nó nhắm theo tiếng nhạc rồi cất tiếng hát:

“Có ai cho em mượn bờ vai

Có ai cho em để tựa vào

Có ai bên em lúc buồn và có ai mang niềm vui

Giống như bên anh ngày xưa. Giá như em vẫn còn bên tôi

Giá như em giữ những kỉ niệm

Giá như em không đành lòng vội

Bước vui cùng ai

Thì chắc có lẽ giờ ta đang hạnh phúc.

[ĐK:]

Ngày tháng trôi qua thật mau tim anh mang bao niềm đau

Từng nỗi cô đơn nhiều thêm tim anh chìm trong bóng đêm

Người ơi có khi nào tận sâu trái tim mình

Người nhớ vòng tay sau lưng em vẫn từng thế.

Đành chúc cho em nơi phương xa vui cùng ai

Hạnh phúc với anh đôi khi chỉ là thế thôi

Người ơi có khi nào lòng em thấy hiu quạnh

Hãy về đây bên anh ôm anh người nhé

Em sẽ thấy bình yên. ”

Nó cất tiếng hát, ký ức với Vy lại ùa về. Lời bài hát như thay lời nó gửi tới Vy, nó hát xong cả trường im lặng rồi vỗ tay.

Giống những tiết mục trước làm nó hơi thất vọng nhưng cũng thờ phào nhẹ nhõm. Nó đi xuống dưới lớp, nhỏ Linh cười tươi nhìn nó.

– Linh: Hát hay thế mà giấu tụi này nha!

Nó chỉ biết cười trừ. Bất ngờ nhỏ Hân chạy đến hô to.

– Hân: Chết rồi! Không biết Vũ làm gì mà giờ chưa thấy mặt. Sắp đến Vũ rồi.

– Nó: Vũ chọn bài gì thế?

– Hân: “Huyền thoại mẹ”.

Nó không nói gì, vác balo chạy lên cánh gà. Nó rút trong balo ra cây sáo của bố nó để lại, nhắm lại nhạc.

Nếu Vũ không đến kịp thì nó đành ra thay.

– Tiếp theo chương trình là tiếng sáo của 1 bạn nam đến từ 11A1.

Vũ chưa đến, nó đành ra. Nhìn xuống dưới, mọi người đang xì xầm gì đó, mấy đứa lớp nó thì ngo ngác.

Nó đưa sáo lên miệng, nhắm mắt lại thôi. Hình ảnh 2 người mẹ nó hiện ra, hiền từ, đầy yêu thương. Từng giọt nước mắt nó lăn xuống 2 gò má. Tiếng sáo

dùng, nó đưa mắt xuống. Lại im lặng 1 lúc lâu rồi tiếng vỗ tay to hơn này. Nó chào rồi đi vào bên trong lau những giọt nước mắt. Bước xuống dưới đi về lớp, nhiều ánh mắt nhìn nó.

Đến lớp, nhỏ Thảo với Trang tíu tít chạy từ A2 sang cười.

– Thảo: Uầy, thôi hay thế mà giấu nghề nhá!

– Hân: Khao đề!

Mấy nhỏ hí hửng, nó không quan tâm. Kết thúc buổi diễn, nó bước ra về. Đi gần ra cổng gặp 1 thằng cao to, trắng trẻo, chắc công tử rồi, tiến đến nó.

– Thằng kia: Mày nên tránh xa nhóm Hân với Trang ra, không đừng trách tội tao.

Nó vừa nói vừa chỉ tay ra 1 đám 5 thằng trông cũng công tử, đang cười nhếch mép nhìn nó. Nó không nói gì bước nhanh đi, để lại ánh mắt hình viên đạn của mấy thằng kia.

Nó đi mà mấy nhỏ cứ lèo đèo theo sau. Đi được 1 đoạn có một đoàn 5 xe kẹp 2 chặn đường nó. 10 Thằng thanh niên tay cầm tuýp chặn đầu, thằng hôm nay dọa nó đứng ra đồng dặc.

– Thằng kia: Đmm tao đã kêu tránh xa Hân với mấy nhỏ này ra mà không nghe. Đm hôm nay tao cho m nằm viện.

– Hân: Minh, cậu làm cái quái gì vậy?

Thằng đó không trả lời mà kêu người lao lên. Nó không nói gì, đẩy mấy nhỏ lại, đi lên phía trước. Khẽ nhếch môi khinh bỉ:

– Nó: Sao m muốn đánh tao? M nghĩ đánh t xong bọn nó sẽ yêu m à? Đánh nhau giành 1 đứa con gái hả?

– Thằng Minh: không có m thì Hân đã yêu tao rồi. Hôm nay tao cho m phế. Anh em lên.

Dứt lời bọn kia lao lên. Nó thủ thế, ánh mắt vô cảm nhìn bọn kia.

1 Thằng lao lên định đập nó, nó lách người sang bên bẻ tay thằng đó đồng thời lên gối vào bụng, cây tuýp rơi xuống, nó nhặt lên đập mạnh vào 2 thằng gần nhất. 5 Phút sau cả đám nằm lăn lộn dưới đất, rên la thảm thiết. Nó tiến lại thằng Minh, xách cổ nó lên.

– Nó: Từ nay tao cấm m làm phiền Hân và mấy đứa này, không thì đừng trách tao.

Nó nói bằng khuôn mặt lạnh lùng nhất có thể, rồi tiến về phía mấy nhỏ.

– Nó: Về thôi!

Mấy nhỏ gật đầu, lí nhí lấy xe theo nó về. Về đến phòng nó lấy quần áo đi tắm, tắm xong nó ra đã thấy mấy nhỏ ngồi trong phòng nó.

Mắt ai nấy đều đỏ hoe, nhỏ Hân cất tiếng phá tan im lặng

– Hân: Xin lỗi...

Nó cắt ngang lời Hân:

– Nó: Không, Hân, cậu không có lỗi. Tội xin lỗi vì đã làm mấy cậu sợ. Tại tôi nóng quá

– Hức... Hức

Nó nói xong thì mấy nhỏ đồng loạt khóc thành tiếng. Nó nghệt mặt ra, không biết đã sai chỗ nào mà mấy nhỏ khóc quá trời.

Vừa khóc Thảo vừa nói:

– Thảo: Toàn có sao không? Hức., Hức

– Nó: Khoẻ re à?

Nó cười trư, một lúc sau mấy nhỏ cũng ngừng khóc. Hoá ra mấy nhỏ lo lắng cho nó, nó hơi vô tâm rồi thì phải.

Nó kêu mấy nhỏ ngồi đợi nó đi mua kem, mấy nhỏ cười tíu tít. Đúng là con gái thấy ăn là sáng mắt lên, nãy mới khóc xong, giờ lại cười ngay được. Haiz.

Nó ra ngoài mua 5 con gấu bông với 1 bó hoa cho cô Lan, dù sao hôm nay cũng là 20 – 10. Vòng về nhà, nó ghé tiệm tạp hoá mua ít kem đem về, dĩ nhiên là kem dâu rồi.

Về nhà cất xe, vòng qua phòng cô Lan, tặng cô bó hoa rồi chúc lành nhé.

Xong cô Lan, nó xách gấu với kem lên phòng. Máy nhỏ nhìn thấy nó mua gấu thì tròn xoe mắt nhìn. Nó tặng mỗi người 1 con gấu rồi chúc lành nhé. Máy nhỏ thì cười tí mắt trông dễ thương lắm.

Máy nhỏ cười nó cũng thấy vui, nhưng nó không biểu hiện ra ngoài.

Máy nhỏ ở phòng nó nấu ăn luôn. Và người nấu không ai khác chính nó, vâng chính nó. Máy nhỏ ngồi nghịch laptop xem phim gì đó, chắc jav

30 Phút sau nó nấu xong, máy nhỏ dọn ra nó lấy quần áo đi tắm. Rồi lại quây quần ăn cơm. Ăn xong máy nhỏ đòi rửa bát. Nó chẳng ngu gì tranh cãi.

Xong xuôi máy nhỏ vác gấu về phòng. Nó thay quần áo ra quán phụ.

Hôm nay 20 – 10 quán đông khách thật. Hầu như là các đôi với mấy em teen. Quán đông nên nó phải thay đồ phục vụ đi order, bung bê, mẹt bở hơi tai.

Chiều muộn nó chạy vào bếp ăn mấy cái bánh ngọt rồi tối làm tiếp. 11h lóc cóc về, tắm rửa rồi đi ngủ luôn.

Sáng hôm sau, như mọi ngày, nó lại dậy sớm làm công việc quen thuộc, làm gì thì mọi người tự nhớ lại nha ^^! Nói ra thì mấy thým lại kêu lan man.

Xong lên trường bay ngay vô căn tin làm cái bánh mì với chai sting cho đỡ đói!

Đi lên lớp, đọc hành lang lại gặp nhỏ Oanh, hôm nay mặt nhỏ buồn buồn. Nó không để ý lắm, đi lên lớp luôn!

15 Phút đầu giờ cô Trà lên lớp. Đại loại là thông báo rằng cả 2 tiết mục của lớp đều có giải, tiết mục sáo được giải nhất, tiết mục hát được giải ba. Giải lao tiết sau cả lớp xuống căn tin ăn mừng.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Học tiết 2 xong, có 1 đám lớp 12 đi vào lớp nó, tiến vào chỗ thằng Vũ to nhỏ gì đó.

Đột nhiên 1 thằng chắc đại ca dơ tay đánh thằng Vũ, nó né rồi cho 1 đấm vào mặt thằng đó, xong thằng Vũ đá vào chân rồi lên gối vào bụng thằng đấy. Mấy thằng kia tái mặt, dúi thằng đại ca về lớp. Trước khi đi còn để lại câu gì đó, chắc là “chưa xong đâu” hay “m đợi đấy”,.. (Thảo kể lại, lúc đó nó đang ngủ ^^).

Nó thấy ồn nên thức dậy, thấy cửa lớp nhiều đang bàn tán gì đấy. Nó quay qua hỏi nhỏ Hân, nhỏ trả lời đại loại là Thằng Vũ đang quen 1 nhỏ bên A3, nhỏ này là nhỏ hot girl xinh nhất khối 11.

Thằng vừa nãy là 1 trong số những vệ tinh. Nhỏ Phương (tên nhỏ đó) với thằng Vũ là hàng xóm, thân nhau từ nhỏ.

Thằng vệ tinh kia xuống dọa thằng Vũ, bắt thằng Vũ tránh xa nhỏ Phương, thằng Vũ không chịu và... Đọc lại đoạn Thảo kể đi.

Học xong 5 tiết, đi về, ra tới cổng thấy 1 đám học sinh bu lại kín cổng trường. Nó lách vô thì thấy hơn 40 thằng tay cầm tuýp đứng cổng trường, có cả thằng sáng nay thằng Vũ đánh nữa. Thằng Vũ đứng trước mặt thằng kia mặt không 1 chút sợ hãi, bên cạnh 1 con nhỏ đang ôm tay thằng Vũ lo lắng.

Thấy có chuyện, nó gọi cho anh Thành kêu giúp. Thằng Vũ đâu phải thánh mà 1 vs 4x, mà thằng Vũ bị đánh chắc chắn nó sẽ vào. 2 Vs 4x, nghe khả quan hơn, nhưng dù sao bệnh viện cũng có thêm 2 vị khách.

Gọi 2 cuộc anh Thành mới bắt máy.

– Anh Thành: Alo, gọi gì đấy?

– Nó: anh Thành à, em đang bị up ở cổng trường, hơn 40 thằng có hàng, gọi thêm người đến giúp em.

Nói xong nó cúp luôn, lại gọi cho lão Quân.

– Anh Quân: Alo, gọi gì mày?

– Nó: Sư huynh à? Đệ đang bị up ở cổng trường, ra giúp đệ đi. Gọi lão Dũng đem theo hàng nữa. Đệ gọi anh Thành rồi.

2 Phút sau bọn anh Thành đến, mặc áo somi khoác ngoài, khẩu trang với mũ lưỡi trai đen. Mãi mới nhận ra cái ex độ. Mấy lão chắc đang lai rai gần đây.

Lão Quân hất hàm về phía nó, chắc hỏi xem nó có sao đâu mà gọi, nó chỉ tay về phía thằng Vũ.

– Nó: Thằng Mít bị chặn, đông quá em không đi được nên gọi mấy anh.

A Thành, lão Quân với Dũng đều biết thằng Vũ, nó nhìn 2 người còn lại nhận ra anh Đức với anh Tuấn ở quán nó.

A Thành đưa nó cái áo sơ mi kẻ dọc, cái mũ lưỡi trai với khẩu trang kêu nó mặc vào.

– ANH EM ĐẬP CHẾT NÓ ĐI.

Tiếng thằng đại ca bên kia vang lên, mấy thằng cầm tuýp lao lên đập thằng Vũ, nó ăn mấy phát vào người.

A Thành rút bao ra 6 cái tuýp, đưa nó 1 cái. Nó rút trong balo ra cây côn, cùng mấy ông anh chen vô đám đông.

– Nó: Mít, tao đến giúp mày đây.

– Vũ: Mày là...

– Nó: Đánh xong nói

Nó đưa cây tuýp cho thằng Vũ, thằng Vũ cầm lấy đẩy nhỏ Phương ra sau.

Bọn nó lao lên, bên nó 7 người, bên kia tầm 42, 43 gì đó. Vậy là mỗi người xù 6 tên.

Nó tưởng đơn giản nhưng nhầm, bọn này toàn giang hồ đánh nhau nhiều, không như bọn công tử hờm qua nó đánh.

Bọn này dai sức hơn nó nghĩ, nó mới xử được 4, 5 thằng mà đã ăn mấy tuýp vào người. Bọn kia cũng thế, có mỗi anh Thành với anh Đức xung thôi, 2 ông học boxing nên thực chiến tốt. 10 phút sau bọn kia ngã hết, lăn lộn dưới đất. Bọn nó ngoài anh Đức ai cũng ăn vài tuýp vào người.

Nó với thằng Vũ tiến đến thằng vệ tinh, túm cổ lên.

– Vũ: Tao cảnh cáo mày, mày còn làm phiền Phương thì m biết tay tao!

Rồi nó tiến đến chỗ anh Thành cảm ơn, anh Thành chào nó xong lên xe đi luôn.

Học sinh trong trường tản ra đi về, bảo vệ giờ mới lộ mặt ra.

Thằng Vũ rủ nó qua quán nước gần trường nói chuyện. Đến nơi, thằng Vũ gọi 2 sting với 2 cốc đá. Chủ quán mang ra, thằng Vũ mở lời.

– Vũ: Min, là mày à?

– Nó: Uk

Rồi nó bỏ khẩu trang, mũ với áo sơ mi ra cất vào balo. Thằng Vũ ngạc nhiên nhìn nó.

– Vũ: O... Toàn. Mày là Min à?

Nó không trả lời chỉ gật đầu. Rồi nó thấy lạnh lạnh sống lưng, nhìn ra thì mấy nhỏ kia đang đờ đờ sát khí tiến về nó.

– Trang: Tưởng ai hoá ra là cậu. Cậu thích đánh nhau nhì?

– Nó: Tôi chỉ giúp Vũ thôi!

– Hân: Tôi nhớ là cậu đâu có thân với Vũ.

– Vũ: Thân hơn bọn mày đây.

“Haha”

2 Thằng cùng phá lên cười. Mấy nhỏ kia tròn mắt ngơ ngác.

– O...

– Thảo: Lần đầu tiên bọn tớ thấy cậu cười đấy! Hihi

– Hân: Cậu biết cười à? Hihi. Trông ngộ ghê!

Nó đánh trống lảng.

– Nó: Giờ m đang ở đâu? Lên đây lâu chưa?

– Vũ: Tao lên từ lớp 10. Lên một mình tính tìm mày mà không tìm được. Sao m lên đây?

Rồi nó kể hết chuyện cho thằng Vũ nghe. Từ lúc lên cấp 3, chuyện với Vy... Nước mắt nó rơi xuống 2 gò má mà không biết có nhiều người đang rơi nước mắt theo nó.

– Vũ: Mày chưa quên được Vy? Mày không trách, không hận nó sao?

– Nó: Tao chưa quên được. Nhưng tao nghĩ tao sẽ quên được thôi. Vy yêu ai là quyền của Vy, tao chỉ trách tao dễ rung động quá thôi!

– Vũ: Tao nghĩ mày nên mở lòng ra 1 lần!

– Nó: Có lẽ. Nhưng giờ chưa phải lúc.

Nó nói xong câu đó tất cả đều im lặng. Mỗi người theo đuổi 1 suy nghĩ riêng, nó không để ý có vài ánh mắt buồn buồn. Thằng Vũ cất tiếng phá tan im lặng.

– Vũ: Tuỳ mày. Mà giờ mày sống ở đâu?

– Nó: Nhà Hân. – Nó trả lời tỉnh bơ.

– HẢ? – Thằng Vũ với nhỏ Phương đồng thanh.

– Hân: Có gì bất ngờ lắm à? Toàn sống nhà tao có vấn đề gì sao?

– Vũ: Không... Không sao? Tao chỉ lo lắng cho nó thôi. Haha.

Rồi thằng Vũ quay sang phía nó.

– Vũ: Mà mày vẫn nhớ lời hứa trước đây à.

Thằng Vũ nói xong nó lại chìm vào suy nghĩ, ký ức ủa về.

Ký ức khó quên

Trong 1 nhà trẻ, có 1 cậu bé đang ngồi trên ghế ngắm nhìn bạn bè đang chơi đùa 1 mình. Bỗng nhiên ai đó đặt tay lên vai cậu, quay lại là 1 cậu bé cao to, trắng trẻo.

– Sao cậu không ra ngoài kia chơi với mấy bạn.

Nó im lặng 1 lúc rồi cất tiếng.

– Không ai muốn chơi với Mìn.

– Để Mít chơi với Mìn nhé.

– Thật... Thật không?

Mít không nói gì chỉ gật đầu. Từ đó, nó có 1 người bạn, mỗi lần ra chơi nó với Mít lại ở 1 góc chơi riêng. Với Mít nó là 1 người bạn vui vẻ cười nói, với người khác nó trầm tính, lạnh lùng, ít nói.

Nhà Mít cũng gần nhà nó nên 2 đứa hay chơi cùng nhau. Bố mẹ nó cũng mừng vì thấy nó cười.

Lên cấp 1, nó vẫn là 1 thằng gầy gò, ốm yếu, da đen nên không ai muốn chơi chung. Bố mẹ chuyển nó sang lớp Mít để nó có bạn.

Lớp 3, một buổi chiều, nó bị mấy thằng lớp 4, 5 đánh vì cái tội hết sức ngớ ngẩn: nhìn đều, chán.

Nó bị đánh mấy cái, thằng Vũ từ đâu lao tới ôm nó chịu đòn, bọn kia đánh chán chê rồi bỏ đi.

– Sao mày chịu đòn hộ tao?

– Vì mày là bạn tao.

Sau hôm đó 2 thằng thân hơn. Nhưng, cuối năm lớp 3, gia đình thằng Vũ chuyển đi Sài Gòn vì công việc. Ngày chia tay, thằng Vũ nói.

– Hứa với tao không được để ai bắt nạt nữa. Tao sẽ về tìm mày!

– Tao hứa!

– Nó: Nhớ chứ sao không? Mà hôm 20 – 10 mày làm gì không lên trường?

– Vũ: Hôm đấy Phương ốm nên...

– Linh: Nên mày ở nhà chăm Phương bỏ lớp chứ gì?

Linh từ đâu nhảy ra đập một câu làm thằng Vũ cứng họng, nhỏ Phương thì cúi gằm mặt xuống, mặt đỏ như cà chua chín.

– Nó: Thôi, hay về phòng tao ăn một bữa mừng mày còn sống đề!

Nó giải vây cho thằng Vũ. Cả bọn gật đầu đồng ý.

Lấy xe ra về, Thằng Vũ chào nhỏ Phương, thằng này có ý với nhỏ là cái chắc. Nhỏ Trang chào Thảo, Linh chào Thùy, nó lãnh trọng trách chào Hân, mẹ nhỏ này, có xe éo chịu đi. Sợ tốn xăng thì phải!

Mấy nhỏ kia vòng qua chợ mua đồ ăn về nấu. Nó với thằng Vũ về trước, đỡ phải khuôn vác ^^! Ai nói gì kệ, đang lười, hề hề!

Về đến phòng, nó kệ cm thằng Vũ, lấy quần áo vào tắm, đang tắm nghe thấy tiếng cười nói, chắc mấy nhỏ về đến rồi.

Tắm xong đi ra ngoài thấy mấy nhỏ kia đang nấu ăn. Chăm ghê ^^! Sự thực là nó sợ mấy nhỏ bắt nấu nên về là tắm luôn, thông minh phết @@!

Thằng Vũ đang ôm laptop làm cái éo gì đấy mà chăm chú gó. Nó lẩn la lại gần, hoá ra đang đánh lol.

Hơn 30 phút sau, mấy nhỏ nấu xong. Đang dọn ra thì nhỏ Hân với Trang vác đầu ra thùng bia, vải gải. Nó thấy bia khát luôn, cầm đầu vào chuyên môn thôi

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

Suốt bữa ăn, nó được nhỏ Hân với Linh gấp cho suốt. Haizz. Ăn xong cũng hết bia, 7 người hết thùng bia mà toàn gái nữa chứ!

Linh với Thùy dọn và rửa bát, Trang với Thảo đi gọt hoa quả ăn.

Hôm nay mấy nhỏ chu đáo ghê.

– Vũ: Có khi tao chuyển sang đây sống với mày luôn quá!

– Nó: Còn bé Phương của mày tính sao?

– Vũ: Ờ thì...

– Hân: Ai cho chuyển sang đây mà tính này tính nọ.

Hân chặn họng thằng Vũ luôn. Tội thằng bé! Thằng Vũ chuyển qua chủ đề khác luôn.

– Vũ: Mày biết Karate à Toàn. Học lâu chưa?

– Nó: Tao học từ lớp 8. Đang nhất đẳng như mày!

Mấy nhỏ kia thì cứ tám chuyện linh ta linh tinh. Con gái nhiều chuyện để nói ghê!

Ngồi 1 lúc thì thằng Vũ xin phép đưa nhỏ Phương về trước. Nó cũng ra quán luôn (bọn nó nghỉ học võ r). Tối 10h nó lại về tắm rửa, học bài rồi đi ngủ.

Sáng chủ nhật, hôm nay khác với mọi hôm, nó sẽ không ra quán cả ngày nữa. Hôm nay nó muốn đi dạo, thăm thú mọi nơi chứ không nhốt mình trong cái quán đó nữa.

Từ hôm nó đặt chân đến Hà Nội đến giờ chỉ toàn quanh quẩn nhà Hân với quán cafe rồi lại lên trường học, ít khi thì đi chơi với mấy nhỏ kia.

Hôm nay nó sẽ thay đổi không khí một chút.

Vệ sinh cá nhân, tắm rửa, ... Xong xuôi nó dắt xe đi ăn sáng. Lấp đầy cái bụng xong nó lên xe đi.

Đi 1 đoạn nó thấy cái công viên lần trước nó cứu cu Bin, rồi gặp được Thảo ở đây. Gửi xe rồi đi bộ vào, chọn 1 cái ghế đá gần hồ ngồi xuống, ngả lưng ra sau để thưởng thức không khí trong lành buổi sáng.

Không gian nơi đây thật yên tĩnh, thi thoảng có những tiếng chim văng vẳng bên tai.

Hà Nội như 1 bản nhạc sôi động, vội vã thì nơi đây giống như một nốt nhạc trầm, cuộc sống không vội vã, hấp tấp như bên ngoài kia, nó giúp con người quên đi những lo toan, bận bịu của cuộc sống.

Rút cái tai nghe trong túi ra lắp vào điện thoại, mở mấy bài hát còn lưu trong máy ra nghe.

– Em ngồi đây được chứ?

Tiếng nói cất lên làm nó rời dòng suy nghĩ, ngẩng đầu lên nó thấy 1 người con trai da ngăm đen, mặc áo phông xanh, quần jeans đen, gương mặt khá điển trai, nhưng toát lên vẻ lạnh lùng.

– Uh, em ngồi đi!

Nó dịch sang bên cho cậu nhóc kia ngồi. Một cậu nhóc khá đặc biệt, 2 người ngồi xuống nhưng không ai nói với ai 1 câu. Mỗi người theo đuổi 1 suy nghĩ riêng.

– Cậu nhiều tuổi rồi, sao gọi mình bằng anh?

– Em học lớp 10, chắc kém anh chứ nhỉ?

Nói sao nhỉ, con người bên cạnh nó rất đặc biệt, hỏi tuổi lại trả lời lớp, cũng là 1 câu trả lời.

– Uh, anh học 11, trường Xyz, em học trường nào?

– Xxx anh!

– Chuyên à. Ghê đấy! Mà nhóc có học võ à?

– Em có học qua một chút!

– Nhóc tên gì?

– Nghĩa. Trần Đức Nghĩa.

Rồi 2 người lại chìm vào 2 dòng suy nghĩ khác nhau.

– Anh ơi anh, mua dùm em tờ vé số.

Tiếng 1 cô bé cất lên làm nó sực tỉnh. Mỉm cười 1 cái.

– Bé còn bao nhiêu tờ, đưa anh mua hết.

– Ồ... Dạ. Em còn 25 tờ.

Nó mỉm cười rút tờ 100k ra đưa cho con bé.

– Ra mua dùm anh 3 chai nước ngọt nhé.

Nó rút ra thêm 400k đưa cô bé, cô bé dúm tập vé số vào tay nó rồi chạy nhanh đi.

– Anh đợi em chút nha!

Cô bé vừa chạy đi vừa gào quay lại. Nó bất giác mỉm cười.

– Anh không sợ bé đó đi luôn sao?

– Anh tin bé đó!

– Đúng là lạ!

Một lúc sau cô bé đem 3 chai nước ngọt về đưa nó rồi chìa đồng tiền ra trước mặt nó.

– Tiền thừa nè anh.

Nó lắc đầu, đưa chai nước ngọt cho cô bé.

– Anh cho bé mua đồ đấy! Nhà bé ở đâu?

– Dạ... Nhà em ở... Cô nhi viện.

Nói xong cô bé cúi mặt xuống ánh mắt buồn xa xăm.

– Em phải về đây, hẹn gặp lại 2 anh!

Nói rồi cô bé chạy nhanh đi ra phía cổng, tay vẫy vẫy.

– Này. – Nó chìa chai nước trước mặt Nghĩa.

Nghĩa nhận lấy mà mặt vẫn không chút cảm xúc, ánh mắt xa xăm.

Lại chìm vào im lặng, mỗi người theo đuổi 1 suy nghĩ riêng. 2 Con người trầm tính, lạnh lùng ngồi nói chuyện với nhau, chỉ là những câu hỏi cụt ngủn, câu trả lời cụt ngủn không kém. Là người khác chắc bị ăn độp lâu rồi.

Nó thích sự im lặng, im lặng để cảm nhận cuộc sống, im lặng để cảm giác thời gian trôi chậm lại, im lặng để cảm nhận người bên cạnh, im lặng vì thích. Thằng ku Nghĩa dường như cũng thích sự im lặng này. Hai người không ai nói gì mà chỉ nhìn băng quơ.

Bất chợt tiếng la thất thanh của một người con gái làm nó và thằng Nghĩa sực tỉnh, 4 mắt đảo xung quanh tìm nguồn âm thanh, dừng lại ở hình ảnh một người con gái mặc váy đỏ ngang đầu gối đang kêu la thất thanh khi bị 3 thằng thanh niên đạo ôn tóc, sẫm trở đầy mình chặn lại trên ghẹo.

– CÁC ANH ĐỂ TÔI ĐI ĐI.

...

– CÓ AI không CỨU TÔI VỚI!

...

– ĐỪNG ĐỪNG VÀO TÔI.

Thấy tiếng kêu la kèm theo tiếng thút thút vang lên, nó hích vai thằng Nghĩa, thằng bé nhăn mặt nhìn nó khó hiểu. Nó đành cất tiếng trình bày cho nó hiểu ra.

– Ra giúp nhỏ kia một tay đi ku.

– Lý do?

Địch mọ thằng này trả lời 1 câu rất cảm tình với ức chế vãi ***. Cơ mà chả dám ho he, nhìn bắp tay, bắp chân nó to với rắn quá, nhờ may nó học Mua Thái hay Boxing thì bỏ mẹ. Thôi thì mềm tí vậy.

– Ra giúp nó rồi anh xem võ vẽ chú ra sao?

Nó không nói gì chỉ im ỉm gật đầu, rồi đứng dậy tiến về phía nhỏ kia

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Thằng ku Nghĩa từ từ tiến ra với dáng vẻ rất chi là like anh boss. Nó thì vẫn cứ ngồi yên quan sát tình hình. Khá yên tâm vì nhìn người thằng Nghĩa không đồ con nhưng bắp thịt rắn chắc, không ăn được bọn kia thì cũng đủ sức chịu đòn đợi nó đến.

Nói sơ qua về thằng ku này phát, cao khoảng 1m7, hơi gầy, da ngăm ngăm đen do nắng gió, khuôn mặt handsome, gọi nhẹ là hot boy, body ngon mỗi

tội gây, bụng chắc có mủi chứ không phẳng như nó (sau này có lần được nhìn thấy, 6 mủi luôn).

Mà thôi, lan man vài lều ra, come back!

Thằng ku không biết nói gì mà bọn kia quay lại nhìn, mặt hầm hầm, mồm hoạt động liên hồi rồi còn cười ha hả như điên. Ku Nghĩa ngoại giao kém vài, làm thằng ku tóc đỏ mặt tối xảm, thiếu điều xịt khói đầu như trong phim. Ku tóc đỏ vung 1 cú đấm ngang, thằng Nghĩa né được lên gối thẳng vào bụng thằng bé kia làm nó ôm bụng. 2 Thằng kia thấy bạn bị đánh lao vào cùng lúc. Thằng Nghĩa xoay người tung 1 cú vào sườn thằng tóc vàng.

WTF, 180 độ. Teakwondo đây mà, chuẩn mẹ nó luôn rồi.

Mãi suy nghĩ, nhìn lên thì thằng tóc vàng đang ôm ngực thở hắt từng con, chắc ăn 1 đòn chân vô ngực. Thằng tóc đen còn lại hình như run run, cơ mà vẫn lao lên, vung tay vung chân lung tung.

Thằng Nghĩa vung tay làm 1 đòn giả, thằng kia né được, ku Nghĩa nhanh chóng xoay người cho 1 cú vào gáy, thằng kia gục luôn. Ơm, chơi thâm vài, đánh vào gáy nhờ đầu nó hi sinh luôn thì sao.

Thằng Nghĩa quay người bỏ đi thì thằng tóc đỏ vớ đầu được cái cây vung lên đập vào lưng thằng bé. Thằng bé quay người lại đấm thẳng vào mặt thằng tóc đỏ, rồi vung 1 cú quét ngang của Boxing làm thằng kia ngã xuống. Thằng Nghĩa tiến đến đấm đá mấy phát rồi quay đầu bỏ ra chỗ nó. Con bé kia cúi mặt lèo đèo theo sau.

– Dẫn em dẫu ra mắt anh à!

Thằng ku không nói gì bé cổ, bé tay kêu răng rắc. Thôi, dẻo dẹo với thể loại này nữa, đánh trống lảng sang vấn đề khác.

– Thôi chúng mày ở đây tâm sự, anh về đây. Mà sđiện thoại anh đây, có gì cứ gọi.

Nó bỏ đi, thằng Nghĩa cũng đi luôn. Để con bé kia ở lại mồm vẫn ú a ú ó, ngờ ngác chả hiểu gì.

“Tôi cho cô gái ấy” xinh thì xinh thật, cơ mà gặp ngay 2 thằng giống gay. Con bé bị bơ, mặt tức tối, chân dậm liên hồi xuống đất. Nó đâu biết ở một góc công viên có 1 người con gái nhìn nó mỉm cười.

Ra khỏi công viên, nó lấy xe, xem đồng hồ đã 10h30, vài lều. Phóng xe ra về, đang đi thì có điện thoại của nhỏ Thảo.

– Alo, gọi chi rứa?

– Há?

– À không có gì, sao gọi?

– Toàn đang ở đâu đấy? Chút sang nhà tớ ăn cơm nha. Bố mẹ tớ mời đấy.

– Suy nghĩ đã.

– Phải sang đấy! Không tớ giận.

– Ờ.

Đến chịu với nhỏ này, trẻ con dễ sợ. Vừa cúp máy lại nhận 1 smoi từ nhỏ, smoi ghi địa chỉ kèm theo câu “1 h có mặt”. Đọc xong thấy giống ra lệnh vài.

Tặc lười cắt điện thoại đi, phóng về phòng tắm rửa, thay bộ quần áo lịch sự tí, chuẩn bị đi ăn chực ^^ . Áo sơ mi kẻ caro, quần jeans đen, giày Vans Classic.

Bước xuống dưới nhà gặp Hân đang ngồi xem tivi, tiến đến chào 1 câu. Nhỏ nhìn từ trên xuống dưới rồi hỏi.

– Đi đâu mà ăn mặc như thế?

– Sang nhà Thảo tí?

– Sao sang?

– Bố mẹ nhỏ mời.

– À ừ...

Nhỏ không nói nữa, quay mặt đi. Nó thoáng thấy ánh mắt nhỏ hơi buồn, sao lại buồn nhỉ? Hay tại nó tự tưởng tượng ra. Nó cũng đứng một tí rồi bước ra lấy xe.

Nó đi theo địa chỉ Thảo gửi, vừa đi nó vừa suy nghĩ mông lung. Sao bố mẹ Thảo lại mời nó ăn cơm, quen biết dẻo gì đâu mà, muốn gặp nó à. Suy nghĩ 1

hỏi thì đến nhà nhỏ.

Một căn nhà 3 tầng khá to, xung quanh khá nhiều cây cối. Trong sân có 1 con Audi, 1 con SH, 1 con Vespa trắng chắc của Thảo, và 1 con AB. Giàu vài lều. Nó đứng tần ngần 1 lúc rồi bấm chuông.

2 Phút sau nhỏ lạch bạch chạy ra. Nhỏ mặc 1 chiếc quần jeans ngắn đến bẹn, áo pull hồng, đeo tạp dề, tay cầm đôi đũa. Tóc nhỏ búi cao lên, để lộ cái cổ trắng ngần. Người khác nhìn thấy chắc đơ vài giây, nó thì quen cmnr. Hôm nào chả thấy mấy nhỏ ăn mặc như thế. Miễn dịch luôn rồi.

Đất xe theo nhỏ đi vào, vừa vào nhà thấy 1 người đàn ông tầm 45 tuổi đang ngồi sofa uống trà xem tivi, chắc bố nhỏ. Bên cạnh là 1 thằng ku trông quen quen.

– Cháu chào chú. – Nó lễ phép cúi chào.

– Uh, chào cháu. – Bố Thảo cũng ngược nhìn nó rồi gật đầu chào lại.

– Ah, Anh Toàn mới tới chơi! – Thằng ku con bên cạnh tí tòn chạy đến ôm nó.

Nó hơi bất ngờ, đánh mắt sang bên bố Thảo mong có câu trả lời, chú chỉ cười lắc đầu.

– Cháu là gì với Thảo? – Bố Thảo uống 1 ngụm trà rồi hỏi.

– Dạ, bạn ạ. – Nó trả lời ngay.

– Chi là bạn? – Chú hỏi lại đầy nghi hoặc.

– Vâng. – Nó trả lời chắc nịch.

– Anh hai bế Bin đi. – Thằng ku con nhảy nhẩy giơ hai tay lên đòi được bế.

Nó ngạc nhiên về cách gọi của Bin. Nó trầm tư suy nghĩ, à đúng rồi. Bin là thằng nhóc mà nó cứu hôm đầu tiên gặp Thảo. Thằng nhóc tầm 5 – 6 tuổi gì đó, khuôn mặt bụ bẫm, trắng trẻo, sâu mắt 2 cái răng, chắc do ăn nhiều kẹo.

Bé ku Bin lên, vãi nặng. Thằng bé cười tí mắt, mập quá nên híp hai mắt lại. Haizz. Hai tay ku Bin quàng qua cổ nó. Nó nghiêm mặt lại.

– Bin sao gọi anh như z. – Nó hỏi để giải đáp thắc mắc của nó và bố Thảo.

– Hi, Anh hai là người yêu chị hai, Bin gọi thế. – Cu Bin thân nhiên trả lời.

– Hà? – Cả nó với bố Thảo đều sững sốt.

Nó bối rối, tại sao cu Bin kêu nó là người yêu Thảo. Chẳng nhẽ Thảo nói như vậy với thằng nhóc? Sao Thảo nói như thế? Chả có lẽ Thảo thích nó? Không thể như thế được. Nó suy nghĩ mông lung 1 hồi, thôi, méo suy nghĩ. Đau đầu thêm. Đến đâu thì đến, mong rằng không phải như nó nghĩ.

Đang chìm trong suy nghĩ thì có 1 chiếc SH tiến vào sân. Ngồi trên chiếc SH là một thanh niên cao to, mặc áo vest với quần âu đen, trông khá lịch sự. Thằng đó vào nhà cúi đầu chào bố Thảo.

– Con chào chú ạ.

– Long hả con, ngồi chơi đi! – Bố Thảo vui vẻ nói.

– Em chào anh. – Nó chào thằng Long.

– Uh chào em. Em là... – Thằng đó có vẻ khó chịu.

– Em là bạn của Thảo. – Nó vẫn lễ phép đáp.

Bố Thảo gọi nó và thằng Long ngồi xuống nói chuyện. Chú hỏi thăm sức khỏe của bố mẹ thằng Long với nó. Rồi hỏi về tình hình học tập của cả 2, do Thảo học khác lớp nên chú cũng không hỏi nó nhiều. Thằng Long kia đang học lớp 12, cùng trường với nó, gia đình cũng khá giả, 2 bên gia đình khá thân. Bố Thảo nói chuyện rất cởi mở, thân thiện và cực tế nhị, chưa động chạm gì đến gia đình nó cả. Nó cũng nói chuyện khá thoải mái.

– Bố với anh vào ăn cơm ạ. Toàn cũng dắt Bin vào ăn cơm thôi. – Tiếng Thảo nói vọng từ bếp vào.

– Chúng ta đi thôi. – Bố Thảo mở lời.

4 Người đi xuống bếp, gặp 1 người phụ nữ tầm 40t, khá quý phái đang dọn đồ ăn, chắc đó là mẹ Thảo.

– Con/Cháu chào cô. – Cả 2 đồng thanh.

Mẹ Thảo nhìn nó 1 lúc, vẻ mặt khó chịu, mặc dù vẫn nở một nụ cười, nhưng nó thấy nụ cười này ngược ngạo, giả tạo một cách đáng sợ.

– Long, con mới tới hả? – Mẹ Thảo không thèm chào nó.

– Mọi người ngồi vào bàn đi chứ. – Tiếng Thảo cất lên ở cửa bếp.

Thảo mới lên thay đồ xong. Hôm nay Thảo mặc 1 chiếc váy màu xanh nước biển dài đến gần gối, tóc xoã ngang vai. Xinh, hôm nay Thảo cực xinh, khác với phong cách nhí nhảnh hàng ngày. Giờ đây Thảo là 1 thiếu nữ xinh đẹp, duyên dáng. Thăng Long nhìn thấy thì mồm há hốc, thiếu điều chảy dãi ra.

Nó chỉ nhìn qua rồi cúi xuống đùa với cu Bin tiếp.

Bắt đầu bữa ăn, có nghe nói thịt kho do Thảo làm nên cả 2 cùng phải ăn thử. Nó gấp 1 miếng lên, cho vào miệng, khế nhãn mặt. Mặn, phải nói quá mặn, hic. Thăng Long thì vẫn luôn miệng khen ngon, haiz, giả tạo hay đây là khẩu vị của thằng Long thật ta? Bố Thảo có mời nó uống volka nhưng nó chối khéo, ông cũng chả ép. Nói sơ qua về bàn ăn nhé, 2 ghế ở 2 đầu bàn, 2 bên đều có 3 cái ghế. Ban đầu Thảo định ngồi cùng nó với Bin nhưng nó nhắc khéo nên Thảo đành sang ngồi với thằng Long.

Trong bữa ăn, bố mẹ Thảo chỉ hỏi thằng Long với Thảo mà không dă động gì đến nó. Nhưng nó lại không cảm thấy khó chịu ngược lại rất thoải mái. Nó ngồi ăn và gấp thức ăn cho cu Bin, thỉnh thoảng Thảo lại gấp cho nó.

Bữa ăn trôi qua trong sự bình yên, ăn xong thằng Long tí tòn theo Thảo đi rửa bát, mẹ Thảo gọt trái cây, nó với cu Bin cùng bố Thảo lên phòng khách trước. Một lúc sau cả 3 cùng lên, mẹ Thảo hỏi nó.

– Toàn hả? Cháu là bạn Thảo à, nhà cháu ở đâu, bố mẹ cháu lị, nhà có mấy ace?

Nó hơi khó chịu vì mấy câu hỏi của bà này, hỏi như hỏi cung không bằng. Nhưng nó vẫn phải tỏ ra vui vẻ trả lời.

– Vâng, cháu với Thảo là bạn. Nhà cháu dưới Bg lên đây học, cháu có 1 người anh đang học năm 2 học viện an ninh. Bố mẹ cháu thì buôn bán bình thường thôi.

Nó thấy mẹ Thảo có vẻ khinh nó khi nó nói xong.

– Cháu thấy đấy, Long với Thảo quần quýt như thế, gia đình Long điều kiện cũng tốt, nên cô chú mong cháu ít tiếp xúc với Thảo thôi, cháu không xứng đâu.

– Mẹ này...

À hoá ra là vậy, mời nó đến để kêu nó tránh xa Thảo. Nói thẳng luôn 1 câu cho nhanh. Nó im lặng không nói gì, ánh mắt Thảo như muốn xin lỗi nó vậy.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Bố Thảo đột nhiên quay sang nó.

– Con là người đã cứu cu Bin nhà chú à?

– Vâng, tình cờ thôi chú. – Nó trả lời tể nhị.

– Con cũng bơi giỏi nhỉ? – Giọng mẹ Thảo mỉa mai nó.

– Vâng, người “nhà quê” bọn cháu học bơi từ nhỏ rồi. – Nó nhấn mạnh 2 từ nhà quê.

– Dù sao chú cũng cảm ơn con! – Chú nhấp 1 ngụm trà nói!

– Chú cảm ơn cháu xin nhận. Giờ cháu có việc bận, xin phép cô chú cháu về trước.

Nó chào cả nhà Thảo rồi dắt xe về. Nó sợ ở đó nghe thêm vài lời mỉa mai nữa nó sẽ không chịu đựng được mà phát ngôn bừa bãi mất. Một con người có vẻ quý phái như vậy mà ăn nói toàn lời mỉa mai, độc địa. Nó ghét nhất thể loại giàu mà khinh rẻ người khác. Nhà nó nói ra thì cũng không kém nhà nhỏ Thảo là bao, còn quán cafe kia nó chả biết bố mẹ đào đâu ra nữa, quán đó hiện tại đang đứng tên nó! Nhưng nó chưa bao giờ nói gia cảnh nhà nó cho ai biết, ai hỏi nó cũng kêu bố mẹ buôn bán nhỏ.

Ở đây, người biết gia cảnh nhà nó ngoài mấy ông anh thì chỉ có thằng Vũ. Tuy hay bô bô cái mồm nhưng chưa bao giờ kể lể kiểu cgái đấy. Nhà thằng

Vũ giờ giàu hơn nhà nó nhiều. Bố mẹ thằng Vũ vừa bay sang Anh công tác. Thằng này được cái hoà đồng, giàu, nghèo chiến tuất. Mà cũng phải nói bạn bè của nó Thảo toàn mấy cậu ấm, cô chiêu, ngay cả thằng tán nhỏ trước đây cũng giàu ketch xù. Hôm nay nó lại đi ăn cơm nhà nó, diện ngay cây hàng chợ, có đôi giày mua shop thôi, bà ta khinh là phải. Trước giờ nó toàn mặc đồ chợ, mẹ nó nổi hứng lên mua cho nó vài bộ trong shop thì nó mặc thôi. Mà thôi lan man quá rồi, quay lại thôi.

Lúc này nó chưa muốn về nên qua quán luôn, anh Đức hôm nay đi có việc nên nó ra quán trông luôn.

Quán nó ít khi có người gây sự trong quán, 1 phần sợ anh Đức với anh Tuấn, 1 phần anh Đức có ông chú đại tá nên người khác cũng nể vài phần.

Vào quán cất xe, chào mọi người xong lại vào quầy xem sổ sách. Dạo này quán đông khách hơn trước khá nhiều, lãi cũng nhiều hơn, hì hị.

Đang xem sổ sách thì có 1 chiếc Audi với 1 chiếc Camry cùng nhau tiến vào quán. Bước từ trong xe ra là... Wtf, nhà Thảo với mấy nhóc kia cùng thằng Long đi vào quán. Nó ngoắc nhóc Huyền với My ra order 2 bàn đấy.

Nhưng “hoạ vô đơn chí” mà, lúc bùng đồ uống ra, nhóc My chẳng may làm đổ nước vào người thằng Long, thằng Long làm ầm cả quán lên đòi gặp quản lý, nó đành phải đi ra. Thấy nó đi ra, bố mẹ Thảo, mấy nhóc với thằng Long đều bất ngờ.

– Chào cô chú, chào anh, chào mấy bạn. Có duyên nhl!

– Ồ Toàn. – Tất cả đồng thanh.

– Dạ! Nãy nhân viên quán sơ suất nên làm đổ nước lên người anh Long. Quán thực sự xin lỗi mọi người. Châu này quán sẽ không tính tiền, coi như thay lời xin lỗi tới mọi người.

– Chú em có quyền gì ở đây? – Thằng Long nói giọng mỉa mai.

– Dạ. Em là em họ anh quản lý. Anh quản lý hôm nay bận nên em ra trông quán dùm ạ. – Nó nói bằng giọng lễ phép nhất có thể.

– Chú nghĩ anh thiếu tiền à? Anh chỉ muốn chú dạy lại nhân viên thôi. – Nói xong nó nhếch mép lên tỏ vẻ khinh bỉ.

– Em sẽ nhắc nhở nhân viên sau ạ. – Nó vẫn cố nhịn.

– Giờ chú gọi nhân viên ra đây xin lỗi anh, rồi đuổi việc nhân viên thì việc này anh bỏ qua. – Mặt thằng Long cứng cứng lên.

My nghe thấy thế mắt đỏ hoe lên, sắp khóc.

– Em xin lỗi, chỗ em không thể chỉ vì một lỗi nhỏ như vậy mà đuổi việc nhân viên được. Anh thông cảm. – Nó nói khá to để My nghe thấy.

– Giờ mày đuổi việc nó hay muốn dẹp quán. – Thằng Long vẫn không buông tha.

Thằng Long chắc muốn trả đũa nó vụ trưa nay, tính dìm nó lấy le trước mặt bố mẹ Thảo đây mà. Nó dám to mồm thế chắc có chống lưng gì đây mà? Cảnh sát à, hay giang hồ? Nó đang không biết làm sao thì:

– Nếu mày cảm thấy Trung tá lớn hơn Đại tá với Thiếu tướng thì mày cứ việc làm. – Tiếng anh Đức ở cửa vang lên.

Méo biết ông này về từ bao giờ mà giờ mới lên tiếng. Ông này hôm nay to ghê, đem cả ông bác thiếu tướng ra làm màu. Anh Đức tiến đến, Thằng Long mặt xanh như đất nhái, lắp bắp:

– Anh... Anh... Đức.

Anh Đức không thèm nhìn thằng Long 1 cái, tiến lại chỗ nó cúi đầu:

– Cậu chủ ra quán lâu chưa?

– Mới thôi anh.

Ông Đức này có cái tật đeo bao giờ sửa được. Ngoài đường thì cứ mày tao, đến quán cứ gọi nó là cậu chủ. Kêu xưng hô như bình thường thì không chịu, phán câu xanh rờn: “Việc ra việc, chơi ra chơi”. Chịu luôn.

– C... Cậu Chủ? Thằng Long lắp bắp tập 2.

– Mày gan to nhì Long. Dám dọa phá quán cậu chủ tao? Muốn làm tao thất nghiệp à? Chú mày chống lưng muốn làm gì thì làm hả? Có mấy đồng bạc của ông bà già mày đem ra oai à? Ăn bám mà cũng to mồm à?

– Thôi anh. Đủ rồi. – Nó ngoắc tay nhóc My lại.

– Bạn xin lỗi anh này đi. – Nó chỉ tay sang thằng Long mặt vẫn tái mét.

– Em xin lỗi anh. – Nhỏ cúi đầu xin lỗi.

Mấy nhỏ này giờ vẫn trở mắt ra kinh ngạc. Có mấy nhỏ ở đây nó cũng không muốn làm to chuyện lên. Mẹ Thảo cũng đang trở mắt ra, chắc bất ngờ, thằng “con rết tương lai” đang cúi đầu khấp nép trước người bà đã khinh.

– Thôi. My ra làm việc tiếp đi. Anh Đức trông quán nha, em về. Mọi người ở lại vui vẻ nhé. – Nói rồi nó đi ra cửa.

– Dạ cậu chủ. – Anh Đức vẫn cố gọi theo.

Nó dắt xe ra khỏi quán, thế nào xe nó dựng cạnh con Audi, bồi bác vc. Ông thần Tuấn đang ngồi tia mấy em gái bên đường, vãi bảo vệ. Nó phóng xe về nhà Hân, leo lên phòng đánh lol.

À, giới thiệu với mấy thym sơ qua về lão Đức. Tốt nghiệp bằng khá khoa Quản trị kinh doanh, Đh Kinh tế quốc dân. Đẹp trai, chưa xác định rõ giới tính. Tai to mặt lớn, ông chú làm đại tá, ông bác thiếu tướng. Ông trông quán cafe cho nó lấy kinh nghiệm quản lý. Lại lan man rồi, hic.

Đang đánh dở trận rank lên đồng 5, đùa thôi lên bạch kim 3 thì có tiếng gõ cửa phòng.

– Vào đi! Không khoá cửa đâu. – Nó nói mà mặt vẫn dán vô màn hình.

– Toàn này!

Lúc này nó mới ngược mặt lên. Hoá ra là mấy nhỏ kia.

– Hửh. – Nó trả lời xong lại dán mắt vô laptop.

– Sao Toàn giấu tụi này? – Nhỏ Hân lên tiếng.

– Giấu gì? – Nó ngơ ra chả hiểu cái mẹ gì cả.

– Chuyện cậu là chủ quán cafe xxx đó. – Nhỏ Trang chen vô.

– À, tại có ai hỏi đâu mà nói. Thằng Long quá đáng quá nên anh Đức mới nói ra thôi. – Nó phân trần.

– Mà quen với nó hả? – Nó hơi thắc mắc

– Thì hay qua nhà Thảo chơi nên quen thôi. – Nhỏ Linh thêm vào.

– À ờ.

– Mà mặc đồ như Toàn ai nghĩ ra lại là “cậu chủ” quán cafe to bự chẳng nhẽ? – Nhỏ Trang nhấn mạnh hai chữ cậu chủ, còn nháy mắt nữa chứ.

– Ờ, Quen đồ chợ rồi.

Rồi chém gió một thôi, một hồi với mấy nhỏ. Nãy giờ Thảo cứ im im một chỗ.

– Thảo.

...

– Thảo.

...

– Thảo! – Nói gọi đến lần thứ 3, mấy nhỏ lay lay nhỏ mới tỉnh.

– À... Ừ... Há? – Nhỏ lấp bắp.

– Nãy giờ nghĩ gì thế?

– À không có gì đâu?

Mấy nhỏ tám thêm tí nữa cũng về phòng. Nó đi xuống dưới quán phở gần nhà làm 1 tô, ăn xong đi lên phòng học bài, soạn sách mai thứ hai cmmr. Xong xuôi tắm rửa, vệ sinh cá nhân xong đi ngủ. Kết thúc 1 ngày cuối tuần mệt mỏi.

Cuộc sống của nó cứ thế diễn ra bình yên lạ thường.

Cứ sáng chủ nhật nó lại ra công viên cũ. Sáng nào nó cũng gặp thằng Nghĩa, hai thằng nói chuyện rất hợp tính nhau. Chỉ là vài câu nói xong lại chìm vào im lặng. Nó với thằng Nghĩa dần thân nhau hơn, kêu thằng này xưng mày tao mà nó đeo nghe, cứ xưng anh em. Nó kêu nó không thích có bạn, thích có

một người anh hơn. Ừ thì làm anh, to hơn một chút, mất đéo gì đâu mà sợ.

Thằng này nhiều lúc cũng tâm sự khá nhiều cho nó nghe. Cuộc đời của thằng này khá bấp bênh. Nghĩa là kết quả của cuộc tình một đêm, được sinh ra xong đem bỏ trước cổng cô nhi viện. Tính tình thì nhút nhát, ít nói, sống nội tâm. Lên 4 tuổi thì được 1 cậu sinh viên năm 3 đón về nuôi. Thằng này gọi người đó là bố, ông này sau đó cũng chẳng lấy vợ gì hết. Sống với thằng Nghĩa thôi, tên cũng do ông đặt. Tốt nghiệp xong ông đi xin việc, ông xin chuyển về 1 vùng quê nghèo trên Hà Giang rồi dắt thằng Nghĩa theo. Ông là một giáo viên tâm huyết, là 1 người cha tuyệt vời trong mắt nó. Ông dạy nó nhiều thứ, từ võ đến kiến thức, đạo đức cho đúng với cái tên Đức Nghĩa.

Ông mất khi thằng Nghĩa 15t, thằng này về đây để giúp ông chăm sóc mộ đi vú đã nuôi ông. (Thôi lan man đủ rồi. Sau này sẽ có 1 truyện riêng về thằng này.)

Nó hay gọi thằng này là Nghĩa Khờ, do sống quá thật tính. Nó còn bắt thằng Nghĩa dạy nó thổi kèn lá, sáo lá.

Chả biết nó ngu bẩm sinh hay ngu có tính toán mà hơn 2 tuần mới biết thổi. Haizz.

Ở phòng thì nó nói chuyện, thân với mấy nhỏ kia hơn. Mấy nhỏ toàn qua phòng nó ăn, may mà nó không phải làm gì, mấy nhỏ biết ý nên làm hết. Thế cũng tốt, nó dạo này đang lười sẵn, hề hề!

Trên trường càng yên hơn, nó rất ít khi bị gọi, phong trào 20 – 11 cũng từ chối khéo là xong. Nhỏ Oanh từ vụ chơi khăm nó hôm 20 – 10 không thành cũng im luôn.

Ngoài quán càng không có gì để nói. Kinh doanh tốt hơn, nhân viên rất quý nó với anh Đức do dễ tính.

Nhiều khi nó có một suy nghĩ mà giờ thấy sai lầm:

“Hà Nội, bình yên thật đấy!”

“Trước một cơn bão là một khoảng lặng bình yên”. Bạn có tin không? Trước đây nó cũng chẳng tin đâu. Giờ ngẫm lại thì đành phải tin thôi. Ngày trước khi nó còn ở trong cái trò chơi tình cảm với Vy, nó cũng có khoảng thời gian bình yên trước khi sóng gió ập vào đầu nó.

Những ngày tháng bình yên của nó trên cái đất Hà Nội này dần trôi qua, đem đến cho nó một cơn sóng lớn, trực tiếp đưa cuộc sống của nó sang trang mới.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Một ngày đẹp trời tháng 12.

Sau kỳ thi học kì một, nó khá thoải mái với danh hiệu học sinh giỏi, nó chỉ được 8, 4 tổng kết nhưng khá may mắn khi điểm tổng kết Văn đúng 6, 5. Cũng chẳng mong gì hơn khi nó chỉ học được môn tự nhiên.

Sau ngày tổng kết, trường nó được nghỉ học vài ngày. Mấy nhỏ kia lên kế hoạch đi chơi xa nhưng nó từ chối với cái là do lười xet: không bỏ quán được. Mấy nhỏ cũng chẳng ép nó, nó cũng thích ở một mình.

Hôm mấy nhỏ đi, nó vẫn dậy sớm thể dục, vệ sinh cá nhân, tắm rửa rồi ngồi làm ván lol. Hơn 8h, nó thấy đói, chạy ra quán phở cạnh nhà ăn lấy 1 tô chống đói. Ăn xong đi về, gặp cô Lan đang tưới cây.

– Con chào cô. Sáng nay cô được nghỉ ạ.

– À uh, cháu đi đâu về đấy? Cháu lên xem Linh dậy chưa? – Cô Lan quay sang nhìn nó cười nói.

– Dạ cháu đi ăn sáng về, hôm nay lười quá, hề hề. Ủa mà sao Linh ở nhà? Cháu tưởng nhỏ ý đi chơi với bọn Hân mà? – Nó trở mặt lên.

– À sáng nay Linh kêu mệt nên không đi. Cháu lên xem nó sao rồi đi.

– Vâng. Cháu lên xem Linh thế nào rồi.

Nó nói xong nó quay người lên tầng 2 đi vào phòng Linh, gõ cửa nhưng không thấy ai ra mở cửa, nó vịn chốt ra thì thấy cửa phòng không khoá.

Vào phòng, nó thấy Linh đang nằm trên giường, mặt mày trắng bệch, xanh xao.

Nó sờ trán nhỏ thấy nhỏ sốt rất cao. Nó đi lấy khăn ướt trườm lên trán cho nhỏ rồi đi ra ngoài mua thuốc hạ sốt. Trở về phòng, nó nấu cho nhỏ ít cháo thịt băm. Nấu xong nó bê tô cháo với lấy thuốc ra mang sang phòng nhỏ, rót cốc nước rồi gọi nhỏ dậy.

– Linh, Linh ơi, dậy đi, Linh.

– Ừm... Ừm... Ừm.

Nhỏ Linh mở mắt dậy, thấy nó thì bất ngờ.

– Ồ... Ồ Toàn.

– Uh Toàn đây, dậy ăn cháo xong uống thuốc rồi mới ngủ.

Nói rồi nó bung tô cháo lên, thổi nguội rồi bón cho Linh. Linh khá bất ngờ nhưng rồi cũng ăn gần hết tô cháo. Uống thuốc xong nhỏ nằm xuống 1 lúc rồi ngủ say luôn, chắc nhỏ mệt lắm đây!

Linh ngủ trông thật dễ thương. Bất giác nó cười mỉm một cái. Đưa mắt nhìn xung quanh, phòng Linh trang trí giống với phòng Trang. Mắt nó dừng ở một cuốn sổ màu hồng đang mở ra trên bàn. Chắc Linh hay Thùy quên cất nó đi đây mà, lắc đầu cười vì cái tính cầu thả của hai cô nàng. Nó lại gần tính cất dùm thì thấy tên nó trên trang sổ, tò mò muốn xem. Nó đoán đây là nhật ký của một trong hai người con gái kia, dù biết xem trộm nhật ký là sai nhưng nó tò mò quá, muốn biết người tên Mạnh Toàn trong cuốn sổ đó là nó hay ai khác. Và rồi tò mò đã đánh thắng lý trí, nó cầm cuốn sổ lên lật từng trang, từng trang. Những trang đầu là kỷ niệm năm lớp 10 của Linh, nó nhận ra chữ của Linh trong cuốn sổ. Linh viết rất nhiều, rất nhiều về nó và bạn bè. Nhưng nó dừng lại ở một trang.

“Ngày... Tháng... Năm

Hôm nay có người đến gây sự với Vũ, ra về Vũ bị một đám người đông như cái lớp học chặn đánh. Minh và mấy bạn rất sợ Vũ và Phương bị sao. Đột nhiên có một đám người che mặt đến giúp. Minh lo lắng, 7 người sao đánh được cả một đám đông như lớp học. Có một người con trai gọi Vũ là Mít, người đó quen Vũ sao? 7 Người đó đánh một tí, đám kia nằm rạp dưới đất, hình như họ có võ. Xong xuôi, mấy người kia về, Vũ với người con trai kia đi ra quán nước. Tò mò, tụi mình đi theo sau. Khá bất ngờ khi người con trai kia là Toàn. Hóa ra Toàn quen Vũ trước cả tụi mình. Toàn nói sẽ mở lòng với 1 người con gái, mình rất vui, nhưng liệu mình có cơ hội không khi cả Hân, Trang, Thùy và Thảo đều yêu Toàn...”

Đọc đến đây người nó như bất động. Nó chưa bao giờ nghĩ đến việc cả 5 người con gái đều yêu nó. Nó thừa nhận nó có tình cảm với họ, nhưng chỉ dừng lại ở mức bạn bè, nó không dành tình cảm đặc biệt cho người nào cả. Giờ nó rất khó xử, thật sự rất khó xử, thà nó không biết còn hơn, nó cảm thấy ghét tính tò mò của nó.

Đặt cuốn sổ về vị trí cũ, nó rời phòng Linh, lưng thừng bước về phòng như người mất hồn, nó lao lên giường một mình, nó muốn ngủ, ngủ để không phải suy nghĩ nữa. Mấy ngày hôm sau nó như người mất hồn, nó không biết phải làm sao, không muốn mất đi những người bạn này.

Vài ngày sau, nó đi học trở lại. Đến lớp vẫn như người mất hồn vậy. Nhiều khi cô giáo, bạn bè gọi rất lâu nó mới thức tỉnh.

Giờ ra chơi, thằng Vũ ngoắc nó ra căn tin. Ra đến căn tin, nó gọi 2sting rồi ra bàn trong góc nói chuyện. Thằng Vũ mở lời trước, phá đi im lặng.

– Mà hôm nay sao thế? Như người mất hồn á.

– Ờ.

– Có chuyện gì kể tao nghe nào.

– À ừm. Nhưng mà không được nói ra.

– Rồi, ok.

Rồi nó kể lại cho thằng Vũ nghe từ đầu. Thằng Vũ nghe xong thì gật đầu lia lịa, rồi còn cười đều.

– Mà sướng nha con!

– Sướng c. C. Tao đéo đùa đâu.

– Ờ thôi. Giờ mà có tình cảm với ai không?

– Tao chỉ coi họ là bạn thôi. Thế tao mới rồi.

– Thôi nghĩ sau đi, sắp tết rồi.

Nói chuyện với thằng Vũ xong nó cảm thấy thoải mái hơn nhiều rồi. Mà nãy giờ nó mới cảm thấy hình như thằng Vũ có chuyện buồn thì phải.

– Mà mà có chuyện gì buồn à?

- Tao...
- Cứ nói đi.
- Hôm qua tao tỏ tình với Phuong, nhưng Phuong nói chỉ xem tao như anh trai thôi. Haizz
- Thôi mày, thế cũng tốt. Là anh trai mày vẫn chăm sóc, bảo vệ nhỏ mà.
- Tao biết.

Mặt nó lại đỏ bừng như đang suy nghĩ gì đó. Rồi nó à lên 1 tiếng như phát hiện ra gì to tác lắm.

- What the ***?
- Mày có muốn ở chung với ông bà tao không?
- Là sao? Tao không hiểu?
- Xuống Sài Gòn sống với ông bà tao.
- Ý hay. Thế mà tao không nghĩ ra.
- Mày nói t/c của mày nhỏ chắc là nhất thời. Rồi xa 1 time để xem t/c của mày nhỏ đó với mày ra sao rồi tính tiếp.
- Gật gật. Bao giờ đi mày.
- Qua tết đi. Tết tao về nhà mày nhé.
- Ngon. Bố mẹ tao cũng muốn mày về.

Hai thằng lại khoác tay nhau vào lớp. Tâm trạng nó cũng thoải mái hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Tân Sơn Nhất 10h30p:

Nó và thằng Vũ lững chững bước ra sau một chuyến đi mệt mỏi, cái cảm giác phấn khích lần đầu đi máy bay chạy cmmr, giờ chỉ thấy ong ong cái đầu do ngủ dậy giờ. Đặt chân xuống Sài Gòn, cảm giác đầu tiên nó thấy là nóng, rất nóng, nóng hơn Hà Nội rất nhiều.

- Mày thấy Sài Gòn sao? – Thằng Vũ hỏi khi cả 2 ra ngoài.
- Nóng.
- Công nhận. Mới đi hơn năm mà giờ tao suýt không chịu nổi.

Thằng Vũ gật gù như đúng rồi. Hai thằng xách đồ đi ra khỏi sân bay, vẫy một chiếc taxi rồi leo lên, lên xe thằng Vũ quay sang nó.

- Sang nhà ông bà tao luôn chứ?
- Uh, mà ông bà mày biết tao không?
- Chưa thấy nhưng nghe tao kể nhiều rồi.

Rồi hai thằng lại im lặng. Nó đưa mắt ra nhìn đường, ườn Sài Gòn đầu tẹt, có khi hơn cả Hà Nội cũng nên. Toàn nhà tầng mọc san sát nhau, khác với Hà Nội cổ kính, Sài Gòn lại mang phong cách hiện đại. Trên vỉa hè trồng khá nhiều cây xanh, hàng quán mọc san sát, và... Đùi. Vâng, là đùi, này giờ quan sát đường nó thấy rất nhiều cô gái mặc quần ngắn vài centimet và váy ngắn ngang đùi, để lộ cặp đùi trắng bóc, hành hung tài xế. Cơ mà hình như mọi người ở đây quen rồi sao ý. Chẳng thấy ai dòm ngó như trên Hà Nội.

Tầm 15 – 20 phút sau taxi dừng ở một ngôi nhà. Trả tiền taxi xong 2 thằng nó đi đến bấm chuông. Đó là 1 căn nhà 3 tầng khá to, được sơn màu vàng, thiết kế theo kiểu gì nó cũng chẳng biết, thấy hơi cổ cổ như trên Hà Nội. Trước nhà có giàn hoa giấy khá to. Nó lại nhớ đến giàn hoa giấy ở nhà Hân. Hic

Bấm chuông một hồi lâu không thấy ai ra mở cửa. Nó nhăn mặt

– Có nhầm nhà không mày?

– Nhầm cái đmm. Nhà bà tao tao nhầm sao được.

Nói rồi chìa tay ra đưa nó mảnh giấy. Nó gật đầu như hiểu rồi, mà thực ra là hiểu thật. Nhà sả 69 nhầm thành 96 còn được chứ 55 lộn thế nào vẫn là 55.

– Chắc ông bà mày không ở nhà rồi.

– Chắc vậy.

– Giờ sao?

– Kiểm khách sạn ở tạm, đợi ông bà tao chứ sao.

Hai thằng nản max lv, uể oải xách vali đi. Đi được vài bước thì có tiếng gọi.

– Hai anh là ai thế? Tính ăn trộm à?

– Ồ...

Hai thằng ngơ ngác nhìn nhau rồi nhìn về nơi phát ra tiếng nói. Là một cô bé, khoảng lớp 7, 8 gì đó, mặc áo pull hồng in hình doremon, quần bò vài cen ti mét lộ cặp đùi trắng như trứng gà bóc. Mái tóc đuôi gà đen nháy với đôi mắt đen tuyền, trên tay cầm cây chổi. Nó nghệt mặt ra, thằng Vũ thì nhìn chăm chăm vào cô bé, đm trẻ con cũng không tha, mắt mặt vãi. Một lúc sau mặt nó rạng ngời lên, tiến đến con bé, con bé giật mình lùi lại.

– Haha, bé Hồng không nhớ anh à?

– Anh là... – Con bé lấp bắp.

– Anh nè, Vũ đẹp trai nè.

Con bé đứng ngu một lúc, mặt đăm chiêu, rồi reo lên, chạy tới ôm chầm lấy thằng Vũ.

– Aaa, Anh Vũ, anh đi đâu giờ mới về.

– Anh đi học. Mà ông bà anh đâu rồi? – Nói rồi nó đẩy bé Hồng ra.

– Ông bà anh theo bố mẹ anh sang Anh một thời gian rồi. Anh đợi em xú, mà ai đây? – Bé Hồng đánh mắt sang nó.

– À, đây là Toàn, bạn thân anh!

– Chào anh. Hai anh đợi em tí nha.

Con bé nói xong lon ton chạy vào căn nhà bên cạnh. Hoá ra là hàng xóm với ông bà thằng Vũ. Một lát sau đi ra hôn hờ đưa thằng Vũ chòm chìa khoá.

– Ông bà anh nhờ em trông nhà dùm, anh về thì đưa anh. Cả chìa khoá xe nữa. Nhà em hay qua dọn nên sạch lắm.

Thằng Vũ xoa đầu con bé rồi đứng dậy mở cổng, xách vali vào nhà, thằng Vũ chạy ra gara xe. Ôi vãi, 1 chiếc Audi, 1 con Lx, một con ex và... Một con Xgame. Mắt nó sáng lên khi thấy con Xgame đó, hehe, có trò hay đây. Vào nhà thì thấy rất sạch sẽ, bộ sofa màu nâu, cái bàn gỗ lìm, cái tivi màn hình phẳng, ... Nói chung là rất đẹp, hê hê. Cát đồ lên phòng rồi hai thằng đi ăn phở, nó tưởng ở đây không có phở chứ, hoá ra cũng có.

Ăn xong thằng Vũ rủ nó đi uống cafe.

– Chiều tao với mày đi nộp học bạ. – Thằng Vũ vừa nhâm nhi ly nâu đá vừa nói.

– Ừm, mà trường nào thả mày?

– Chuyên Abc mày ạ.

– Ngon mày.

– Mà này. Tao với mày đi thuê phòng trọ ở đi.

– Sao thế mày?

– Trường đẩy toàn con nhà giàu thôi. Tao muốn khác người. Hê hê.

– Bỏ tay này, tao sao cũng được

Nói rồi hai thằng lại chìm trong im lặng. Nó lặng lẽ nhâm nhi ly Capuccino nghĩ về những ngày vừa qua. Nó bỏ đi như thế này có tốt cho mấy nhỏ không, nó có ích kỷ quá không, nó không nghĩ cho cảm giác của mấy nhỏ.

– Mày lại nghĩ đến chuyện kia à. – Thằng Vũ lên tiếng đưa nó ra khỏi suy nghĩ.

...

– Thôi không suy nghĩ nữa mày. Thời gian sẽ làm việc còn lại.

– Uh. Thôi về mày.

Hai thằng đứng dậy thanh toán rồi đi về. Ai về phòng người đấy, thằng Vũ chắc đi ngủ, nó không quen ngủ trưa nên lại lôi laptop ra đánh lol.

1h30, nó uể oải vào nhà tắm tắm qua cái cho khỏe người. Tắm rửa xong xuôi thay đồ tí lên trường nộp học bạ. Tính mặc áo phông cho mát, cơ mà lại nghĩ ra là đến trường nên áo sơ mi trắng, quần jeans xanh, giày đen. Chải qua cái tóc, soi mình trong gương tí, ừm cũng đẹp trai đấy chứ ^^!

Xong chạy qua phòng thằng Vũ, vẫn đang ngủ, tiện giày đinh sút phát vào mông làm thằng Vũ la oai oái.

– Đm thằng nào phá tao ngủ. – Vừa xoa mông vừa nói.

– Tao đây mày. Dậy nhanh đi nộp học bạ mày.

Thằng bé giật mình dậy phóng vào nhà tắm, vài phút sau ra nhìn mặt đỡ ngu hần.

– Ủầy, anh Toàn hôm nay đẹp trai dữ ta, hay anh em mình... – Nó cười gian xảo.

– Đẹp mày, tao xuống trước đây.

Chạy xuống dưới nhà đợi thằng Vũ, 5 phút sau thằng Vũ xuống, áo sơ mi trắng, quần jeans đen, giày nâu. Ngon giai phết.

– Đi xe gì mày?

– Tùy

Nói xong thằng Vũ dắt Ex ra, hai thằng lên xe phóng đến trường. 15 phút sau xe dừng ở một ngôi trường, to vật vờ. Đúng trường toàn nhà giàu có khác. Nói sao nhỉ, trường này to gấp rưỡi trường nó trên Hà Nội, 3 dãy nhà 3 tầng xếp thành hình chữ U, 1 dãy nhà đa năng và hiệu bộ, sân trường khá rộng trồng nhiều cây xanh và hoa. Ghế đá thì bày la liệt, phía sau trường có một sân cỏ rộng. Hai thằng lang thang tìm phòng hiệu trưởng.

“Cốc... Cốc”

– Vào đi.

– Em chào thầy ạ! – Đồng thanh.

– Hai em tìm thầy có gì không?

– Dạ, tụi em đến xin nhập học ạ. – Thằng Vũ nhanh mồm nói.

– Hai em đưa thầy xem học bạ nào.

Ông thầy xem qua học bạ của hai thằng, gật gật đầu.

– Điểm số tốt đấy!

– Vâng.

– Thầy nói rõ thế này nhé. Trường ta là trường chuyên, theo quy định thì mọi học sinh muốn vào trường phải thi 3 môn cơ bản: Toán, Văn, Anh và 1 môn chuyên. Trường không xét học bạ. Nên ngày mai 7h30 phút sáng hai em đến đây làm bài thi nhé!

– Vâng. – Đồng thanh.

Hai thằng tới chào hiệu trưởng rồi ra về, trên đường về thằng Vũ cứ cắn nhai mãi.

– Tao thấy hay mình rút học bạ nộp trường Bcd đi. Tao ngại thi lắm, nhờ đâu...

– Mày hôm nay sao thế? Tao nghĩ đề không khó lắm đâu?

– Tại sao?

– Trường đây có cả lớp đại trà mà, ắt hẳn trong đề phải có vài câu cơ bản để đủ điểm.

– Thôi, mai thi xong tính. Trượt thì nộp Bcd, không kém Abc là bao. Còn giờ mới có hơn 2h30, đi quanh đây tìm phòng trọ với tao. – Thăng Vũ vừa nhìn đồng hồ vừa nói.

– Tính ở trọ thiệt hả mày? – Tôi nghi hoặc hỏi lại nó.

– Đmm tao đéo đùa.

Hai thằng đi ra ngoài cổng, thằng Vũ dắt xe ra. Để ý mới thấy trường này toàn xe đạp điện, hình như cấm đi xe máy thì phải. Lên xe, thằng Vũ phóng đi loanh quanh tìm phòng, tôi thì ngồi sau ngắm nghía xung quanh, công nhận Sài Gòn đẹp. Hai thằng lòng vòng mãi không tìm được phòng trọ, toàn hết phòng, đến nản.

– Êh, dừng mày! – Tôi gọi thằng Vũ.

– Sao mày?

Tôi không nói gì chỉ vào tấm biển bằng bìa cattong ghi “Phòng trọ Học sinh, Sinh Viên (Còn phòng)”. Thằng Vũ mắt sáng lên như thấy vàng, cười toe toét.

– Ngon mày. Chỗ này cách 2 trường kia gần cây số thôi.

Rồi hai thằng dắt xe vào, thấy một chị tầm 20 tuổi đang ngồi ngoài cửa một phòng trọ, thằng Vũ lân la lại hỏi.

– Chị ơi, chủ khu trọ này đâu rồi ạ. – Thằng Vũ lễ phép.

– Hai em là...

– À, tụi em đến thuê phòng ấy mà. – Thằng Vũ nhanh mồm đáp.

– Hai em đợi chị đi gọi bà chủ.

Nói rồi chị đó chạy vào 1 căn nhà 2 tầng màu xanh ở ngay khu trọ, chắc nhà chủ khu trọ đây mà. Nói qua về khu trọ tí, ba dãy phòng trọ xếp hình chữ U, có tổng cộng 8 phòng. Tổng màu chủ đạo của khu trọ là màu xanh lá mạ, cánh cửa sắt được sơn màu gỗ. Một khoảng sân khá rộng, ở trong sân có 4 cái ghế đá xếp cạnh 4 bồn hoa. Thằng Vũ tự nhiên khều khều tay tôi.

– Êh mày, tao thấy chị kia nhìn mình như kiểu sinh vật lạ ý.

– Cũng phải thôi, nhìn lại mày đi. Mặc đồ hiệu, đồng hồ vàng đi ex, mày mà không rút Iphone ra đấy.

Thằng Vũ “À” lên một tiếng ra vẻ đã hiểu, mà chắc hiểu thật đấy. Một lúc sau chị kia cùng một người phụ nữ tầm 45 tuổi đi ra.

– Hai cháu thuê phòng à. Chỗ cô chỉ còn 3 phòng đôi thôi.

– Vâng cô, bọn cháu ở chung mà! – Vẫn là thằng Vũ đáp.

– Để cô dẫn 2 đứa vào xem phòng

Tôi chỉ cho cô căn phòng ngay đầu dãy, phòng số 8 luôn, cô mở cửa ra rồi nói.

– Hai cháu xem phòng đi, cô ở ngoài đợi.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16

Phòng khá rộng, được sơn màu xanh, có 1 chiếc giường được ghép bằng 2 tấm phản rộng, đủ 3 người ngủ, có một cái tủ quần áo bằng sắt màu nâu khá mới, 1 cái bàn nấu ăn được xây sát tường, cạnh cửa sổ, lát gạch hoa luôn, phòng tắm và nhà vệ sinh liền phòng, tuy bé nhưng có cửa riêng.

Nó với thằng Vũ quan sát kỹ căn phòng, nó quay sang thằng Vũ, ý hỏi “được không mày”. Thằng Vũ như hiểu ý, nó gật đầu. Hai thằng thuê phòng chủ yếu xem vừa ý thằng Vũ không thôi, nó thì sao cũng được. Xem phòng xong thấy ưng, đi ra ngoài gặp cô chủ nhà.

– Phòng tốt lắm cô. Hề hề. Mà giá cả sao cô? – Thằng Vũ mới ra đã oang oang cái mồm.

– Hai cháu ưng thì tốt rồi. Phòng 1tr5/tháng, đóng trước 2 tháng, điện nước tính riêng. – Nói xong cô chủ nhà chỉ tay vào cái đồng hồ đo.

Thằng Vũ rút ví ra đưa tiền cho cô chủ nhà. Xong dắt xe ra, quay đầu nói vọng lại:

– Chiều mai bọn cháu dọn đồ qua nha cô!

Cô không nói gì chỉ gật đầu cười. Ra ngoài đường, thằng Vũ chờ nó vô cái chợ.

– Ô. What the f**k? – Nó ngỡ ngàng.

– F**k cái đmm. Vào mua quần áo. Tao chưa muốn làm người nổi cmm tiếng. Haha. – Thằng Vũ cười đắc ý.

– Mai mua không mày? – Nó xoa cằm ra vẻ đang suy nghĩ.

“Cốp”

– Mua cái đmm, vào mua không muộn mày! – Mặt thằng Vũ nhăn nhó.

Nó ậm ừ, lấy tay xoa xoa chỗ bị cốc, mặt hầm hầm bước theo thằng Vũ.

Thằng Vũ đeo biết có âm mưu gì không? Chả nhẽ tính làm hotboy nhà nghèo à? Tự dưng làm cái chuyện khác người này! Haizzzz

Đang đi mua đồ thì anh Lâm gọi:

– Alo, Anh Lâm à? Gọi em có gì không?

– Cậu Toàn à? Đến Sài Gòn chưa, tôi ra đón?

– Em đến từ hôm qua rồi.

– Sao bảo chiều nay mới bay?

– Em chuẩn sớm tí ấy mà. Mà giờ anh đừng có gọi em là cậu, cậu chủ gì nữa, cứ anh em, mày tao cho thoải mái.

– Anh Đức gọi thế nên anh cũng gọi thế. Mà anh có việc, cậu chủ có việc gì cứ gọi anh.

Anh Lâm là người anh Đức cứ khi anh Đức xuống Sài thành này chơi. Từ đó 2 người thân như anh em. Anh Lâm khá có máu mặt trong giang hồ ở đây. Một phần vì thực lực, một phần nề ông bác Anh Đức. Xuống đây xa nên anh Đức nhờ anh Lâm giúp nó khi xuống đây.

– Ai gọi thế mày? – Thằng Vũ đang chọn đồ ngẩng đầu lên hỏi.

– Lão Lâm chứ ai! Hỏi xem đến nơi chưa. Mà thôi chọn nhanh mày, muộn mẹ rồi.

Nó giờ cái điện thoại ra. 16H30 rồi, 2 thằng chọn đồ nhanh, nó mua thêm vài bộ quần áo ở nhà, thằng Vũ thì kinh khủng bố mẹ, tính thay hết đồ sang hàng chợ hay sao ý, mua nhiều ẻo chịu nổi. Haiz.

Mua xong hai thằng đi ăn luôn, trên đường về ngta cứ nhìn 2 thằng nó. Cũng phải, trông 2 thằng không khác 2 thằng buôn đồ là mấy. Về nha, 2 thằng đi tắm, xem qua sách vở rồi dual rank với thằng Vũ vài ván, đi ngủ.

Sáng hôm sau uể oải dậy, vệ sinh cá nhân, hít đất vài chục cái. Giờ tự dưng thấy tiếc ghê, hết bao cát để đấm rồi. Nó tính đi dạo quanh nhà tí, mới có 5h. Vừa ra khỏi cổng nó gặp bé Hồng cũng mới đi ra, thấy nó bé Hồng reo lên:

– Ế anh Toàn, đi đâu sớm thế anh? Đi tập thể dục à?

– À! Anh đi dạo tí thôi, coi như thể dục đi.

– Hay quá, thể đi ra công viên tập với em đi. Ngay đây thôi!

Nói rồi bé Hồng kéo nó đi luôn. Nó chưa kịp ứ ớ gì cả. Hồn nhiên dễ sợ. Hic. Bé Hồng dẫn nó đi 1 đoạn tầm 500m thì đến 1 công viên. Còn khá sớm nên ít người ra đây, lác đác thấy mấy cụ già tập dưỡng sinh, mấy cô gái đi bộ, ... Và tất nhiên có nó và bé Hồng. Bé Hồng đến nơi thì chạy loanh quanh, nó không thích chạy nên hít đất thêm vài chục cái rồi ngồi lên ghế đá nghỉ, bé Hồng chạy vài vòng xong cũng lon ton ra chỗ nó ngồi.

– Anh không chạy à?

– Ukm không.

– Mà sao anh chuyển từ Hà Nội xuống đây học thế? – Hồng tò mò.

– Vài lý do riêng tư thôi nhóc.

Nó trả lời mà mắt nhìn xa xăm.

– Mà nhóc này, anh với thằng Vũ sắp ra ở trọ...

– Sao thế anh? Đang sống tốt mà? – Con bé mắt rung rung.

– Thôi nào. Thằng Vũ muốn thế. Mà chỗ trọ gần đây lắm, nhào ra chơi chả được. – Nó an ủi.

– Thật thế hả anh. Mà bây giờ 2 anh dọn đi.

– Chiều nay nhóc.

– Sớm thế anh

“Á”

Một tiếng hét vang lên, nó và bé Hồng nhìn về nơi phát ra tiếng kêu. 1 Thằng thanh niên đang bị 4 thằng đánh bầm dập, bên cạnh là 1 đứa con gái đang khóc. Đám kia sau khi đánh xong thằng kia thì tiến đến đứa gái. 1 Thằng trong số đó tiến gần rồi đưa tay sờ má đứa con gái.

Bình thường nó đã ra giúp rồi nhưng hôm nay nó không đem theo khẩu trang, nó lại không muốn ngày đầu ở đây đã gây chuyện rồi. Đang phân vân không biết nên đi hay không thì bé Hồng vỗ vai nó.

– Đi giúp 2 anh chị kia đi anh Toàn.

Nó quay người sang bên nhìn bé Hồng gật đầu.

– Nhóc ngồi đây đợi anh nha. Không được đi đâu đấy.

Nói rồi nó đi nhanh qua chỗ đó. Đứa con gái đang ngồi bệt xuống đất ôm thằng con trai khóc. 4 Thằng kia cười hà hà, ra sức chọc ghẹo đứa con gái.

– Máy người tha cho họ được không?

4 Thằng kia nghe thấy thế thì quay đầu lại nhìn. Một thằng tóc đỏ đứng ra.

– Không thì làm đéo gì được nhau. Tính làm anh hùng à. Haha

– Hình như không đàm phán được bằng lời rồi.

Dứt lời nó xoay người tung 1 cước vào gáy thằng tóc đỏ, thằng đó gục luôn. Chắc, hơi mạnh tay rồi, thôi thì chơi Knochong – out luôn cho nhanh. 3 Thằng còn lại bất ngờ, có hơi chùn bước. Nhưng rồi cả 3 thằng cùng lao lên, thằng lên trước bị nó cho 1 đá vào bả vai rồi bồi thêm 1 đấm vào ngực, lao đảo ngã xuống ôm bả vai thở dốc. Nó nhanh chóng xoay người đá vào ngực 1 thằng, thằng đó ngã xuống ôm ngực. Thằng còn lại mặt tái mét, liền bỏ chạy. Nó tiến đến thằng con trai bị đánh.

– Về được chứ?

Thằng đó gật đầu. Nó quay người bỏ ra chỗ bé Hồng.

– Về thôi nhóc!

Bé Hồng thấy nó thì cười toe toét.

– Anh Toàn giỏi ghê! Hihi. – Vừa đi con bé vừa nói.

– Ukm. Giờ ăn sáng rồi về!

Dẫn bé Hồng vào một quán phở ăn sáng. Ăn xong mua một tô vò cho thằng Vũ. Thằng bé vừa dậy, thấy ăn là sáng mắt lên. Nó để phở lên bàn, chạy lên phòng tắm rửa rồi thay đồ chuẩn bị đi thi. Sửa soạn xong, đeo balo cho thêm bộ đồ kia với cây sáo vào. Xuống dưới nhà thấy thằng Vũ đã ngoài cửa đợi rồi. Khoá cửa, khoá cổng xong leo lên xe đi, vừa đi thằng Vũ vừa kêu:

– Tao lo lắm mày ơi!

- Lo cc. Bằng mày thi học sinh giỏi đéo đâu. Tao lo vẫn thôi.
- Ờ tao cũng lo vẫn. Chém gió kiếm 5 điểm là đẹp.
- Mong là vậy. Tao với mày tính thi chuyên toán nên không phải thi thêm môn chuyên.
- Ngon, hề hề.

Hai thằng nói chuyện một tí là đến trường. 6H45 có mặt ở trường, đi được một đoạn thì có một chiếc mui trần đồ đồ ở cổng trường, một con bé bước ra, con bé tóc đuôi gà ngắn, trông khá xinh.

- Đi học thôi mà, có cần khoa trương thế không? Cơ mà con bé đẹp thật – Thằng Vũ chỉ tay vô cái xe nói.
- Vào thi mày. Quan tâm lzi!

Nói rồi nó quay người bước đi, thằng Vũ í ới gọi theo. Đến cửa phòng hiệu trưởng, nó gõ cửa

“Cốc... Cốc”

- Vào đi.

Hai thằng đi vào phòng, thầy hiệu trưởng đang cầm cùi viết gì đó.

- Em chào thầy! – Đồng thanh.
- Hai em đến sớm vậy. – Thầy ngược lên nói.
- Bọn em làm bài luôn được không ạ? – Nó nói
- À ừm. Đúng 7h thầy phát đề. Sáng nay làm 2 môn...
- 3 Môn luôn đi thầy.
- Cũng được. 7H phát đề cả 3 môn, toán 90p, văn 90p, anh 45p. 10H45 thầy thu bài.
- Vâng. – Đồng thanh.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Đúng 7h, ông thầy phát 3 tờ đề với 6 tờ giấy thi. Hai thằng mỗi thằng ngồi một góc. Môn toán không khó lắm, khó câu hệ phương trình, hình, với GTLN, GTNN thôi, nó làm nhiều nên khá rành, làm hết luôn, chỉ không biết đúng sai thôi ^^! Môn Anh thì dễ ăn hơn, toàn phát âm với cấu trúc thôi, khó nhận là ở câu cuối “viết đoạn văn bằng tiếng anh”. Nó cũng làm nhiều rồi nên khá dễ nuốt. 9H20 nó xong hai môn kia, giờ chiến đấu với môn kinh khủng nhất – Văn. Ngồi một lúc lâu, nó chém được kha khá, nó tính tầm 6 – 7 điểm gì đó. Haizz. 10H nó xong bài thi, xem qua 1 lượt rồi lên nộp, thằng Vũ cũng nộp luôn.

- Hai em xong hết rồi à? Còn những 45 phút cơ mà?
- Vâng. – Đồng thanh.
- Giờ tụi em có thể về. Chiều khoảng 3h đến nhận kết quả, đừng đến sớm quá, thầy cô còn chấm. – Thầy cầm bài thi nói.
- Vâng. Chào thầy! Tụi em về! – Thằng Vũ hí hửng

Hai thằng đi ra lấy xe, trên đường ra nhà xe, thằng Vũ hỏi:

- Làm được toán không mày, tao bỏ câu cuối, khó bố mẹ.
- Làm được hết, đúng sai đéo biết. Nhưng tao lo Văn nhất

– Đm tao chém tí hết cmm chữ rồi.

Nói chuyện 1 tí đến nhà xe, thằng Vũ dắt xe ra đi về.

– Đi ăn gì rồi chuyển đồ mày! – Đang đi thằng Vũ nói.

– Ờ.

Hai thằng lại lóc cóc ra quán phở ăn. Ăn xong về nhà thằng Vũ dọn đồ. Cũng chẳng có gì, một ít quần áo, giày dép, sách vở. Dọn xong kêu thằng bé chở đồ sang trước, nó ra gara dắt con Xgame ra, khoá cửa nẻo cẩn thận rồi sang nhà bé Hồng.

– Hồng ơi! Hồng... Hồng ơi.

– Dạ! – Con bé nói vọng ra.

Một lúc sau con bé lạch bạch đi ra, đáng đi trông cực buồn cười.

– Bọn anh đi đây. Rảnh qua phòng anh chơi.

– Đi sớm thế anh. Mà giờ trưa rồi, vào ăn cơm với em đã.

– Thôi anh ăn rồi. Anh đi luôn không thằng Vũ đợi.

– Vâng. – Mặt xì xuống.

– Thôi nào. Anh hứa với nhóc là hnahò rảnh về đây chơi rồi ăn cơm với nhóc. Được không.

– Anh hứa nha. Hihi.

Bó tay con bé này, nãy sắp khóc giờ cười luôn được. Haiz. Nói chuyện một lát thì cũng chuẩn được. Cong mông, cúi người ra sức đạp, một lúc sau đến nơi, dắt xe vào thấy thằng Vũ đang nói chuyện với 1 con nhỏ ở phòng đối diện, chắc ngang tuổi nó, thấy nó con nhỏ chào, nó chỉ gật đầu không nói gì, dắt xe dựng trước cửa phòng rồi đi vào. Vào phòng nó lấy đồ ra tắm, nãy đạp xe ra nhiều mồ hôi nên khó chịu.

Tắm xong đi ra thấy thằng Vũ với con đang trong phòng. Nó tiến đến đá đít thằng Vũ rồi nhảy lên giường lôi laptop ra đánh lol, mặc kệ 2 đứa kia tâm sự.

Đang đánh dở ván lol thì con nhỏ kia cất tiếng:

– Hi, chào bạn. Mình tên Ngân, bạn tên gì nhĩ?

Nó không thèm ngược nhìn lên người con gái phía trước. Đang bận combat nên nó cũng chả quan tâm lắm, chỉ trả lời trợn vẹn 1 từ:

– Toàn.

Ng con gái trước mặt nó vẫn cố gắng bắt chuyện, bỏ mặc việc bị nó bơ.

– Toàn có vẻ ít nói nhĩ? Hay nói chuyện với mình khiến Toàn khó chịu?

Nó không nói gì, bây giờ đối với nó im lặng là cách tốt nhất. Mặc kệ người con gái kia đang đợi câu trả lời. Nó không muốn nói chuyện nhiều với bất kỳ người con gái nào nữa. Mục đích của nó khi đến đây đã quá rõ ràng rồi.

– Tính nó là thế! Ngân đừng để ý. Có nhiều chuyện khó nói lắm. Sau này có dịp Vũ nói cho Ngân sau. – Thằng Vũ chen vào.

– Uk. Không sao đâu.

Nó thầm cảm ơn thằng Vũ, không có thằng Vũ chen vào thì không khí ngột ngạt chết mất. Thằng Vũ với nhỏ Ngân nói chuyện 1 lúc thì nhỏ Ngân cũng về phòng. Nó vẫn đang tập chung vào đánh lol.

– Mày làm thế có thấy quá đáng không?

Thằng Vũ cất tiếng làm nó phải bỏ dở ván lol, ngược lên nhìn, ánh mắt khó hiểu.

– Là sao?

– Mày đâu cần bơ nhỏ Ngân như thế? Làm thế Ngân ghét mày thì sao?

– Càng tốt chứ sao? Mày hiểu tao quyết định đến cái đất SG này mục đích chính làm gì mà?

-... , ...

– Tao nói nhờ, nhờ thôi nhé. Sau này nhờ Ngân hay bất kỳ người con gái nào khác thích tao thì sao? Tao chưa thể mở lòng với bất kỳ ai? Mà nói tao là người sống nội tâm mà. Nhờ chuyện kia xảy ra theo mà tao sẽ làm gì? Trốn tránh bằng cách bỏ đi tiếp ư? Thế nên...

– Tao hiểu rồi! – Thăng Vũ thở dài nói.

Rồi hai thằng lại chìm vào im lặng, mỗi người theo đuổi một suy nghĩ riêng. Đột nhiên nó mở lời xoa tan đi im lặng.

– Mà biết gần đây chỗ nào bán xe đạp không?

– Để làm gì? – Thăng Vũ khó hiểu nhìn nó.

– À tao mua lấy một...

– Sao phải mua? Lấy con Lx mà đi.

“Cốp”

– Ui da, sao mày đánh tao. – Thăng Vũ nhăn nhó ôm đầu giả đau.

– Mày thấy ai đi thuê phòng trọ, mặc đồ chợ lại đi Ex, Lx hay Audi chưa?

– À đúng ha! Sao tao không nghĩ ra? Mà tao có con đạp điện, lấy mà đi.

– Thôi. Để tao đi Xgame cho. Mà lấy đạp điện mà đi.

– Cũng được. Mà đi ăn gì đó đi. Tao đói quá.

Thăng Vũ nói mới nhớ, nãy giờ Ngân ở đây nên Thăng Vũ chém kính quá nên quên đói. Hai thằng ra ngoài tìm đồ ăn, chui ngay vào quán cơm, mấy bữa nay ăn phở ngán đến cổ rồi. Ăn xong hai thằng về phòng lôi laptop ra đánh lol, đợi chiều đi xem kết quả thi.

“Victory”

– Thấy tao gánh team hay không mày? Hề hề! – Thăng Vũ vừa cười vừa nói.

– Rồi rồi. Hay rồi. Lên trường thôi. Muộn cmnr!

Nó nhìn đồng hồ, đã 2h30 phút rồi. Hai thằng tức tốc thay đồ để lên trường. Thay xong nhảy lên con Ex đi luôn, không rảnh đi Xgame nữa. Một lúc sau đến trường, hai thằng dắt xe vào gần phòng bảo vệ gửi, ông bảo vệ cứ nhìn chằm chằm hai thằng. Chắc chưa nhìn thấy hai hotboy đi cùng nhau bao giờ ^^.

Hai thằng đi nhanh vào phòng hiệu trưởng.

“Cốc... Cốc”

– Vào đi.

Hai thằng đi vào phòng thì thấy thầy hiệu trưởng với một cô gái độ 23 – 24t đang ngồi nói chuyện, chắc cô giáo nào đó mới ra trường.

– Em chào thầy/cô. – Đồng thanh.

– Vũ với Toàn đến rồi hả? Đây là cô Thanh, giáo viên chủ nhiệm lớp 11 Anh. Hai em sẽ là học sinh của cô Thanh!

– Chào hai em. Sau này cô sẽ là giáo viên chủ nhiệm của hai em. – Cô Thanh cười cười nói.

– Vâng. – Đồng thanh.

– Học phí cô Thanh sẽ phổ biến sau. Đồng phục các em qua bên phòng Đoàn lấy. Nếu không còn gì cô Thanh và hai em có thể về.

Hai thằng bước ra ngoài mà lòng nặng trĩu. Số là cả hai đều muốn vào chuyên Toán cơ mà bây giờ bay sang chuyên Anh. Nản max lv luôn. Hai thằng đi lấy đồng phục, ảnh thẻ, nộp học phí xong uể oải ra về. Đang về thì Thăng Vũ có điện thoại.

– Alo, Ngân hả? Vũ nghe đây.

-... , ...

– Vũ với Toàn vừa ra trường xem kết quả.

-...

– Ok. Đang về rồi.

Hoá ra nhỏ Ngân gọi. Mới dọn sang từ trưa mà nhỏ với thằng Vũ đã thân như thế rồi. Bó tay!

– Ngân gọi mày ạ! – Thằng Vũ trông mặt phờn phớn.

– Ờ.

– Nhỏ Ngân kêu tí về qua nhà nhỏ ăn cơm mừng hàng xóm mới.

– Ờ. Tí về mày kêu tao có việc không sang được nha. Tao đi đây chút tao về.

Nói xong nó quay gót bước đi. Điềm đến là 1 công viên này đi qua nó thấy. Công viên này khá gần phòng nó, đi xe chắc 10 – 15 phút là đến nơi. Bước vào công viên, không khí khá trong lành, mát mẻ. Trời không còn nắng chang chang như này nữa mà giờ dịu đi khá nhiều.

Nó chọn một cái ghế đá dưới gốc cây to to ngồi xuống. Cảm giác thật là thư thái, cảm giác này khiến nó thấy nhớ những buổi sáng ra công viên ngồi nói chuyện với thằng Nghĩa. Ngắt một chiếc lá lau sạch đưa lên miệng thổi. Nó thổi bài “Tình cha” mà lòng buồn man mác, đi xuống SG học nó không còn về nhà chơi thường xuyên được như trên Hà Nội nữa.

Ngồi 1 lúc nó rút tai nghe ra nghe nhạc.

– Anh gì ơi. Dậy đi.

“Oáp”

Nó ngáp dài 1 cái. Cảm thấy đầu hơi nhức, nhìn trời thấy tối đen rồi. Chẳng biết nó ngủ quên từ bao giờ nữa. Nhìn đồng hồ đã 7h tối rồi.

Trước mặt nó là 1 cô gái đang che miệng cười. Nãy nó không để ý nên ngáp không che miệng, ngại bỏ mẹ ra. Hic.

Dưới ánh đèn mờ của công viên, người con gái ấy hiện lên khá mờ. Wtf mà à? À mà không, người ta nói mà 12h đêm mới có mà. Nó tự trấn an mình, đưa đôi mắt lên đánh giá người con gái kia, khuôn mặt nó lạnh tanh pha chút khó chịu. Trước mặt nó là 1 người con gái chặc 19 – 20t gì đó, thân hình khá cân đối, 3 vòng tạm ổn, mái tóc hạt dẻ xoã ngang vai, bên trên có 1 cái kẹp tóc không rõ màu gì. Mà màu gì thì kệ mẹ nó, éo quan tâm.

Khuôn mặt nom cũng dễ thương, nói gọn lại 1 chữ đẹp.

– Anh làm gì mà ngây người ra thế? – Cô gái kia nghiêng đầu nhìn nó.

– Làm gì à?

Nói rồi nó liếc nhìn xung quanh vài lần. Hai tay chà xát vào nhau liên tục rồi tiến đến gần cô gái, khuôn mặt vẫn không đổi.

“Bốp”

Bất ngờ, choáng váng là cái cảm giác đầu tiên khi nó lãnh nguyên cái tát đó. Cái tát tuy không mạnh đến nỗi in 5 ngón tay nhưng cũng đủ để choáng váng, đau rất 1 bên mặt. Trước giờ nó ăn đánh đủ kiểu, bầm dập có, đi viện băng bó có, nhưng nó chưa bao giờ ăn tát vào mặt, hậm hực nó quát lên:

– CÔ LÀM CÁI QUÁI GÌ THẾ?

– Anh... An... H định... H định...

– Tôi định làm gì cô?

– Anh định làm gì thì anh biết chứ sao hỏi tôi?

– Tôi định... Cô nghĩ ở đây có 2 người, ánh đèn thì mờ, chỗ này khá vắng vẻ thì tôi định làm gì?

– A... N... H... An... H

Vừa nói cô gái đó vừa lùi lại, hai tay bắt chéo trước ngực, đôi mắt sợ sệt nhìn nó. Nó tròn mắt ra kinh ngạc, cô gái kia đang làm cái quái gì thế? Nó nhìn mà chẳng hiểu cái mẹ gì cả.

– Cô đang làm gì thế?

– Anh... Anh đừng lại gần tôi, tôi... Tôi hét lên ĐÁY!

Đéo mẹ, hổng. Chả nhẽ con bé này nghĩ nó định hấp con bé. Mất hình tượng vcc!

– Cô nghĩ đi đâu thế? Tôi chỉ định lại cảm ơn cô thôi mà. Chỗ này còn mình tôi với cô, không còn sớm nên tính bảo cô về. Mà cô nghĩ đi đâu đó?

– Tôi... Tôi... Mà thật không?

– Thật. Thôi tôi về trước, cô có chân đi ra đây chắc tự về được.

Nó quay người bước ra đi, để lại 1 ánh mắt khó hiểu nhìn theo nó, xa dần, xa dần.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Ra ngoài công viên, nó mua một ổ bánh mì với 1 chai nước ngọt lấp bụng. Đi bộ gần 20 phút sau nó cũng về đến phòng trọ. Trước cửa phòng nó Ngân với thằng Vũ đang đứng trông có vẻ lo lắng gì đó.

Thấy nó về, mặt thằng Vũ giãn ra, đi lại gần nó.

– Đm thằng chó, mày đi đâu giờ mới về, biết tao với Ngân lo lắng không? – Thằng Vũ ns như hét vào mặt nó.

– Xin lỗi. Tao đi có chút việc thôi.

Nói rồi nó đi thẳng vào phòng, nhỏ Ngân cố gắng gọi theo.

– Toàn ăn gì chưa?

– Ừm Rồi.

Trở về phòng, nó lấy quần áo đi tắm. Dòng nước mát lạnh làm nó cảm thấy dễ chịu hơn. Tắm tấp xong xuôi, nó ngồi soạn sách vở chuẩn bị mai đi học.

Ngồi ôm laptop đánh vài ván lol, người ta nói không sai, tâm trạng không tốt không nên đánh lol, nó đánh mà ăn hành suốt. Nản out game, đeo tai nghe lên giường nằm. Sắp đến 14/2...

Sáng sớm, mở mắt ra mới 4h30 cơ mà không ngủ được nữa nên dậy luôn. Vào nhà vệ sinh vệ sinh cá nhân xong mở cửa phòng, dất con Xgame tính ra công viên làm vài đường cơ bản. Mới ra đến cổng nhà trọ đã thấy 1 bóng người, 1 người con gái đang uốn éo, vặn vẹo.

– Toàn đi đâu sớm vậy?

Nó giật mình bởi tiếng nói đó, quay người lại thì bóng người kia đang tiến lại gần. Hoá ra là nhỏ Ngân, chắc đang tập thể dục.

– Toàn...

– À ừm. Sao thế?

– Đi đâu sớm vậy?

– Ra công viên tập thể dục tí.

– Ừa mà sao đi đường này? Đường kia mà?

Nhỏ Ngân chu chu mỏ lại nói, tay chỉ theo hướng ngược lại.

– Công viên kia gần trường, đi xa lắm. Đường này có 1 công viên gần này.

– Cát xe đi. Đi bộ với Ngân cho khoẻ này. Gần lắm.

Nó không nói gì, đem xe vào cất. Đi ra đã thấy nhỏ Ngân đợi ngoài đường rồi.

Đi theo nhỏ 1 đoạn tầm 3 – 400m thì đến 1 cái công viên, gần phết. Nó đi vào, dừng ở 1 cái ghế đá ngay cạnh hồ nước. Công viên sáng sớm còn ít người, cũng phải, mới gần 5h chứ đâu.

Nhỏ Ngân chạy bộ mấy vòng rồi quay lại vận vẹo tỵ. Nó thì chỉ hít đất vài chục cái rồi tập mấy bài Karate. Chán chê nó ngồi xuống ghế đá nghỉ, không khí trong lành làm nó nhắm mắt lại ngồi thưởng thức. Mở mắt ra thấy nhỏ Ngân đang ngồi trên ghế đá nhìn chăm chăm nó.

Nó đưa tay lên xem đồng hồ, gần 6h rồi, công viên cũng khá đông người qua lại. Nó đứng dậy, quay về phía nhỏ Ngân.

– Về thôi.

Nhỏ Ngân không nói gì, lẳng lặng đứng dậy đi theo nó. Vò ngang đường, 2 đứa rẽ vào 1 quán phở ăn sáng. Ăn xong nó mua 1 tô cho thằng Vũ, hai đứa lại về nhà trọ. Về đến nơi nhỏ Ngân chạy về phòng, nó đi vào phòng đặt phở lên bàn, sút thằng Vũ 1 cái rồi lấy quần áo phi vào tắm.

Tắm xong mở cửa nhà tắm ra thì

“Vèo”

Nó nghiêng người tránh cú đâm của thằng Vũ. Thằng Vũ mặt hầm hầm nhìn nó ý bảo “mày nhớ mặt tao đấy”. Thằng bé đang tức vì ăn 1 cú đá đít oan, tính trả thù nhưng không được. Hehe

Nó đi ra lục quần áo đồng phục để đi học, lấy thêm cái quần jeans xanh, không quên nhét thêm bộ quần áo thể dục kẻ xanh đỏ với bộ đồ “hành hiệp” của nó nữa. Xong xuôi hết thằng Vũ mới bước ra ngoài, nhanh chóng xử lý tô phở với thay đồng phục rồi phóng ra ngoài. Ra đến ngoài đã thấy nhỏ Ngân đứng đợi bên cái xe đạp điện màu đỏ của nhỏ rồi. Hôm nay nhỏ để tóc xoã, bên trên có 1 cái sọc màu hồng, mặc đồng phục với áo somi ngắn tay màu trắng có logo trường với cái váy màu xanh ngang đùi. Trông nhỏ Ngân khá đẹp, so với nhỏ Hân và mấy nhỏ kia cũng một chín, một mười. Với nó thì hình ảnh như này nó thấy chán rồi nên chả đơ hay há hốc mồm, thằng Vũ thì ngược lại, mồm há to đến mức cảm tưởng có thể nhét nguyên quả trứng gà vào mà không sao.

Nó dắt xe đi ra cổng, ngoảnh cổ để lại 1 câu làm thằng Vũ bưng tỉnh.

– Đi thôi mày.

Thằng Vũ chột tỉnh giấc, đưa tay lên đầu gãi xột xoạt như khi có chấy, mồm thì cười trừ. Nó quay người bỏ ra ngoài trước, một lúc sau thằng Vũ với nhỏ Ngân cùng đi ra 1 lúc, nó đưa ánh mắt khả hiểu pha chút không vừa ý ra nhìn thằng Vũ, thằng Vũ như đeo thềm để ý, cười cười nói:

– Cho Ngân đi chung với nha mày?

Đech, thằng này làm nó khó xử vlue. Chả nhẽ lại mở miệng ra bảo không? Hàng xóm với nhau đi học chung quá ư là bình thường, nhưng nó lại không thích như vậy. Haizz. Đành gật đầu đồng ý.

Trên đường đi nhỏ Ngân cứ tíu ta tíu tít, hết chuyện này đến chuyện khác. Thằng Vũ cũng cười nói vui vẻ, nó thì cả đoạn đường không nói câu gì, lâu lâu ừm cho qua thôi.

Một lúc sau cũng đến trường, 3 đứa dắt xe vào, nhận được khá nhiều ánh mắt rất chi là “thiện cảm”, một vài lời xì xầm to nhỏ.

– Hai thằng lol này là ai thế?

– Sao lại có hai thằng được đi cùng hotgirl 11 Anh thế?

– Hai thằng này chuẩn bị ăn đòn rồi.

Bla... Bla.. Bla.

Nó nghe thấy mà lạnh người. Đi cùng 1 đứa con gái mà cũng bị ăn đòn sao? Nhỏ Ngân ở trường này chắc khá nổi, cũng phải, đẹp vậy mà. Thằng Vũ thì phớt lờ rồi, cái mặt cứng vênh vênh lên, mồm thì toét toét. Cất xe xong, tạm biệt nhỏ Ngân, hai thằng đi đến phòng hiệu trưởng.

– Nhỏ Ngân cũng học 11 Anh mày ạ. – Thằng Vũ vừa cười vừa nói.

– Ờ. Thì sao?

– Tính chuyển sang 11 Toán mà thôi. Học 11 Anh cũng được. Hề hề.

– Bỏ lạy mày. Mà mày có ý gì với nhỏ à?

– Hình như tao thích Ngân mày ạ.

– Bó tay. Lúc thì Phương này Phương nọ, giờ lại Ngân. Mà mày cẩn thận, nhỏ này chắc lắm vệ tinh lắm đấy!

– Uk.

Hai thằng bô bô một lúc thì trống báo 15 phút đầu giờ đã điểm. Đứng đợi một lúc thì cô Thanh cũng đến. Hai thằng lẻo đẻo theo cô lên lớp. Lớp nó nằm ở tầng 3, tầng 1 có 4 lớp đại trà, từ A1 – A4. Nói là đại trà chứ chắc không thiếu học sinh giỏi, học sinh khá đâu. Trường này muốn vào được phải qua

Kiểm tra nên chắc kiến thức học sinh ở đây khá đồng đều, về thành phần COCC thì chắc là có nhưng khá ít. Tầng 2 có 2 lớp, phía bên phải là hai phòng thay đồ cho nam và nữ riêng biệt, 2 phòng này dùng khi học thể dục, mỗi lớp đều có chìa khoá và được giao cho 1 học sinh nữ quản lý (lý do không giao cho học sinh nam mọi người tự nghĩ nha.)

Cửa phòng được gắn mấy tấm kính gì đó có hoa văn mà khi nhìn vào trong chả thấy được cái vẹo gì cả. Hai phòng thay đồ được ngăn cách bởi 1 cánh cửa sắt ở cạnh cầu thang, chìa khoá bảo vệ giữ, lớp nào học thì gọi bảo vệ mở. Phía bên trái là lớp chuyên Toán và Lý. Tầng 3 cũng có 4 lớp, bên trái là chuyên Sinh và Hoá, bên phải là lớp chuyên Văn và Anh. Các khối khác có lẽ cũng giống vậy. Lan man rồi.

Hai thằng theo cô Thanh vào lớp. Đứng trên bục giảng mà nó suýt té, lớp đông học sinh vãi ra, thảo nào khối 11 có mỗi 10 lớp, cả thầy cũng 45 chứ ít đâu. Cơ mà đây chưa phải là điều nó hốt, cái chính là âm khí, vâng chính xác là âm khí, cái lớp đéo gì mà âm thịnh dương suy thế này. Cả lớp có 3 mạng đực, thêm hai thằng nó nữa là 5 mạng. Ôi mềng ơi! Nó cười khổ trong lòng.

– Lớp ta có thêm hai bạn mới. – Cô Thanh cất tiếng.

Bên dưới lớp thì xì xầm to nhỏ, nó nghe được vài câu, đại khái là:

– Lớp mình thêm trai chúng mày ơi.

– 2 Hotboy chúng mày ơi.

– Trông quê mùa ghê!

– Anh em mình thêm đồng mình rồi mày.

Bla... Bla... Bla.

Cô Thanh nhìn quanh lớp, đập bàn một cái tỏ ý không vừa lòng. Cả lớp im thin thít, cô quay sang bọn nó.

– Hai em giới thiệu đi.

– Mình tên là N. Đ. Vũ. Rất vui được học cùng các bạn. Mong các bạn giúp đỡ.

Thằng Vũ nói xong còn tặng kèm một nụ cười. Mấy đứa bên dưới nhao nhao lên.

– Mình N. M. Toàn. Mong mọi người giúp đỡ.

Nó nói xong khuôn mặt vẫn không biểu lộ cảm xúc. Dưới lớp cũng không thấy phản ứng gì.

– Hai em tìm chỗ ngồi đi.

Nó gật đầu nhanh chóng bước đến cái bàn trống góc lớp, cạnh cửa sổ. Thằng Vũ cũng đi xuống theo nó, bên cạnh bàn nó, dãy giữa là bàn 3 thằng đực còn lại. Cô Thanh nói 1 lúc rồi đi, nó biết thêm nhờ Trâm lớp trưởng, nhờ Ngân lớp phó học tập, nhờ Tâm lớp phó Văn Thể Mỹ, nhờ Mai lớp phó lao động. Hoá ra nhờ Ngân học lớp này, nó khá bất ngờ, thằng Vũ thì thần nhiên như biết trước rồi.

Yên vị trên ghế, nó trầm tư suy nghĩ về cuộc sống sau này cùng cái lớp quái quỷ này sẽ ra sao. Suy nghĩ một hồi nó chốt lại hai từ “Rắc Rối”.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

“Tùng... Tùng...”

6 Tiếng trống báo vào lớp vang lên, tiết đầu tiên là tiết Toán, nó lôi sách vở ra để trên bàn. 5 Phút trôi qua giáo Viên vẫn chưa lên lớp, cả lớp lại nhao nhao lên. Một lúc sau một cô giáo trẻ bước vào lớp, cô mặc quần jeans đen, áo sơ mi trắng cách điệu, đi cao gót, mái tóc hạt dẻ búi lỏng gà, cơ mà trông quen quen. Cả lớp ồ lên, một vài ánh mắt ngơ ngác nhìn cô giáo, nó thì vất óc ra nghĩ xem nó đã từng gặp cô giáo này ở đâu.

– Chào các em, thầy Cường chuyển công tác nên cô được nhà trường phân công dạy lớp này, cô sẽ theo các em đến cuối cấp.

– Cô tên là Trần Ngọc Phương My, năm nay 23t, mới ra trường. Các em có thể gọi cô là chị cho dễ nói chuyện.

Cả lớp nhao nhao lên. Cô giáo mới khá trẻ, tính cách có phần dễ chịu, cảm tưởng như rất dễ gần. Môn Toán là môn nó thích và cũng nắm chắc nhất, giáo viên như vậy làm nó thoải mái hơn.

– Tiết này lớp chúng ta ôn tập, tiết sau kiểm tra. Riêng có 2 bạn học sinh mới sẽ lấy điểm thi làm điểm kiểm tra nên được miễn.

Nói xong cô quay lên bảng viết hai bài toán. Hai bài đều khá khó, riêng một bài dạng giống với bài cuối trong bài thi của nó nhưng khó hơn. Nó đặt bút xuống làm, 5 phút sau ngẩng đầu lên thấy thằng Vũ đang cắn bút, ngó sang thì xong câu 1, câu 2 chưa làm được. Cũng phải, bài thi thằng Vũ cũng bỏ câu dạng này, chắc về không xem lại. Đáp quyền nháp có lời giải câu 2 cho thằng Vũ xong nó quay lên bảng.

– Lớp có ai làm được hai bài này chưa.

Im lặng. Cả lớp cúi đầu xuống cặm cụi như đang làm.

– Lớp trưởng bài 1, lớp phó học tập bài 2.

Nghe xong câu đấy cả lớp mới ngẩng đầu lên. Nhỏ Trâm với nhỏ Ngân bước lên bảng. Hai nhỏ lùi húi 1 lúc, viết lại xoá, xoá lại viết, mấy tính bấm liên hồi. 5 Phút sau 2 nhỏ đi về chỗ để lại cái bảng trống trơn.

– Hai em học sinh mới lên bảng. Đức Vũ bài 1, M. Toàn bài 2.

Vâng, cái tên quen thuộc nhất 17 năm qua lại được xưng lên 1 lần nữa. Nó với thằng Vũ đi lên bảng với bao ánh mắt kính bĩ.

– Lớp trưởng còn không làm được huống chi học sinh mới.

– Về chỗ đi.

– Lại hai quả trứng ngỗng rồi.

– Chơi ác rồi.

Bla... Bla... Bla

Nó không thèm để ý mấy lời kia. Lên bảng hí hoáy tầm 3 phút đi xuống trước ánh mắt kinh ngạc của đám học sinh.

Thằng Vũ tầm 3 – 4 phút sau cũng đi xuống. Bài của thằng Vũ khá dài, gần nửa bảng, bài nó thì tuy khó hơn nhưng được cái ngắn, 7 – 8 dòng là xong. Bà cô mới đi loanh quanh bảng vài vòng rồi gật đầu lia lịa.

– Đức Vũ bài 1 khá tốt nhưng hơi dài dòng. 9 Điểm

– Mạnh Toàn bài 2, đứng dậy.

– Ồ...

Nó ngơ ngác, kỳ thực nó chả biết nó sai ở đâu cả. Cả lớp hướng ánh mắt cả phần thương hại và nó.

– Ai dạy em làm như thế này?

– Sách thừa cô.

Cô trầm ngâm một lát rồi cũng ậm ừ.

– Bài làm rất tốt, cách làm ngắn gọn, đầy đủ ý. Ừm 10 điểm. Tuy nhiên...

Nó nghe đoạn đầu cảm thấy khá vui trong lòng vì được khen, nhưng nghe đoạn sau thì khựng lại.

– Lần sau thiếu chỗ ngủ thì kêu cô 1 tiếng, không phải ngủ công viên đâu.

Nói xong cô My, à không chị My lại cười nham hiểm. Cả lớp hướng ánh mắt hiếu kỳ có phần thương hại về nó. Kiểu như là: Mày thiếu chỗ ngủ hả hay mới vào đã gây thù gì với cô giáo rồi.

Còn về phần nó thì diếng người, như sét đánh ngang tai. Sao cô, à không chị biết nó ngủ quên ngoài công viên. Chả nhẽ, chả nhẽ chị là con nhỏ đáng ghét ở công viên hôm đó. Nó nuốt nước bọt ực cái, nếu đó là sự thật thì không phải nó gây thù chuốc oán với người dạy môn mà nó cố gắng nhất sao? Thằng Vũ đưa ánh mắt sang cho nó, ý là tí về này không kẻ rõ chết với tao.

Thời gian sau chị My không gọi ai lên bảng nữa mà để im cho lớp ôn tập. Nó đem vài dạng khó trong quyển nâng cao ra mày mò. Thằng Vũ thì up mặt xuống bàn ngủ.

“Tùng... Tùng... Tùng”.

3 Tiếng trống kêu lên báo hiệu ra chơi, thằng Vũ cũng tỉnh luôn. Rồi thằng Vũ kêu nó xuống căn tin, nó đồng ý luôn tại đang khát nước. Nhìn quanh lớp

thì lác đác vài đứa đang ngồi học, còn lại không biết đi đâu hết rồi. Lớp này đứng lạ, sắp kiểm tra 1 tiết đến nơi rồi còn không học.

Xuống căn tin thì chật ních người, may còn 1 bàn trống, hai thằng ngồi xuống, thằng Vũ đi mua hai sting đem đến.

– Giờ kể tao nghe xem, sao chị My nói thế?

Blablo. Nó kể lại cho thằng Vũ nghe từ đầu đến cuối, sắc mặt thằng này đéo thay đổi gì.

– Vậy là hôm đấy mày ngủ quên nên về muộn.

Gật.

– Giờ mày tỉnh sao? – Thằng Vũ hỏi.

– Đến đâu hay đến đó.

Hai thằng ngồi 1 lúc rồi lên lớp. Lên đến nơi thì thấy 1 đám đông đang tụ tập trước cửa lớp. Chen vô thì thấy 1 đám 5 thằng lớp khác đang đánh 1 thằng lớp nó.

– Đmm tao kêu mày xuống mua nước cho tao mà mày không đi à.

– Tí bọn tao kiểm tra nên không đi được.

– Còn già mồm à. Khôn hồn thì liếm giày tao tha cho, không thì kêu nhỏ người yêu mày đi chơi với bọn tao 1 hôm tao tha cho. Haha

– Mày...

Thằng kia nói xong thì đám kia cười ha hả. Từ đám đông nó thấy nhỏ Mai chạy vào ôm thằng lớp nó khóc. Lớp nó không ai dám vào can, cũng phải, toàn con gái, cơ mà bọn lớp nó sợ cái gì đó khác thì phải.

“Bốp”

Cái thằng oai oai vừa nãy đang cười ăn ngay 1 đấm vào mặt, chảy máu mũi, rách môi luôn. Mới tí đã ôm mặt la oai oái như lợn bị chọc tiết. Hàng chục ánh mắt đang đổ dồn về người đã xuất ra cú đấm uy lực đó. Vâng, người anh hùng xuất thiếu niên đó là... Là... Dĩ nhiên không phải nó rồi, người tung ra cú đấm đó là thằng Vũ. Vâng, từ đầu đến giờ nó quên nói thằng Vũ rất chi là nóng tính, thằng Vũ thấy không vừa mắt như thằng này là đánh, sau này làm nó khôn khó bao phen.

Thằng Vũ đang tính nhảy vào làm vài kill thì nó ngăn lại.

– Sắp vào lớp rồi mày!

“Tùng, Tùng...”

6 Tiếng trống báo hiệu vào lớp, đám kia thì mặt hầm hầm bỏ đi, không quên để lại câu

– Đmm nhớ mặt bọn tao đấy, chưa xong đâu.

– Rồi rồi, có mỗi câu mà nói hoài. – Thằng Vũ độp lại luôn.

Rồi cả đám kia giải tán hết, nhỏ Mai dìu thằng kia dậy đi sang chỗ nó với thằng Vũ.

– Cảm ơn bọn mày. Tao tên Hoàng. Nhưng vì tao mà bọn mày đánh Thằng Lực không đáng đâu.

– Ai kêu tao đánh nó là vì mày. Tao thấy ngứa mắt quá nên đánh thôi.

– Dù sao thì tao cũng cảm ơn bọn mày. Nhưng chúng mày phải cẩn thận đấy, nó quen bọn giang hồ thì phải.

– Còn đây là Mai...

– Người yêu mày. – Thằng Vũ xen vào.

– Sao mày biết? – Thằng Hoàng ngơ ngác.

– Tao đâu có điếc, nãy thằng Lực kêu thế. Tính đánh dấu bản quyền à. Haha

Nói xong chị My đem sắp đê vào lớp, tại nó cũng về chỗ luôn. Thằng Vũ vừa vào chỗ lại up mặt xuống bàn ngủ, nó thì rút tai nghe ra nghe nhạc, mắt hướng ra cửa sổ. Đang nghe nhạc phê thì có tiếng nói làm nó giật mình.

– Hay quá ha! Hai đứa rảnh nhì?

– Tụi em được miễn mà chị. Hề hề. – Thăng Vũ cười trừ nói.

– Nãy hai đứa gây sự với học sinh lớp khác hả?

– Đâu có đâu chị. Chị nghe ai nói thế? – Thăng Vũ thanh minh.

– Tui nghe bọn học sinh nói thế. Liệu hồn đấy, mới ngày đầu đi học đã gây sự. Tui mách chị Thanh đấy.

– Không có đâu chị. Hề hề. – Thăng Vũ lại cười.

– Tốt nhất vậy! Hai đứa coi chừng tui nha. Tui là em chị Thanh đấy.

Nói xong lại nguyễn *** bỏ lên bảng. Một lúc sau thì thu bài, mặt đứa nào cũng như đứa đám.

Trống báo ra chơi, cả lớp nhanh chóng đem quần áo xuống thay. Tiết tiếp theo là tiết thể dục.

Thay quần áo thể dục xong thì cả lớp phi xuống sân vận động để tập thể dục. Cũng tại ông bảo vệ lè mề làm bọn nó muộn giờ, trống đánh được 5 phút rồi mới xuống. Ông thầy mang tiếng khó tính do trước làm quân nhân, quả này bị phạt là cái chắc rồi. Hic.

Xuống đến nơi ông thầy đã đứng đấy từ bao giờ rồi. Lớp nhanh chóng tập chung, ông thầy đi qua đi lại tỏ ý không vừa lòng.

– Tôi đã nói bao nhiêu lần cái lớp này rồi, sao tác phong vẫn lè mề vậy?

-...

– Lớp trưởng cho lớp khởi động sau đó chạy cho tôi. Nam 5 vòng, nữ 2 vòng.

Vâng, cái sân vận động này to vật vờ ra. Cái vòng quanh sân này ít cũng hơn 1km. Haizz.

Khởi động xong cả lớp dàn hàng chạy quanh sân, lớp đông, 47 mạng nhìn như quân Nguyên đang hành quân vậy ^^!

Một lúc sau mấy đứa con gái cũng chạy xong, trên đường chạy chỉ còn 5 thằng. 3 Thằng kia thì chạy chậm chậm lại, có vẻ mệt rồi. Nó với thằng Vũ quen rồi nên một loáng là xong, hai thằng chạy xong ra 1 gốc cây mát ngồi nghỉ, 3 thằng kia vẫn còn 1 vòng nữa.

– Hai cậu này chạy xong sao không ra tập chung với lớp. Ra kia chống đẩy 30 cái cho tôi.

Hai thằng nhìn nhau cười khổ. Đen, phải nói là quá đen. Cơ mà chả dám than, ông điên lên bắt chạy thêm hay chống đẩy x3, x4 lên thì ngủm củ tỏi. Đành cắn răng đi chống đẩy thêm 30 cái. Hai thằng chống đẩy loáng cái xong trước ánh mắt kinh ngạc của bọn trong lớp. Chống đẩy xong lớp tập chung lại rồi ông thầy cho ngồi chơi.

Nó với thằng Vũ lại ra gốc cây vừa nãy ngồi.

Được 1 lúc 3 thằng lớp nó đi ra chỗ hai thằng nó đang ngồi.

– Êh hai thằng. Lớp có 5 thằng con trai thôi. Làm quen với nhau đi. – Thằng Hoàng oang oang cái mồm.

Hai thằng kia đi lại giờ tay ra. Hai thằng nó cũng đưa tay ra bắt.

– Tao tên Lộc.

– Tao tên Thắng.

– Tên bọn tao chắc chúng mày biết hết rồi. Mà sao hôm nay thằng Hoàng bị đánh không ai vào giúp thế? – Thằng Vũ lên tiếng.

Hai thằng kia cúi đầu không dám nhìn lên, thấy thế thằng Hoàng giải vây cho hai thằng kia.

– Bọn nó không làm gì được đâu. Tụi nó cũng hay bị như tao lắm.

– Đm thế tụi mày để yên cho tụi nó à? – Thằng Vũ hỏi.

– Chịu thôi. Lớp mình ít nam, thằng Lực quen giang hồ nữa. Mà tí về mày cẩn thận nhá, bọn nó không bỏ qua đâu.

– Yên tâm. – Thằng Vũ phán chắc nịch.

Xong xuôi tiết thể dục thì mấy thằng dắt nhau ra căn tin uống nước, chém gió, tia gái này nọ. Nó đi cùng bọn này nhưng chỉ im lặng nghe thôi chứ không thêm bất cứ lời nào.

Rồi 5 thằng lại dắt nhau lên lớp, 5 thằng mới quen mở như đã quen nhau từ lâu rồi, tính tình bọn này khá thoải mái.

Hai tiết cuối Sử, Địa không có gì đặc sắc nên tua luôn nhà.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

“Tùng... Tùng...”

Tiếng trống tan trường vang lên 1 hồi dài làm nó tỉnh giấc. Chả là tiết Địa cô giáo giảng nó không nhét được chữ nào vào đầu nên gục xuống bàn ngủ luôn. Tỉnh dậy dụi dụi hai mắt cho tỉnh, đưa mắt nhìn quanh lớp còn 5 móng đực đang say giấc nồng. Xếp sách vở xong đá móng thằng Vũ phát, nó mở mắt ngơ ngác nhìn xung quanh, nhanh chóng cất sách vở rồi lòi mấy thằng kia dậy đi về. Hai thằng dắt xe ra cuối cùng, đi đến gần cổng thấy 1 đám đông đang tụ tập, thằng Lộc hét ha hét hải chạy lại:

– Bọn... Bọn thằng Lực đang chặn ngoài cổng kia.

– Bọn nó thế nào? – Thằng Vũ hỏi.

– Hón chục thằng, tay thằng nào cũng cầm tuýp.

– Giờ tính sao mày? – Nó hỏi.

– Chiến luôn chứ sao! – Thằng Vũ cứng luôn.

3 Thằng đi ra cổng, chen vào đám đông thì thấy thằng Lực đang ngồi trên con Ex, phía sau là 4 xe chở hơn chục thằng tay cầm tuýp đang chém gió cười ha hả, nom bọn này toàn công tử theo dạng giang hồ nửa mùa thôi. Thấy hai thằng nó ra thì thằng Lực đứng dậy tiến gần về phía tụi nó, văng, lò hai thằng thôi. Nó kêu thằng Lộc ở đằng sau rồi, nhìn xung quanh gần như là lớp nó hết.

– Xem lần này mày còn dám cứng không Vũ. Oh, hai thằng thôi hả, ra xin lỗi hay đem sẵn 1 thằng đưa đi bệnh viện thế? – Thằng Lực cười hả hê.

– Hai thằng tao ra cho tụi mày ra bã chứ sao. – Thằng Vũ nhếch mép nói.

– Hai thằng mày... Haha.

Thằng Vũ không nói gì quay sang rút hai cây tuýp ra đưa nó 1 cây. Nó tròn mắt ngạc nhiên.

– Mày kiếm đâu ra thế Vũ?

– Ngạc nhiên hả? Tao kiếm hôm bay xuống đây rồi. Phòng thân thôi.

Nó nhận lấy cây tuýp từ tay thằng Vũ, cây tuýp không dài lắm, độ 70 – 80 cm thôi, một đầu được bọc cao su.

– Hai thằng bây thì thắm đủ chưa? Lên anh em!

Thằng Lực hô xong cả đám xông lên, bên ngoài một vài ánh mắt lo lắng của tụi con gái trong lớp nhìn hai thằng nó.

Nó cầm cây tuýp nhìn thẳng về phía tụi kia, cúi đầu xuống để tránh cú đập của 1 thằng đồng thời đập 1 phát vào chân làm thằng đó khụy xuống, chân phải của nó tung 1 cước vào cầm làm thằng đó bật ngửa ra sau, máu từ mồm chảy ra, nghi vấn gầy cmn rắng.

Nó lách người sang phải để tránh 1 tuýp, đồng thời lên gối vào bụng làm thằng này ôm bụng la oai oái, rồi xoay người sang trái tung 1 cước 180 độ vào gáy 1 thằng làm thằng đấy gục luôn.

Quay sang phía thằng Vũ nhìn thì cũng có 3 – 4 thằng nằm đất la oai oái. 5 Phút sau tụi kia nằm lăn lóc dưới đất hết, thằng ôm bụng, thằng ôm tay, thằng thì gục, ... Bọn này đúng chất giang hồ nửa mùa, cây đồng lấy oai thôi chứ chả chịu được bao nhiêu đòn.

Còn mỗi thằng Lực lúc này mặt đã tái mét rồi. Nó quay sang thằng Vũ.

– Phần còn lại của mày đấy!

Thằng Vũ không nói gì chỉ gạt đầu rồi cầm cây tuýp đi về phía thằng Lực, thằng bé lắp bắp:

– T.. Ha.. Cho tao đi Vũ!

Thằng Vũ không nói gì đi đến, đá phát vào chân làm thằng Lực khụy xuống, rồi thằng Vũ đập 3 tuýp vào lưng thằng Lực

“A”

Thằng Lực đau quá la lên, thằng Vũ cúi xuống nâng cầm thằng Lực lên, miệng gằn từng chữ:

– Máy còn động vào lớp tao thì biết tay tao. BIẾN!

Thằng Lực nghe xong thì mặt trắng bệch, từ từ lết ra xe cùng đám kia.

Cả đám cũng giải tán, nó với thằng Vũ dắt xe được 1 đoạn thì thấy nhỏ Ngân đang đứng chờ.

– Sao này Toàn với Vũ đánh nhau thế? Ngân lo lắm!

– Không sao đâu Ngân. Chẳng phải hai thằng vẫn khoẻ re đó sao. – Thằng Vũ cười nói.

– Hừ...

– Thôi về!

Nó đành phải lên tiếng không thì chẳng biết khi nào mới về được. Haiz.

3 Đứa lại lóc cóc đi về, ngang qua chợ thì chỉ còn lác đác vài người, trong chợ chả còn cái vẹo gì. Nghĩ cũng phải, gần 12h trưa rồi còn đâu, giờ này đâu còn ai bán cái gì nữa.

Đi ngang qua tiệm cơm bình dân, 3 đứa rẽ vào gọi mỗi người 1 suất cơm. Nó với thằng Vũ hi hục đánh chén, căn bản hai thằng đói quá. Nhỏ Ngân thì ăn tí tí một, chậm chậm như con mèo, bọn nó ăn xong mà nhỏ Ngân chưa ăn hết nửa nữa. Thằng Vũ chạy đi mua nước uống, một lúc sau đem về 2 stng với 1 nước cam, cơ mờ nhỏ Ngân vẫn chưa ăn xong. Đi ăn với con gái đúng là 1 cực hình.

Ăn uống xong xuôi, thằng Vũ xung phong trả tiền, nó cũng chả nói gì, đỡ tốn. Xong 3 đứa đạp xe về phòng trọ, về đến phòng nó đáp cặp lên giường, lôi quần áo vào phòng tắm.

Tắm xong đi ra giường lôi laptop ra cày rank, nghe nhạc. Mấy hôm nay tâm trạng không tốt cày rank lol toàn ăn hành, rớt hạng liên tục, đành out ra vào phim3s xem phim. Xem chán chê nó tắt máy đi ngủ, sau khoảng thời gian này nó sẽ tìm việc ở mấy quán cafe gần đây làm cho trôi qua thời gian rảnh. Đúng, nó sẽ đi xin việc nhưng đợt nổi buồn này trôi qua đã. Nó đang thiêu thiêu ngủ thì bị đánh thức bởi tiếng nói chuyện, bàn tán to nhỏ bên ngoài. Nó nhìn đồng hồ đã 4h30pm rồi, đi vào nhà tắm rửa qua cái mặt cho tỉnh rồi bước ra mở cửa xem.

Đập vào mắt nó là một đám người lạ hoắc, 2 nam với 3 nữ. 2 Người nam trông khá chững chạc, chắc độ 20t. 3 Người nữ thì có 1 chị hôm nó với thằng Vũ thuê phòng đã gặp rồi nhưng ít nói chuyện. Hai người con gái kia chắc hơn nó 1, 2 tuổi gì đó.

Trên tay người nào người đấy cũng xách 1 đồng hồ, thịt, cá, trứng, rau, bia, rượu, nước ngọt, hoa quả, ... Kiểu như là chuẩn bị tổ chức liên hoan hay tiệc gì đó.

Thấy nó đi ra mọi ánh mắt đều hướng về nó.

– Mọi người là? – Nó hỏi.

– Mấy anh, chị này cùng thuê phòng ở đây! Đạo trước được nghỉ nên về quê, giờ mới lên. – Chị hôm nó gặp lên tiếng giới thiệu.

– Em chào anh, chị. Em mới thuê phòng ở đây được 2 hôm.

– Em tên gì zậy? Mà em thuê phòng cùng Vũ à? – Một chị hỏi.

– Em tên Toàn. Em với thằng Vũ thuê phòng ở chung.

– Uk. Đây là anh Phong, anh Khải, chị Trinh, chị Tuyết, còn chị tên Yên. Phong, Khải đang là sinh viên năm 2 Xxx, Chị, Trinh với Tuyết sinh viên năm nhất Yyy. – Chị Yên giới thiệu.

– Chị với Tuyết ở chung, có gì cần cứ bảo bọn chị. – Chị Trinh hào hứng nói.

– Vâng.

– Quê em ở đâu vậy? Nghe giọng em giống giọng Bắc. – Anh Phong hỏi.

– Dạ quê em ở Bắc Giang.

– HẢ? – Đồng thanh.

– Xa vậy. Sao em vô đây học cấp 3, trên Hà Nội đầy trường tốt mà? – Anh Khải này giờ cũng lên tiếng.

– Chút lý do riêng thôi anh. Mà có ai thấy thằng Vũ không ạ?

– Vũ với Ngân đi mua ít đồ rồi! – Chị Tuyết nói.

Vừa nói xong thì hai đứa kia về, trong giỏ xe có mấy hộp kem. Vãi, mua kem nó toẹt ra mua kem đi, bày đặt mua đồ.

– Tụi bây đánh lè đâu cả chiều thế?

Ngân nghe xong thì mặt đỏ lừ, cúi gằm mặt xuống, hai tay vôn về vạt áo. Thằng Vũ thấy thế thì cười hề hề!

– Tao nhờ người khuôn tú lạnh qua đây để đồ ăn ý mà. Với này đi với mấy anh chị mua đồ về chút liên hoan!

– Liên hoan. – Nó khó hiểu.

– Tụi chị mới lên, với mừng hai em đến nên liên hoan luôn ý mà. – Chị Trinh.

– Thôi mọi người tập chung nấu nướng đi, muộn rồi. – Chị Tuyết lên tiếng.

– Toàn, vào đây tao bảo! – Quay sang mấy anh chị.

– Mọi người cứ làm trước đi, em với Toàn có chút việc.

Mấy anh chị trong xóm nghe xong xách đồ đi nấu. Thằng Vũ lôi nó vào phòng sau đó chốt cửa lại.

– Hôm nay mày sao thế Toàn? Mày lạ lắm?

– Sao là sao? Lạ gì đâu?

– Đmm, anh em mày còn dẫu tao. Hôm nay mày nói nhiều, không giống mọi hôm tí nào. Có chuyện gì thì bảo với tao.

Nó hơi chột dạ, hôm nay tâm trạng nó không được tốt, nó không muốn mọi người biết nên cố gắng tỏ ra không sao. Hình như nó đã mắc sai lầm khi nói quá nhiều, mấy người kia thì không ai hay biết, nhưng thằng Vũ chơi cùng nó khá lâu nên không qua được mắt thằng bé.

– Không có gì đâu mày. Mai Valentine, tao chỉ hơi buồn thôi.

Nó không muốn thằng Vũ lo lắng nên trả lời qua loa. Thằng Vũ không nói gì, lẳng lặng đi ra khỏi phòng. Thằng bé hiểu Valentine là ngày kinh khủng với nó ra sao nên chắc cũng muốn để nó yên tĩnh.

– Mày bảo mọi người tao hơi mệt, tí xong qua gọi tao nha.

– Ừ.

Nói xong thằng Vũ đi ra khỏi phòng, nó khép cửa lại nằm dài trên giường. Với tay lấy cái balo, nó mở ngăn nhỏ ra lấy 1 cái hộp nhỏ, bên trong là sợi dây chuyền mà 1 năm trước vào cái ngày này, nó tính đem tặng Vy. Đưa sợi dây chuyền lên ngắm, ký ức tươi đẹp với Vy hiện về. Nhưng càng nhớ đến kỷ niệm này, tim nó lại đau thắt lại.

– Xong rồi mày ơi. Ra nhanh đi, mọi người đang đợi kìa, chờ mỗi mày thôi. – Thằng Vũ đi lại gần nó nói.

– Uhm, mày ra trước đi, tí tao ra luôn. – Nó ngập dài nói.

Thằng Vũ đi ra, nó đưa tay lên ngáp cái nữa. Thì ra này nó đang ngắm sợi dây chuyền thì ngủ quên. Quái lạ, sao hôm nay nó ngủ nhiều quá ta. Mà thôi, quan tâm gì chuyện đấy, sau này tính vậy. Nó vào quơ lấy bộ quần áo chui vô nhà tắm, kiếm dòng nước mát lạnh để gội rửa đi một mẻ. Tắm xong, lau khô tóc, nó đi ra ngoài sân đã thấy mọi người ngồi đủ cả ở đây rồi.

Nó nhìn xung quanh, còn dư 1 chỗ trống khá lớn cạnh thằng Vũ với anh Phong, chắc dư cho nó. Nó ngồi xuống, đưa mắt nhìn quanh.

– Xin lỗi mọi người, em có chút việc nên ra muộn.

Mọi người không nói gì, xê ra cho nó ngồi xuống. Nó bị phạt 1 chén do trễ giờ, không chần chừ cầm chén lên uống 1 hơi. Nếu là ngày thường có lẽ nó đã nhặt mực từ chối rồi, nhưng tâm trạng nó hôm nay không được tốt nên nó tự cho phép mình uống. Làm 1 hơi hết luôn chén rượu, đặt chén không xuống trước ánh mắt ngạc nhiên xen lẫn lo lắng của thằng Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 21

Vẫn giống như lần đầu, uống xong nó thấy cay xè khó nhọc. Cũng lâu rồi, từ đợt chia tay Vy nó chưa hề đụng đến rượu 1 lần nào, cũng lắm là lâu lâu nó làm 1, 2 lon bia thôi. Rồi mấy thằng lại ngồi rót rượu uống, chén chú chén anh nhiệt tình. Do không quen uống rượu nên chỉ vài chén là nó thấy choáng váng nhưng vẫn cứ uống. Uống thêm vài chén thì nó thấy đầu óc quay cuồng, nhìn mọi thứ đều không thấy rõ và rồi trời đất tối xảm lại, nó không biết gì nữa.

Tỉnh lại nó thấy mình đang nằm trên giường, bên cạnh là thằng Vũ đang ngủ say như chết. Nó không hiểu sao nó lại bay vô đây được nữa, chắc thằng Vũ vớt nó vô. Nó cảm thấy đầu hơi đau, ngó qua đồng hồ mới có 4h30, nó quyết định dậy luôn chứ có nằm xuống cũng không ngủ tiếp được, có lẽ do thói quen rồi.

Chui vô nhà tắm vệ sinh cá nhân rồi nhẹ nhàng đi ra ngoài để không làm thằng Vũ tỉnh giấc. Nó rào bước trên con đường đi ra công viên, dưới ánh đèn đường mập mờ. Không khí buổi sáng mùa xuân thật dễ chịu, trong lành pha chút lạnh khi những cơn gió vô tình thổi qua.. Nó dừng lại ở công viên, chọn cho mình 1 thảm cỏ rồi nằm xuống hít đất, tập qua 1 vài bài quyền cho đỡ quên. Tập xong nó kiểm 1 cái ghế đá ở đây thật khuất, ít người qua lại.

Lấy tai nghe ra mở mấy bản nhạc piano nhẹ nhàng mà nghe. Hôm nay 14/2, nó chỉ muốn ở một mình để tự gặm nhấm nỗi buồn thôi. Nó tính sẽ nghỉ học 1 hôm mà tự dưng khi không lại có bài kiểm tra 1 tiết Hoá. Chết tiệt thật! Nhìn đồng hồ đã 6h47, cái mẹ gì vậy? Sao mới ngồi tí đã hơn hai tiếng rồi? Đúng là khi người ta tập trung suy nghĩ cái gì đó thì thời gian trôi nhanh hơn, mà cũng có thể là không cảm nhận được thời gian trôi nữa. Hơi buồn cười nhưng thôi, không quan trọng.

Đứng dậy vươn vai cái cho đỡ mỏi người. Rồi từ từ đi bộ về phòng trọ, dù sao cũng muộn rồi nên muộn thêm tí chắc cũng không sao.

Lê được xác về phòng trọ, nó lấy quần áo chui vô nhà tắm luôn. Dòng nước mát lạnh làm nó hơi rùng mình nhưng cảm thấy thoải mái hơn. Tắm rửa gội đầu xong xuôi nó đi ra soạn sách vở, tự dưng hôm nay lại kiểm tra 1 tiết, tâm trạng không tốt không biết sẽ làm ăn ra sao đây!

Xong xuôi dắt xe ra khoá cửa rồi phóng đến trường, không quên rẽ vào quán làm 1 ổ bánh mì trứng với chai sting.

Lang thang trên đường tầm 15 phút thì nó cũng đến trường, may mắn thay là cổng trường không khoá. Dắt xe nhanh vô, sân trường vắng tanh do đang trong tiết 1. Cất xe xong nó nhẹ nhàng đi dọc hành lang mấy lớp đang học, có cơ sở học sinh đang ngủ với làm việc riêng, cơ mà quan trọng là trong ngăn bàn tràn ngập hoa, sôcôla, ... Bước chân gần đến cửa lớp, nó hít 1 hơi lấy tinh thần. Tiết đầu tiên là Giáo dục con dân, à nhầm công dân, một tiết học vô cùng nhàm chán và đặc biệt là giáo viên cực khó tính.

Nó đi đến trước cửa lớp, cả lớp hướng ánh mắt về phía nó. Đợi cô giáo ngưng giảng nó lên tiếng.

– Cô cho em xin vào lớp ạ.

Cô giáo cũng hướng ánh mắt về phía nó mà cất tiếng.

– Cậu tên gì?

– Dạ, em tên Toàn.

– Toàn? Cậu là học sinh mới đây mà. Mới đi học hôm thứ hai mà đã đi học muộn rồi. Thái độ với học tập của cậu quá hững hờ. Cậu nói lý do vì sao đi muộn đi rồi ra hành lang đứng đến hết giờ cho tôi.

– Vâng.

Nó lảng lảng ra ngoài hành lang đứng, lớp thì ngơ ngác nhìn nó. Nó không muốn giải thích gì hết, dù sao nó cũng sai, giải thích quái gì, xong vẫn phải ra đứng mà. Cơ mà nói sao nhỉ, lần đầu tiên bị đứng hành lang, mấy lần đi muộn trước đây toàn ngồi sỗ, chép phạt, đứng góc lớp thôi.

Đứng hành lang mà cảm giác có rất nhiều người nhìn nó.

“Tùng... Tùng... Tùng”

Trống báo ra chơi vang lên sau khoảng 30 phút nó đứng hành lang. Cô giáo xách cặp đi ra khỏi lớp, để lại cho nó ánh mắt rất chi là “thiện cảm”. Nó cũng cúi đầu chào cho phải phép. Ngày tháng sau này khó sống với bà cô này rồi đây. Cô giáo đi ra khỏi cửa, nó xách cặp lững thững đi vào lớp, bước xuống bàn nó đập cặp lên mặt bàn rồi gục xuống dưới bàn. Thằng Vũ hôm nay bỏ nó 1 mình lên ngồi với nhỏ Ngân. Mẹ cái thằng đại gái, vì gái bỏ anh em! Đang suy nghĩ lung tung thì bọn thằng Hoàng đi tới.

– Xuống căn tin với tụi tao đi mày. – Thằng Hoàng nói.

– Thôi chúng mày xuống đi, tao hơi mệt.

– Ừm Mà Toàn này!

– Hử?

– Tao xin lỗi, vì tao mà mày với Vũ dính tới vụ hôm qua. Thăng Lực không bỏ qua đâu, chắc tí về nó kêu anh nó đem người tới đấy. Tao không muốn liên lụy tới mày, tí để tao ra một mình cho, cùng lắm là ăn 1 trận đòn thôi.

– Đm. Mày có coi tao với Vũ là bạn không? Chuyện này để bọn tao giải quyết cho.

– Nhưng...

– Nhưng nhị gì? Xuống căn tin thì mua dùm tao chai sting nha.

– Ừm

Nói rồi mấy thằng kia kéo nhau xuống căn tin. Nó lại suy nghĩ chuyện thằng Hoàng, nếu động đến giang hồ thì nó không giải quyết được. Đành nhờ tới anh Lâm thôi, dù sao ở đất này anh Lâm cũng có chút máu mặt, mong là tụi kia có quen anh Lâm or nể mặt anh Lâm một chút.

Suy nghĩ 1 lúc thì trống báo vào lớp, tụi thằng Hoàng đi vào lớp, quảng cho nó chai sting.

– Mệt thì nghỉ đi. Mấy tiết sau tụi nó xin nghỉ nên không phải lo đâu.

– Ờ.

Tiết này là tiết Toán của chị My. Vẫn phong cách cũ, đơn giản cơ mà xinh, chị My bước vào lớp nhưng mà lớp vẫn cứ ồn ào như giờ ra chơi. Thấy chị My vào, 1 đứa con gái đứng dậy.

– Hôm nay Valentine cho tụi em nghỉ tiết này đi chị ơi.

– Đúng rồi chị, nghỉ đi, học bù sau. – Lớp nhao nhao lên.

Chị My lấy thước đập bàn 1 cái, cả lớp im re.

– Thôi được, tiết này chúng ta nghỉ, tiết sau học bù. Nhưng cả lớp phải giữ trật tự.

– Vâng. – Đồng thanh.

Ồ đêch! Chị My làm quả đau tim vãi, cứ tưởng phải học, may ~. Chị My nói xong tụi con gái bu lại thành vài top rồi bày đồ ăn ra. Ba thằng kia bầu vào chỗ thằng Vũ ngồi chém gió. Cái lớp này kỳ lạ thật, tiết sau kiểm tra 1 tiết Hoá mà chả có ma nào lôi sách ra ôn! Nó cũng nằm trong số đó, không phải nó tự tin sẽ làm được hay gì gì đó mà đơn giản là chả còn tâm trạng nào mà học.

Chán nản, nó gục mặt xuống bàn, đeo tai nghe vào mở mấy bài tiếng anh ra nghe cho thoải mái. Đang nghe nhạc du dương đột nhiên nó nghe thấy tiếng nói chuyện rất to ở phía trước, hoá ra là 1 đám gồm 6 đứa con gái đang tắm, từ quần áo, giày dép, đồ ăn vặt... Cho đến phim hàn xèng, oppa, ... Nó nghe mà nhức hết cả đầu, đành phải lên tiếng.

– Mấy bạn có thể nói nhỏ hoặc ra chỗ khác nói chuyện được không? Tôi muốn yên tĩnh.

Mấy nhóc không gì chi nói chuyện nhỏ lại. Tuy vẫn hơi ồn nhưng nó cảm thấy dễ chịu hơn. Nhìn kỹ mới thấy nhóm đó toàn ban cán sự lớp: nhóc Trâm lớp trưởng, Ngân lớp phó, Mai lao động, Tâm văn nghệ, Linh bí thư, và 1 nhóc nữa mà nó không quen. Nó nói xong mà thấy ánh mắt nhóc Linh cứ nhìn chăm chăm vào nó làm nó hơi khó chịu. Nó lại gục đầu xuống bàn lìm dim. Đang mơ màng trong đó suy nghĩ lại có tiếng ồn làm nó hơi bức mình. Ngược lên lại là 6 nhóc đó, nó bức mình cất tiếng.

– Làm ơn để tôi yên.

Nhưng đáp lại chỉ là những tiếng nói chuyện ngày càng to hơn. Nó khá bức mình nhìn mấy nhóc.

“Đoàng” (Chà biết miêu tả sao)

Cả lớp hướng ánh mắt về nơi phát ra tiếng kêu đó. Mấy nhóc kia thì tái mặt nhìn, khuôn mặt nó gần như không có cảm xúc, gọi luôn là vô cảm ý. Bàn tay phải nó vẫn nắm chặt, từng giọt máu đỏ tươi chảy dần xuống, đỏ hết cả tay. Mảnh kính bám đầy trên tay nó và vương đầy dưới sàn, chỗ chỗ dính máu. Nó gần giống rõ từng từ:

– Làm ơn để tôi yên!

Chính xác là do nó quá bức mình vì bị làm phiền nên đã vùng tay lên đập thẳng vào tấm kính ô cửa sổ làm nó vỡ ra kèm theo những âm thanh khô khốc.

Cảm giác đau nhói dần lan truyền xuống bàn tay nó. Nghĩ lại cũng thấy hài, mang tiếng trường chuẩn, toàn học sinh khá giả mà trường lại lấp kính đều, méo gì đâm phát vỡ luôn.

Thằng Vũ đi lên phía nó đưa nó 1 miếng vải rồi đi lên nói gì đó với chị Mỹ. Một lúc sau chị Mỹ đi xuống chỗ nó, khuôn mặt đầy lo lắng:

– Nhóc có sao không? Đi xuống phòng y tế đi!

– Cảm ơn. Em không sao đâu!

Nó vừa nói vừa lấy tấm vải thằng Vũ đưa quấn quanh bàn tay. Xong xuôi nó đi xuống góc lớp lấy chổi với đồ hót rác để hót đồng mảnh kính vỡ vào thùng rác. Bỏ mặc những lời hỏi han hay những ánh mắt khó hiểu của bọn trong lớp, nó đi lại bàn rồi gục mặt xuống. Máu trên tay vẫn chảy thấm đẫm cả miếng vải.

Gục ở bàn một lúc thì ông bảo vệ cũng đánh trống ra chơi. Trong lớp nó hiện tại có kha khá học sinh nam từ các lớp khác đang ở đây cùng mấy bó hoa với mấy hộp quà, chắc ngấm toan là socola thôi. Mấy thằng lớp nó cũng đang ôm hoa với mấy hộp quà tính đi tỏ tình. Thằng Lộc với thằng Thắng kêu tí sẽ qua bên lớp văn tỏ tình với hai nhò nào đó. Thằng Hoàng thì có nhò Mai lớp phó Lao động rồi nên chắc méo dám lém phéng đâu, nhò Mai cũng là một hotgirl chứ chả phải dạng vừa đâu. Thằng Vũ hôm nay cũng tính tỏ tình với nhò Ngân nên hôm qua chuẩn bị khá kĩ, hôm nay còn bỏ nó một mình đi ngồi với nhò nữa, mẹ bạn bè như lờ! Nó đứng dậy lên lời qua đám người này để đi xuống phòng y tế chứ không thì cứ như thế này tí nó lại không làm được bài kiểm tra mất. Đi ra khỏi cửa lớp thì nó không tin vào mắt mình nữa, một đám đực rựa đang đứng đầy hành lang lớp nó với lớp văn. Ủ thì lớp văn với lớp anh là 2 lớp nhiều gái xinh nhất khối nhưng có cần phải phô trương như thế không – _ -. Len lỏi lạng lách qua được đám người đông như quân Nguyên ở hành lang với cửa lớp văn thì nó cũng đi được đến cầu thang.

Bên lớp sinh với hóa thì hơi khác một chút, gần như bên ngoài hành lang không có ai ngoài trừ vài top học sinh đang đứng chém gió. Đi một lúc thì cũng xuống được phòng y tế, cơ mà trong phòng chả có ma nào cả, hình như trường nào cũng vậy thì phải. Nó đành đi mở tủ lấy oxi già với băng gạc để băng chỗ bị chảy máu lại, cũng may nó có biết băng chút ít nên nhìn cũng không đến nỗi nào. Trên đường lên lớp nó cũng ghé qua căn tin mua lấy chai sting để uống cho đỡ khát, nhìn căn tin hôm nay vắng ngắt, chả bù cho mọi hôm tí nào cả. Lên đến lớp thì nó thấy thằng Vũ với nhò Ngân đang nắm tay nhau, chắc thằng bé tỏ tình thành công rồi, cũng mừng cho thằng này, sau vụ với nhò Phuong không thấy thằng này kêu thích ai cả mà mới chuyển ra ở đây vài ngày đã đi tỏ tình với nhò Ngân rồi, chắc thằng bé bị sét đánh đấy.

Mấy thằng kia cũng vừa đi về, trên mặt thằng nào cũng xuất hiện nụ cười, chắc ngấm hai thằng này cũng thành công rồi. Cũng mừng cho mấy thằng này vì thoát được kiếp FA rồi, giờ còn mình nó thôi, nhưng chắc đây chưa phải lúc. Đang mãi suy nghĩ thì đột nhiên tiếng xì xào ồn ã khi nãy tự dung im bật, nó thắc mắc dò xét điều gì đang xảy ra qua ánh mắt của đám đông. Ánh mắt nó phiêu theo mấy ánh mắt kia thì dừng lại ở phía bàn nhò Phuong (Phuong khác nha, hèm phải Phuong mà thằng Vũ từng thích đâu) với nhò Trâm. Ở phía bên đó có 1 thằng đang quỳ 1 chân xuống tay nâng bó hoa hồng to bự với hộp quà được bọc khá đẹp lên trước mặt nhò Phuong:

– Phuong à, Hoàng với Phuong quen nhau cũng được hơn năm rồi. Tình cảm của Hoàng dành cho Phuong chắc Phuong cũng hiểu rồi. Hôm nay Hoàng đứng đây muốn nói với Phuong rằng hãy để sau này tớ được chăm sóc, bảo vệ bạn. Làm bạn gái tớ nhé Phuong?

– Tớ... Tớ...

Dưới lớp thì nhao nhao lên, hình như là lớp này có quen với thằng này, à không cặp này mới đứng nên lên tiếng ủng hộ:

– Đồng ý đi, đồng ý đi...

– Đẹp đôi quá...

– Đồng ý đi chứ

Bla... Bla... Bla

Nói chung toan là ủng hộ cặp đôi này, nó nhìn cũng thấy cặp này đẹp đôi. Nam thì khá bảnh bao, thư xình, con nhà có điều kiện, nó nhìn cái ddoofng hồ với vòng cổ trên tay là biết. Nữ thì con đại gia chính hiệu, nhò Phuong chính là con nhò lái con mui trần đồ hôm nó với thằng Vũ đi làm bài thi ấy, đi mui trần đi học thì cũng biết hoàn cảnh sao rồi đó. Nói chung cặp này khá đẹp, mặc dù nhìn thằng đó làm nó không ưa cho lắm. Mà nhò Phuong thì nó cũng chả biết tính cách nhò này ra sao, hai ngày đi học thì nó thấy nhò đó khá ít nói chuyện với người khác, tính này khá giống nó, còn lại nó chả biết thêm tí gì. Lâu lâu trong lớp nó cũng bắt gặp ánh mắt của nhò nhìn nó, nhưng nó cũng xhar quan tâm chuyện này cho lắm.

– Hoàng à, Phuong xin lỗi, Phuong chỉ coi Hoàng như một người bạn, một người anh thôi. Không có chút tình cảm trai gái nào khác cả.

– Tại sao chứ, Phuong cho chắc một lý do đi.

– Vì tớ đã có yêu người khác rồi!

– Yêu người khác? Không thể nào! Bạn đâu có nói chuyện với người con trai nào khác đâu mà yêu được.

– Bạn bắt ngờ chứ gì. Tớ cũng mới cảm nhận được tình cảm của tớ với người này thôi.

– Vậy là đơn phuong à?

– Ủ.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Bọn trong lớp thì há hốc mồm vì bất ngờ, nó cũng bất ngờ vì nhỏ này nghe nói nhỏ này có tiếp xúc với thằng con trai nào khác đâu mà yêu được, nhỏ lại còn từ chối 1 thằng con trai có điều kiện tốt như thằng Hoàng kia.

– Tớ có thể gặp người may may đó được không?

– Tạm thời tớ có thể không nói tên với mấy bạn được không. Sau này có dịp tớ sẽ nói cho Hoàng biết.

– Hoàng cũng không từ bỏ đâu. Mà thôi, truyện đó để sau. Giờ nhận quà cho tớ vui nhé.

Nhỏ không nói gì chỉ khẽ gật đầu. Thằng kia thấy nhỏ gật đầu thì mừng ra mặt.

Ngồi thêm 1 lát thì trống đánh vào lớp, tụi kia nhanh chóng chuẩn về. Vài phút sau bà cô dạy Hóa bước vào lớp, tay cầm một tập đề.

– Các em chuẩn bị kiểm tra nhé.

Nói rồi cô ra dấu cho nhỏ Ngân lên lấy đề để phát. Cầm tờ đề trên tay mà nó méo miệng. Đề không phải chỉ trắc nghiệm mà gần như full tự luận, đáng.

– Hôm nay cô sợ ý nên quên cầm đề, các em làm tạm đề lớp Hóa nhé. Điểm sẽ được tính khác.

Cả lớp ồ lên, nó thì đang lo cho cái tay, không biết có viết được không nữa, hic. Cô ra dấu cho cả lớp làm bài, giờ nó mới cầm đề lên đọc kỹ. Đề Có 4 câu tự luận khó nhai luận trông khá khó, chục câu trắc nghiệm, nó nhanh chóng cầm bút lên rồi khoanh trắc nghiệm, không quá khó nên chưa đến 5 phút đã xong. Mấy bài tự luận nó vắt óc suy nghĩ cách làm 1 lát rồi đặt bút xuống. Cảm giác thật là yomost, tay như bị cứng đờ lại, chữ viết nguệch ngoạc như gà bới, giun bò. Đề này với nó không khó nhai lắm, ngồi tầm 30 phút thì nó cũng xong, ngo lên chỗ thằng Vũ thấy nó đang ngồi cắn bút, chép lời giải vào rồi đáp lên cho, thằng bé thấy thế liền chép vội, nhưng chép một lúc thì đáp lên cho 3 thằng ôn kia, chúng nó như bắt được vàng chép lia lịa. Ngồi buồn 45 phút thì cũng được ra chơi, tiết sau vẫn tiết hóa, chắc được trả bài luôn, đang ngồi gục ở bàn thì có ai đó đến vỗ vai nó, ngẩng mặt lên thì thấy 4 thằng ôn kia với hai nhỏ Ngân và Mai.

– Tay mày sao rồi. – Thằng Vũ hỏi nó.

– Ồ, hơi buốt thôi, này phải viết nhiều nên buốt.

– Xuống căn tin đi mày, tụi tao cảm ơn chuyện ban nãy. – Thằng Hoàng nói.

– Thôi tụi mày xuống đi, tao muốn yên tĩnh 1 lúc.

– Ủ, thôi tụi tao đi đây.

4 Thằng ôn kia đi xuống nhưng hai nhỏ kia vẫn đứng đó.

– Vũ này. – Nhỏ Ngân lên tiếng.

– Sao vậy?

– Cho Ngân với mấy bạn xin lỗi chuyện lúc nãy nha. – Nhỏ Ngân lí nhí.

– Ủ, không sao đâu. Lúc nãy tớ cũng hơi nóng.

– Mà hôm nay Vũ có chuyện gì à? Trông Vũ lạ lắm. – Nhỏ Mai này giờ mới lên tiếng.

– Chút chuyện riêng thôi mà. Hai bạn đừng lo. Có dịp tớ nói sau.

– Vậy cũng được.

Rồi hai nhỏ đi ra ngoài hành lang ngồi tám với mấy đứa trong lớp. Một lúc sau trống đánh, tụi thằng Vũ cũng lên lớp. Cô giáo lại bước vào lớp, tay vẫn cầm tập bài làm.

– Lớp ngồi im giữ trật tự nhé, cô chấm nốt bài rồi cuối giờ trả.

– Vâng. – Đồng thanh.

Vừa nói xong thì thằng Vũ chui tót về chỗ nó, nhưng tay không cầm gì cả, chắc tí lại lên chỗ nhỏ Ngân đây mà.

– Thành công rồi mày. – Thằng Vũ hí hửng nói.

– Nhìn mặt mày phớn thế tao cũng biế t rồi.

– Tụi kia cũng vậy, giờ còn mỗi mày FA thôi. Kaka

– Ừm. Tao cũng không quan tâm lắm.

Đang nói chuyện thì 3 thằng ôn kia cũng mò lên bàn nó hóng.

– Tao không biết nhỏ Phương đang yêu ai nhỉ? – Thằng Lộc nói.

– Ừ. Nhỏ này ở lớp có nói chuyện với con trai qua đâu. – Thằng Thắng đưa tay lên xoa cằm nói.

– Chuyện tụi nó bọn mày quan tâm chi vậy. Bộ kết nhỏ đó hả? Haha – Thằng Hoàng chen vào.

– Thấy lạ thì hỏi thôi. Ai ngờ tụi mày cũng không biết. – Thằng Lộc nói.

– À mà nghe giọng nhỏ đó khác khác tụi mày. Nhỏ đó không phải ở đây à? – Thằng Vũ cũng nhảy vô chuyện này.

– Nhỏ này với nhỏ Trâm dân Hà thành chính gốc đấy. Méo đùa được đâu. – Thằng Thắng tỏ vẻ am hiểu.

Nhỏ Phương với Trâm là người Hà Nội, thảo nào nghe giọng khác hẳn với người ở đây. Ngồi nghe chúng nó chém gió 1 lúc thì cô giáo cũng trả bài, bài nó được 9, 5 do lỗi trình bày, rồi nó được thêm 1 con 9, 5 vô bài kiểm tra 15p. Ngồi 1 lúc thì cũng đánh trống ra chơi. Hai tiết sau cũng không có gì đặc biệt, tiết Anh cô Thanh cho ngồi ôn tiết sau kiểm tra 45p, tiết sinh thì tụi con gái xin nghỉ, cô giáo cũng đồng ý luôn. Tiết Anh cô Thanh có hỏi thăm nó về cái tay, nó chỉ trả lời qua loa rồi cũng thôi.

“Tùng... Tùng... Tùng...”

Tiếng trống báo hiệu tan trường vang lên, nó với thằng Vũ đang cật vờ vào cặp chuẩn bị về thì thằng Hoàng hót ha hót hải chạy vào, thờ hồng học như trâu.

– Vũ ơi, ngoài kia... Ngoài kia... Bọn kia...

– Mày bình tĩnh nào, bình tĩnh nào, bình tĩnh rồi nói.

Thằng Vũ nói xong thì thằng Hoàng bình tĩnh, rồi nói.

– Tụi thằng Lực dẫn người đến trả thù cho vũ hôm qua.

– Tụi nó có khoảng bao nhiêu ng? – Thằng Vũ hỏi.

– Nhiều lắm, tao đếm không xuể, cỡ 4 – 5 chục thằng gì đấy.

Rồi thằng Vũ quay sang nó.

– Giờ sao mày?

– Chắc phải nhờ tới anh Lâm thôi, tay tao đau không làm ăn được gì nhiều.

– Ờ tùy mày thôi. – Thằng Vũ chán nản nói.

Nói chuyện với thằng Vũ xong nó nhấc điện thoại lên gọi cho anh Lâm.

– Alo. Gọi anh làm gì đó cậu Toàn.

– Anh Lâm hả? Em với thằng Vũ bị up ở trường Abc, anh ra giúp em cái.

– Đông không?

– Tầm 4 – 5 chục đứa gì đó, tay đều cầm hàng.

– Ồ, cậu đợi anh tí nha, tí đến anh nháy cho.

– Vâng..

Tút... Tút... Tút

– Được chưa mày? – Thăng Vũ hỏi nó.

– Xong rồi! Lát anh Lâm nháy thì tao với mày ra.

Hai thằng ngồi 1 lúc thì anh Lâm nháy đến. Nó với thằng Vũ đi xuống nhà xe dắt xe ra, ở cổng trường hiện tại chỉ còn lớp nó với 1 vài đứa lớp khác ở lại hóng. Tụi kia không dám ở lại vì sợ bị liên lụy, kiểu như trâu bò đánh nhau chết ruồi ý. Hai thằng dắt xe chen vào giữa đám đông rồi dựng xe xuống, nhỏ Ngán thấy thằng Vũ thì chạy đến ôm tay thằng bé, trông ngửa mắt ưc.

Thằng Lực ở trong đám kia chui ra, miệng nở 1 nụ cười nhếch mép, nó cũng đáp lại với 1 cái nhếch mép.

– Tao tưởng tụi mày không dám ra nữa chứ!

– Sao lại không chứ? Chuyện tụi này thì tụi này tự giải quyết.

– Hay lắm! Giờ tao cho mày hai sự lựa chọn. 1 Là quỳ xuống xin lỗi tao, hai là vô viện nói chuyện tiếp. Sao hả?

– Chắc tao chọn cái thứ 3 thôi.

– Mày.. Mày...

Thằng Lực tức điên người lên, tính nhảy vào đánh nó thì có 1 thằng trong đám đó tiến đến lôi thằng Lực lại rồi tiến đến chỗ nó.

– Cậu ra đây đại, ca tôi muốn gặp cậu chút.

Thằng Vũ nhìn nó lắc đầu, ý bảo đừng đi. Nhưng nó chỉ giơ tay lên xua xua cho thằng Vũ yên tâm rồi tiến đến đám người kia. Nó đi theo thằng vừa nãy vào 1 quán nước thì thấy anh Lâm với anh Ngọc đang ngồi uống nước. Nó cũng hơi bất ngờ, chả phải kêu nó đi gặp đại ca của tụi định đánh nó sao? Sao lại có anh Ngọc với anh Lâm thôi. Chả nhẽ bọn này là người của anh Lâm? À quên, nói qua tí, anh Ngọc là bạn của anh Lâm, trước trên Hà Nội nó có gặp qua rồi, lúc đó anh ý đi với tụi anh Đức với anh Lâm, có nói chuyện sơ qua rồi.

– Sao lại là hai anh? – Nó hỏi vì khá bất ngờ.

– À. Thằng Lực là em anh. Anh xin lỗi vì để nó gây sự với em. – Anh Ngọc trả lời nó.

Nó đưa mắt sang nhìn anh Lâm, anh Lâm gật đầu rồi nói.

– Người của anh hôm nay có chút việc nên anh đi nhờ anh Ngọc. Thấy Ngọc bảo đang xử lí 1 thằng bên trường này nên anh phóng qua đây luôn.

– Sao thằng Lực lại gây chuyện với em thế? – Anh Ngọc hỏi nó.

– À không. Tại nó đánh 1 thằng lớp em nên thằng Vũ nóng quá đánh thằng Lực vài phát. Hôm đó về thằng Lực kêu tụi bạn nó chặn đánh tụi em. Bọn em đánh xong thì hôm này ra thế này.

Nghe nó nói xong thì anh Lâm quay sang bảo thằng vừa nãy.

– Mày ra kêu thằng Lực vào đây cho tao.

– Vâng

Xong anh Ngọc quay sang bảo nó.

– Em uống gì thì kêu đi.

– Dạ. Anh cho em 1 Capuccino.

Nói xong anh Ngọc quay sang kêu nhân viên.

– Em ơi cho anh 1 Capuccino.

Một lát sau phục vụ đem nước uống ra, thằng Lực cũng đi vào.

– Anh gọi em à?

– Ủ. Toàn là em của Đức với Lâm, cũng là em tao. Nãy tao nghe Toàn kể rồi. Mà sai sao mày nói là thằng Toàn tự dung kiếm chuyện với mày? Giờ thì xin lỗi Toàn đi. – Anh Ngọc nhìn thẳng Lực rồi nói.

– Không cần xin lỗi em đâu. Anh kêu Lực qua xin lỗi thằng Hoàng với bọn lớp em là được. Rồi hứa từ sau không được gây sự với bọn lớp em nữa. – Nó nhấp 1 ngụm Capuccino rồi nói.

– Mày nghe thấy chưa? Tí ra với Toàn rồi xin lỗi bọn lớp nó đi.

Ngồi uống vài ngụm rồi nó với thẳng Lực cũng đi lại về phía lớp nó. Cả lớp đều ngơ ngác nhìn, tụi thằng Hoàng thì há hốc mồm ra, khuôn mặt có chút gì đó sợ sệt.

– Lớp mình cho tớ xin lỗi nhé. Từ giờ tớ không gây sự với lớp nữa đâu. Mong mọi người tha lỗi cho tớ. Cả Hoàng nữa, tha lỗi cho tớ nhé.

Lớp nó há hốc mồm, không tin vào mắt mình luôn. Thằng Hoàng với hai thằng kia cũng trong trường hợp tương tự. Cả lũ há hốc mồm nhìn nhau.

– Ô kìa. Lực nó xin lỗi rồi thì mọi người tha lỗi cho nó đi. – Nó nói.

Tiếng nó nói làm cho lớp sực tỉnh.

– À ừ. – Một vài đứa lý nhí.

– Còn mày thì sao Hoàng. – Nó quay sang hỏi thằng Hoàng.

– À.. Chỉ cần từ nay nó không làm phiền Mai thì dĩ nhiên là được.

– Vậy thì được rồi. Mọi người giải tán đi. Cũng muộn rồi đấy.

Nói xong nó dắt x era ngoài cổng, thằng Vũ với nhỏ Ngân cũng đi theo.

Trên đường về nhìn mặt thằng Vũ khang khác, chắc thằng bé đang khó hiểu vụ kia nên nó lên tiếng giải thích.

– Thằng Lực là em anh Ngọc đấy mày. Tao làm thế để anh lâm đỡ khó xử với anh Ngọc thôi.

– Ủ nhưng tao thấy thằng Lực không cam long cho lắm.

– Không cam lòng nhưng nó cũng không dám cãi anh Ngọc đâu.

– Mong là vậy. Mà Toàn này...

– Hử?

– Chuyện của mày tao nói cho Ngân biết nha. Dù gì thì giờ Ngân cũng là bạn gái tao rồi mà, đâu phải người lạ nữa đâu. Ha.

– Tùy mày thôi. Mày muốn làm gì thì làm. Miễn đừng có ảnh hưởng quá nhiều đến tao là được.

Nó nói xong thì thằng Vũ quay sang nhỏ Ngân bắt đầu kể chuyện của nó cho nhỏ này nghe. Nó biết nhỏ này cũng thắc mắc chuyện của nó lâu rồi. Nhỏ Ngân nghe mà chỉ gật đầu lia lịa. Rồi giọng thằng Vũ bắt đầu trầm xuống.

– Nãy em với mấy đứa kia hơi quá đáng rồi.. Mấy ngày hôm nay nó cần yên tĩnh nhưng hôm nay em với mấy đứa kia làm ồn quá nên thằng Toàn nó nóng là phải rồi.

– Dạ. Toàn cho Ngân xin lỗi nha.

– Ờ không sao đâu.

– Mà hôm nay mày cũng nóng quá rồi Toàn ạ. Lần đầu tiên tao thấy mày như vậy đó.

– Ờ tao cũng thấy vậy. Nhưng hôm nay tao không hiểu sao tao lại nóng như vậy.

– Chắc do vẫn còn lưu luyến chuyện cũ nên nóng vậy đó. Ngay cả tao còn không dám lại gần mà nữa huống chi là người khác.

Rồi tự dung nhỏ Ngân chui đầu ra táng một câu vào.

– Vậy là Valentine là ngày buồn của Toàn à.

– Ờ cứ coi như vậy đi.

– Mà Toàn này...

- Hử?
- Việc Toàn chuyển xuống đây chẳng phải do cú sốc này sao?
- Cũng đúng 1 phần thôi. Chủ yếu nó xuống đây với anh để chăm ông bà anh với tránh mấy em hotgirl thích nó. – Thăng Vũ chen vào.
- Có người thích Toàn rồi hả?
- Ủ, không phải 1 mà là 5. Toàn hotgirl mới ghê.
- Vậy chắc là Toàn chưa quên được quá khứ để mở lòng với người khác rồi. Toàn à, cái gì nên quên thì quên đi, Toàn nên cố mở lòng mình 1 lần đi.
- Ờ tở sẽ cố.

Nó nói xong thì cả 3 cũng tiếp tục đi. Đi ngang qua chợ tụi nó đi vào mua đồ ăn để tí nấu. Đang lựa đồ thì nhỏ Ngân lên tiếng.

- Anh với Toàn tí qua phòng em ăn cơm nha.
- Đương nhiên rồi. Anh phải qua xem vợ anh nấu ăn ra sao chứ. Toàn tí qua ăn coi như tao khao có gấu. Keke
- Xí... Ai thèm lấy anh mà vợ anh.
- Thôi tao xin. Vợ chồng mày muốn thì về phòng mà diễn phim hàn xềng. Tao ớn quá.
- Mà Vũ này. Tí đi qua tiệm thuốc nhớ nhắc tao mua ít thuốc đau bụng nhá.
- Sao vậy? Mày đau bụng à?
- À, mua để tí ăn xong có cái mà dùng chứ...
- Ờ ha. Tí tao quên. – Thăng Vũ hòa theo nó.

Thăng Vũ với nhỏ Ngân bỗng dừng tròn mắt lên nhìn nó

- Phải mày không Toàn. Hôm nay còn biết đùa cơ đấy.
- Đây hai người đang chê tui nấu ăn dở hả? Còn anh nữa, không bênh em thì thôi còn hùa theo Toàn trêu em nữa chứ.

Nhỏ Ngân hai tay chống hông vênh mặt lên nói làm nó thấy hơi ớn. Mua đồ xong xuôi nó với hai người này đi về phòng trọ. Nhỏ Ngân với thăng Vũ thì chui vào phòng nhỏ ngân nấu nướng trước, nó chui tốt vô phòng tắm rửa. Một lúc sau thăng Vũ gọi nó dậy ăn cơm, nó uể oải lết thân sang phòng nhỏ Ngân ăn cơm. Nói chung là nhỏ này nấu ăn cũng được, ít ra ngon hơn nó là ổn rồi. Ăn xong nó chui tốt về phòng đánh 1 giấc, bắt đầu kệ thăng vũ, tại kêu bữa này khao nó mà.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Thứ bảy lúc 3h20p, nó uể oải lết thân vào rửa qua cái mặt cho tỉnh táo rồi xách mặc đồ vô xách con Xgame ra vì vu trên đường. Đi ngang qua 1 quán nước nó tấp vô mua 1 ly Capuccino rồi đạp nhanh đến công viên. Theo nó nghĩ thì công viên sẽ là nơi nó tìm được cảm giác bình yên duy nhất trên cái đất Sài thành này.

Nó dừng xe dắt đi gửi rồi đi từ từ vào công viên, chọn cho mình 1 cái ghế ddas ngay cạnh hồ rồi ngồi xuống, nằm ngả lưng ra sau cảm nhận không khí trong lành. Đeo tai nghe vô rồi bật vài bài nhạc quen thuộc lên thưởng thức, miệng nhâm nhi ly cappuccino. Vẫn là cappuccino, cái thói quen nó không thể bỏ từ lúc quen Vy đến giờ, đúng là không nên để cái gì đó thành thói quen, một khi mất đi sẽ rất khó bỏ. Đầu óc nó lại hiện lên từng ký ức đẹp đẽ nó với Vy đã từng trải qua, bắt gặp nước mắt nó chảy ra, trên môi lạ nở 1 nụ cười chua chát.

Đang mải mê theo dòng suy nghĩ thì nó thấy tiếng quát tháo, nhìn theo hướng phát ra tiếng kêu thì nó thấy 1 người đàn ông đang mắng chửi, thậm chí là đánh đập 2 đứa trẻ bán vé số với bán kẹo dạo.

Một lúc sau thì hai đứa bé dõng đi tiến đến phía nó.

– Anh ơi mua dùm tui em ít vé số với kẻo với.

– Ừm, em còn bao nhiêu tờ vé số với kẻo mang đây anh mua hết cho.

– Dạ.. – Hai đứa đồng thanh, có vẻ bất ngờ vì câu nói đó của nó.

– Anh kêu mang hết đây anh mua cho mà. – Nó cố mở 1 nụ cười.

– Vâng.

Nói xong hai đứa đưa hết vé số với kẻo (Sigum ý) cho nó, nó rút ra tờ 500k đưa cho hai đứa rồi hỏi.

– Hai em là hai anh em à?

– Vâng, nhưng không phải anh em ruột. – Thằng bé trả lời.

– Vậy bố mẹ 2 em đâu mà để hai em đi như thế này?

Nó nói xong câu đấy mới biết mình lỡ lời, mặt hai đứa xị xuống, đôi mắt đỏ hoe như sắp khóc.

– Bố mẹ em không biết ở đâu. Bọn em là trẻ mồ côi.. Hức... Hức...

– Anh.. Anh.. Xin lỗi nhé. Anh không biết. Mà nhà 2 em ở đâu vậy?

– Bọn em sống dưới gầm cầu kia kia. – Thằng bé chỉ tay vào 1 cây cầu ở phía đằng xa kia.

– Mà hai em tên gì vậy? Bây giờ anh chưa biết tên hai em.

– Em tên Bông, còn anh ấy tên Kim. – Con bé lên tiếng.

– Ừa. Hai em không có họ tên à?

– Dạ không. – Hai đứa cùng lắc đầu.

Nó nhìn hai đứa trẻ, tui nó thật hồn nhiên và đáng yêu, nhưng lại phải chịu 1 cuộc sống như vậy, nó cảm thấy khá đau lòng. Trong lòng đưa ra 1 quyết định.

– Bông với Kim ra đây anh bảo nè.

– Dạ. – Đồng thanh.

– Hai em thấy anh ra sao.

– Dạ, anh tốt bụng, không giống những người em đã gặp. – Bé Kim trả lời.

– Ừ. Mà hai em có muốn có 1 gia đình, có bố mẹ, anh không?

– Dạ có chứ, nhưng bọn em không biết bố mẹ tui em là ai. – Mặt bé Bông xị xuống.

– Nếu không chê thì hai em làm em của anh nhé. Hai em sẽ gọi anh là anh Ba, Bố mẹ anh là bố mẹ. Được không.

– Dạ, thật à? – Bé Bông hỏi lại, đôi mắt long lanh hiện lên niềm vui sướng.

– Ừ thật.

– Vậy là tui em có gia đình rồi, có bố mẹ rồi.. Hức.. Hức.. – Bé Bông kêu lên.

Nhìn hai đứa bé hạnh phúc, trong mắt nó ánh lên niềm vui sướng khó tả.

– Giờ chúng ta đi ăn nhé, hai đứa chắc cũng đói rồi.

– Dạ.

Nói rồi nó dắt hai đứa em ra lấy xe rồi *** bộ trên đường. Đi được 1 đoạn nó dẫn hai đứa em vào 1 quán cơm bình dân. Mới hơn 4h nên quán còn khá vắng khách. Nó gọi khá nhiều món lên rồi nhìn hai đứa ăn.

– Sao anh ba không ăn vậy? – Bé Bông hỏi nó.

– À ừ anh ba ăn đây. – Nói xong nó gấp cho hai đứa mỗi đứa một cái đùi gà.

– Hai đứa ăn nhiều vào nha.

Xong nó cũng cầm bát đĩa lên ăn một ít. Ăn xong tính tiền nó lại dắt hai đứa đi vào chợ mua đồ cho hai đứa. Nhìn hai đứa cười tít mắt khi thấy những bộ đồ mới mà lòng nó thấy ấm áp lạ thường

Đi ngang qua cây ATM thì nó có rẽ vào để kiểm tra xem còn khoảng bao nhiêu tiền. Lúc trước có khoảng 120tr, nó có rút đi 20tr ra để chi tiêu mà đến giờ vẫn còn. Dạo này nó được bố mẹ cho quản lý và toàn quyền sử dụng số tiền kiếm được từ quán nên ước tính mỗi tháng được khoảng trên 30tr. Vậy là tính sơ sơ cũng được gần 250tr. Nhưng đến lúc kiểm tra thì WTF là từ duy nhất nó có thể thốt ra lúc này, tài khoản của nó còn lại là 520tr, tính thêm cái thẻ mà bố nó đưa lúc trước nữa thì cũng được gần 530tr. Tien tay nó rút luôn 20tr ra để việc gì còn dùng, trong tay nó giờ còn có hơn 2tr thôi, dù sao sau này cũng phải lo thêm cho hai đứa nhỏ nên rút luôn.

Vậy là trong tài khoản nó còn tròn 500tr, số tiền cực lớn với nó. Dĩ nhiên là cái thẻ kia dù thế nào nó cũng không sử dụng tùy tiện được. Ba anh em đi về, trời lúc này khá tối rồi. Nhìn đồng hồ đã 20h12p, bên ngoài đường sang trưng bởi ánh đèn đường. Trên vỉa hè có một thằng nhóc 17t đang dắt một thằng em 6t và trên lưng là một cô nhóc đang cười tít mắt.

Nó dắt hai đứa em về phòng trọ, giờ đây nó mới thấy lo, không biết tối nay bọn nó sẽ ngủ như thế nào nữa. Có lẽ nó đành nhờ thằng Vũ sang ngủ nhờ phòng anh Khải hoặc anh Phong thôi, còn chuyện gì thì mai tính tiếp vậy. Về đến phòng nó thấy hai đứa kia đang ngồi trong phòng nó nói chuyện xem chừng vui vẻ lắm. Thấy nó về thì thằng Vũ cất tiếng:

– Mày đi đâu mà từ trưa giờ tao không thấy vậy?

– Tao ra công viên cho yên tĩnh thôi, không có gì đâu!

– Toàn ăn gì chưa? Để tớ đi nấu cho. – Ngân hỏi nó.

– À ừm tớ ăn rồi. Mà Vũ này... – Nó quay sang thằng Vũ.

– Sao này? – Thằng Vũ nhìn nó khó hiểu.

– À tao chỉ muốn hỏi mày mượn nhà ông bà mày ở tạm một thời gian thôi mà.

– Sao tự dưng lại hỏi vậy? – Thằng Vũ thắc mắc.

– Vào đây đi hai đứa. – Nó gọi vọng ra ngoài.

Hai đứa lật đật dắt tay nhau đi vào. Vào trong thấy hai người Vũ với Ngân nên hai đứa có vẻ rụt rè hơn. Thấy thế nó đành lên tiếng:

– Đây là anh Vũ, bạn thân của anh ba. Còn đây là chị Ngân, người yêu anh Vũ. – Nó chỉ tay về phía thằng Vũ với nhỏ Ngân.

– Dạ, em chào anh, chị. – Hai đứa bé đồng thanh.

Nhìn thằng Vũ với Nhỏ Ngân đưa cái mặt khó hiểu cho nó xem thì nó cũng biết hai đứa này thắc mắc xem ai đây. Nó đành lên tiếng.

– À giới thiệu với mày với Ngân. Đây là hai đứa em tao mới nhận nuôi. Lát tao kể sau nha. Đây là Bé Bông, còn đây là Kim. Hai đứa bằng tuổi nhau.

– Chào hai nhóc, anh là Vũ, bạn thân anh ba hai đứa. Hai đứa là em nó thì cũng là em anh nên cần gì cứ kêu anh nha.

– Dạ. – Bé Bông lễ phép trả lời.

– Thôi hai đứa tắm rửa rồi lên giường đi ngủ trước đi. Chắc hai đứa cũng mệt rồi. Anh với anh ba hai đứa ra ngoài này có chút chuyện. – Thằng Vũ nói rồi lôi nó ra ngoài đường, nhỏ Ngân cũng đi theo.

Ra đến nơi thằng Vũ nhìn nó một lúc lâu rồi cũng cất tiếng.

– Rồi! Giờ mày kể được rồi chứ.

Rồi nó kể lại cho thằng Vũ với nhỏ Ngân nghe từ đầu đến cuối. Hai đứa nó cứ gật đầu lia lịa như kiểu hiểu lắm ý.

– Hai đứa mày thấy sao? – Nó quay sang hỏi thằng Vũ.

– Mày đã quyết rồi thì tao cũng không có ý kiến gì. Nhưng mày tính nuôi nổi hai đứa không? – Thằng Vũ hỏi ngược lại nó.

– Chắc được. Tao còn quán cà phê mà. Mà để tao với mấy đứa em tao ở tạm nhà ông bà mày nha.

- Cái đây thì đơn giản. – Thăng Vũ trả lời chắc nịch.
- Mà hai đứa mày xem sao dọn về ở chung với ba anh em tụi tao đi cho nó tiện.
- Để xem sao đã. – Thăng Vũ xoa cằm rồi đưa nó chùm chìa khóa.
- Ủa mà anh Vũ tối nay ngủ đâu? – Ngân này giờ cũng lên tiếng.
- À anh qua phòng anh Phong ngủ tạm cũng được mà.
- Anh qua phòng chị Yến ngủ đi, hôm nay chị ấy không về đâu.
- Vậy cũng được. – Thăng Vũ trả lời.

Rồi 3 đứa đi về phòng, thăng Vũ đi tắm trước rồi lát qua phòng chị yến ngủ. Nó đi lại gần giường chỉnh lại tư thế cho 2 đứa em rồi ngồi xuống cạnh ngấm bé Bông ngủ. Bé Bông đang ngủ mà trên miệng vẫn nở nụ cười, chắc bé vui lắm đây. Từ nay có hai đứa này thì có lẽ nó phải thay đổi tính cách một chút rồi.

Nó tính thứ 7, chủ nhật tuần này sẽ đưa hai đứa về để nói chuyện với bố mẹ. Dù gì cũng phải nó cho bố mẹ biết một câu. Bố mẹ nó khá dễ nên chắc cũng đồng ý thôi. Với cả còn làm lại giấy khai sinh với một vài giấy tờ khác cho hai đứa để sau này còn cho hai đứa đi học nữa. Còn cả phần đặt tên nữa, hai đứa trước ở cô nhi viện chỉ nghe người ta gọi biệt danh chứ không biết tên, cái đặt tên này cũng cần bố mẹ nó làm nữa chứ nó không có khả năng. Đang suy nghĩ thì thăng Vũ bước ra khỏi nhà tắm, tay đang lau khô cái đầu. Nó cũng đi vào tủ lấy quần áo rồi đi vào nhà tắm tắm cho thoải mái. Xong xuôi bước ra rồi đi lấy sách vở ra học qua loa. Hôm nay tuy tâm trạng không được tốt cho lắm nhưng từ hôm nay trở đi nó có thêm hai đứa em, có thêm chút trách nhiệm trên vai. Có lẽ việc gặp hai đứa nhỏ này là duyên số nên vừa gặp là nó đã có cảm tình và có luôn suy nghĩ nhận hai đứa là em. Cũng một phần là do trước đây nó rất mong nó có thêm 1 người em nên suy nghĩ vừa lóe lên là nó làm luôn, sau này nó mới thấy đúng đắn.

Học bài xong cất dọn, nó tắt điện rồi leo lên giường ngủ cạnh Kim. Nhìn bé Bông cứ ôm thăng Kim rồi rúc rúc đầu vào ngực thăng Kim rồi ngủ ngon làm nó phì cười. Suy nghĩ lan man một hồi rồi nó ngủ lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Sáng sớm thức dậy, nhìn đồng hồ mới 4h50, nó nhẹ nhàng lết thân vào vệ sinh cá nhân sau đó toan đi tập thể dục. Vừa mở cửa ra thì nó hơi khựng lại vì 1 bóng người đang ngồi ở thềm trước cửa. Bóng người ấy hai tay chống cằm, ngược mặt lên nhìn trời. Nó neho mắt lại để nhìn cho rõ, bóng người ấy khá quen. Nó đánh mắt sang phía giường thì thấy mỗi mình bé Bông đang ngủ ngon lành.

Đầu óc hoạt động liên tục, nó nhận ra đó là thăng Kim. Nó lại gần ngồi sang bên cạnh nhưng thăng Kim dường như tập chung vào thứ gì đó nên không để ý. Đến khi nó cất tiếng thăng Kim mới giật mình nhìn sang bên cạnh.

- Kim này, đang suy nghĩ gì vậy? Có thể nói anh nghe không?
- Em đang vui vì sắp có 1 gia đình, lần đầu tiên cảm nhận được mình có 1 người anh. Nhưng sao anh lại nhận hai đứa em là em mà không phải là người khác?
- Ừm Nói sao nh? Lần đầu tiên nhìn thấy hai đứa anh đã có cảm giác muốn che chở, bảo vệ cho hai đứa. Có lẽ đó là cái duyên chăng?
- Có lẽ. Lần đầu tiên em thấy bé Bông cười nhiều như thế! Có lẽ nó vui lắm!
- Ukm. Hai đứa sống với anh chắc không được như những đứa trẻ khác nhưng anh sẽ cố cho hai đứa được no đủ. Mà hai đứa thích đi học chứ?
- Dĩ nhiên rồi anh ba. Bé Bông hàng ngày đi bán với em nó hay đứng yên 1 lúc lâu trước cổng trường.
- Ukm. Nhưng mà giờ kỳ 2 rồi, có lẽ hai đứa phải đợi qua hè mới đi học được. Trong thời gian này anh sẽ dạy hai đứa mấy cái căn bản để vào học không bỡ ngỡ.
- Vâng.
- Giờ đi tập thể dục với anh đi. Rồi lát về mua đồ ăn sáng cho bé Bông luôn.
- Dạ.

Rồi hai anh em đi bộ ra công viên gần phòng trọ tập thể dục. Sau đó vào quán phở gần đó ăn sáng, không quên mua 1 tô đem về cho bé Bông.

Vừa về đến phòng đã thấy bé Bông ngồi thút thít, bên cạnh là chị Trinh đang ngồi dỗ. Thấy nó về bé Bông chạy lại ôm lấy nó.

– Hức... Anh ba với anh Kim đi đâu về? Bé Bông ngủ dậy không thấy... Hức... Bé Bông sợ.

Nó đẩy bé Bông ra, ngồi xuống đưa tay lên lau nước mắt cho bé Bông.

– Ngoan nào! Anh ba với anh Kim đi mua đồ ăn sáng cho bé Bông thôi mà.

Rồi nó đem phở bỏ ra tô cho bé Bông.

– Bông đánh răng rửa mặt rồi vào ăn này!

– Hi, em xong lâu rồi.

Nó nhìn bé Bông mỉm cười, rồi nhìn sang bên chị Trinh.

– Ủa, hôm nay chị không đi học à?

– Sáng nay chị không có tiết, sang đây thấy có mình bé Bông đang khóc nên quay ra dỗ nó. Mà em chuẩn bị đi học đi, chị ở nhà trông hai đứa nhỏ cho.

Nó giật mình nhìn đồng hồ, đã 6h30 rồi. Vợ vội quần áo vào nhà tắm rồi tắm xong thay luôn. Ra ngoài thấy chị Trinh với hai đứa đang đùa giỡn, lấy cặp rồi gọi bé Bông.

– Bông với Anh Kim ở nhà ngoan nha. Anh ba đi học. Có gì thì nhờ chị Trinh nha!

– Dạ!

Xong nó dắt con Xgame huyền thoại phóng tới trường. Đến trường thì còn 10 phút mới vào lớp, nó ra căn tin mua 5 chai sting với 1 chai nước cam đem lên lớp. Vừa bước lên lớp thì thấy 3 thằng ôn kia đang chém gió ngoài hành lang, tiện chân sút mỗi thằng một phát. Bọn kia tức tối quay đầu lại, nó liền giơ 3 chai sting lên, bọn kia cướp luôn rồi cười hề hề. Nó không quan tâm đi vào lớp, tự dung nhỏ Mai ở đâu nhảy ra.

– Ông kia, nước của tôi đâu?

Nó đưa mắt nhìn thằng Hoàng cầu cứu. Nhưng đáp lại là khuôn mặt đều đều, kiểu như là kẻ mẹ mày, tao không quan tâm. Nó đành cười trừ đưa chai sting cho nhỏ Mai. Đứng đến ai thì đứng chứ trừ lớp phó lao động ra. Lao động công ích như chơi! Bước vào lớp nó thấy thằng Vũ với nhỏ Ngân đang ngồi cười nói với nhau, mỗi đứa để 1 tay lên bàn, còn 1 tay dưới ngăn bàn, làm gì thì mọi người tự hiểu nha. Nó đáp cặp vào bàn, cứ ngỡ nó ngồi mình thì lại thấy 1 cái cặp nha.

Đem chai sting đặt trước mặt thằng Vũ và chai nước cam cho nhỏ Ngân. Thằng Vũ nhìn nó nói.

– Hôm nay mày tốt bụng vãi.

– Chuyện. Tao mà lại. Mà cặp ai ở bàn tao thế? Cặp mày à Vũ?

– Không!

– Chắc em nào hăm mộ nên muốn ngồi gần đây! – Nhỏ Ngân ngồi nói.

– Xời! Chỗ đó Toàn chỉ dành cho Ngân thôi! Hi hi.

– Mơ đi. – Nhỏ Ngân cười cười.

Thằng Vũ thì hậm hực nhìn nó, kiểu như xéo để tao làm việc. Nó đành troll thằng Vũ.

– Vũ, sao mặt mày hôm nay trông khó coi vậy.

Nhỏ Ngân liếc xéo sang, thằng Vũ mặt tươi rói ra.

– Đâu, đâu có. Thằng Toàn nhìn nhảm thôi. Phải không Toàn?

Nó không trả lời, ngồi vào chỗ thì trống đánh 15p, vẫn không thấy ai vào ngồi chỗ nó. Hết 15p, tự dung nhỏ Trâm đi đâu đó vào rồi đi xuống bàn nó ngồi.

– Bàn tởn trật quá nên lên đây ngồi nhờ thôi mà.

– Ờ.

Nó chỉ trả lời qua loa rồi ngồi im. Cả buổi học nó bơ luôn nhỏ Trâm mặc dù đôi khi nhỏ cố bắt chuyện với nó. Hôm nay chả có gì để tả ngoài từ “chán”, 4 tiết đều là tiết tự nhiên, nó chỉ ngồi chép bài 1 cách gât gù. Hết 4 tiết, nhỏ Trâm đột nhiên giữ nó ở lại.

– Toàn cho Trâm xl chuyện hôm qua nha.

– Ờ.

– Trâm mời Toàn đi uống nước coi như xl nhé. Hôm qua Trâm không biết Toàn có chuyện. Nên...

– Không sao đâu! Hôm nay tớ có việc nên không đi được. Sr.

Nói rồi nó lấy cặp về, để lại nhỏ Trâm đang ngơ ngác.

Hôm nay 4 tiết nên đi về nó ghé luôn vào chợ mua rau với gạo về nấu. Đồ ăn tuy không được tươi cho lắm nhưng bắt đắc dĩ cũng nói là tạm được. Nó chỉ mua đồ ăn vào lúc dậy với lúc đi học về, tức là khoảng 5h – 6h30 và khoảng 10h25 trở đi. Cơ mà lúc dậy muốn mua được đồ ăn khá khó hoặc ít, còn lúc đi học về thì đồ ăn hết tươi rồi. Lúc còn trên Hà Nội đa phần nó mua đồ ăn vào buổi chiều dành cho cả ngày luôn và đặc biệt vào chủ nhật luôn có khá nhiều đồ tươi.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyện Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25

Về đến nhà bà thẳng Vũ, nó lấy chìa khoá vào nhà luôn. Cơ mà cửa nhà hôm nay không khoá, chả nhẽ có trộm à? Nó rón rén tiến lại mở cửa thì thấy bé Hồng đang ngực trên sopha, đối diện tivi vẫn đang chiếu phim Hàn Xềng gì đó. Nó khá ghét kiểu phim này, đơn giản vì loại này khá xa thực tế theo kiểu mơ mộng quá. Gu của nó là phim kiếm hiệp, cảnh sát hình sự, phim Việt Nam pha chút hài hước. Nó thấy bé Hồng đang ngủ ngon thì không nỡ đánh thức, nó đành nhẹ nhàng đi vào bếp đem đồ ăn ra nấu. Xào nấu tầm 30 phút thì cũng xong, lúc này nó mới đi cắm cơm. Đi ra ngoài thì thấy bé Hồng vẫn đang ngủ, nó lại phải nhẹ nhàng mở cửa rồi ra ngoài dắt con Ex đi về phòng trọ. Đến phòng trọ nó thấy thẳng Vũ đang bên phòng nhỏ Ngân rồi, lấy cái điện thoại ra nhắn cho nó cái tin.

“Yêu đương gì tùy mày nhưng đừng hại đời nhỏ đấy. ^^!”.

Lập tức nó nhận được smoi từ thẳng Vũ luôn.

“Cái này mày khỏi nhắc. Anh đây trong sáng lắm”

Nó phì cười với cái tin nhắn của thẳng Vũ. Đạo này nó cười hơi nhiều thì phải! Bước vào phòng nó thấy 2 đứa em đang nằm trên giường dán mắt vào cái laptop của nó, lâu lâu lại cười cười. Thấy nó về bé Bông reo lên, chạy lại ôm nó.

– Ah, anh ba về rồi.

– Ukm. Bé Bông ở nhà ngoan không?

– Dạ ngoan.

Nó đi lại tú quần áo để thu dọn vào cái vali. Đồ cũng chẳng có bao nhiêu nên loáng cái là xong. Thấy nó dọn đồ thẳng Kim hỏi.

– Mình dọn ra ở chỗ khác hả anh?

– Ukm. – Nó mỉm cười nhìn thẳng Kim.

– Mình dọn đi có xa không anh? Có còn quay về đây chơi với chị Trinh và mấy anh chị được không. – Bé Bông mắt long lanh hỏi nó.

– Dĩ nhiên là được chứ. Bông muốn về đây lúc nào cũng được luôn.

– Yeah! – Bé Bông nhảy cẫng lên.

– Bông với anh Kim đi chào mấy anh chị đi rồi mình về.

– Dạ.

Tuy nhà bà thẳng Vũ khá gần đây, khoảng gần 1km thôi. Nhưng thực ra nó không muốn chuyển đi đâu nhưng ngặt nỗi nhà trọ hết phòng rồi nên đành

phải chuyển đi. Ở đây dù sao cũng tiện nhờ mấy anh chị trông hai đứa em hộ. Một lúc sau thì thấy anh Phong, chị Yến với chị Trinh đi ra chỗ nó.

– Mấy đứa phải chuyển thật à. – Chị Trinh lên tiếng đầu tiên.

– Dạ. Tại bên đây hết phòng nên tụi em phải chuyển đi.

– Bên đó có gần đây không em? – Anh Phong hỏi nó.

– Dạ, cũng gần. Khoảng 1km thôi.

– Vậy nhớ đem hai đứa nhỏ ghé đây thường xuyên nha. – Chị Yến cũng lên tiếng.

– Dĩ nhiên rồi chị.

– Anh chị cũng qua bên tụi em chơi nha. – Bé Bông nhí nhảnh.

Đang nói chuyện thì thằng Vũ với nhỏ Ngân cũng ra.

– Mà chuyển luôn à? – Thằng Vũ hỏi!

– Ukm.

– Qua bên đây thỉnh thoảng xem hương khói bàn thờ dùm tao nha.

– Tất nhiên r!

Rồi nó quay sang phía mấy anh chị.

– Muốn rồi tụi em đi nha. Bọn em sẽ về đây thường xuyên!

Nói rồi nó dắt xe ra rồi bế từng đứa lên xe để đi về nhà. Nó tính đi con Audi cho tiện nhưng thằng Vũ kêu đừng khoa trương quá nên thôi. Cái Vali nó kẹp ngay đầu xe cho tiện. Vừa đi bé Bông vừa chỉ chỗ này nọ rồi lại cười tít mắt.

Đi một lúc thì cũng đến nhà, dừng xe đi xuống thì bé Bông reo lên:

– Oa... Nhà to quá. Mình sống đây hà anh ba!

– Ukm. Đẹp không Bông?

– Dạ đẹp.

Nó dắt xe vào gara cất, rồi dắt hai đứa vào nhà! Vào đến nhà nó thấy bé Hồng vẫn đang ngồi sofa xem phim. Thấy nó bé Hồng cất tiếng.

– Anh vào nhà bao giờ mà em không biết thế? Nấu ăn xong luôn rồi cơ!

– Anh đến thấy nhóc đang ngủ nên không nỡ đánh thức. Mà hôm nay nhóc qua dọn nhà à?

– Vâng. Anh Vũ kêu anh chuyển qua đây ở nên em dọn luôn. Mà ai đây anh? – Nói rồi bé Hồng chỉ tay vào hai đứa nhỏ.

– À, đây là hai đứa em anh. Đây là Kim, còn đây là Bông.

– Em chào chị. – Hai đứa lễ phép.

– Ủa, mà sao 12h rồi nhóc chưa về?

– Xì! Đuổi em hả? Hôm nay em ké bữa cơm nha. Trông ngon quá! Hi.

– Rồi. Tưởng gì chứ bữa cơm thì quá đơn giản. Mà lát dẫn anh qua chào hỏi hai bác nha. Từ lúc tới đến giờ anh chưa chào lần nào!

Nó vừa nói xong thì bé Hồng xụ mặt xuống.

– Bố mẹ em đi công tác rồi. Chắc tháng sau mới về. Em ở với chị họ.

Nó biết mình nói đụng vào nỗi đau của con bé nên vội vàng xin lỗi.

– Anh xin lỗi, anh không biết. Mà chị em ở nhà một mình à?

– Không. Chị ấy đi chơi rồi. Lát chị ấy về em dẫn anh sang.

– Ukm. Dù sao cũng nên chào hỏi 1 câu.

– Mà 3 đứa đi rửa tay đi rồi vào ăn cơm.

Nó bảo mấy đứa xong đi vào bếp dọn thức ăn ra bàn. Trong nhà bếp có cái bàn ăn to vật vờ. Nó dọn xong thì mấy đứa cũng đi vào!

– Mấy đứa ăn trước đi, anh đi rửa tay đã.

Nó đi vào nhà tắm rửa tay, tiện rửa mặt luôn cho mát. Đi xuống bếp thấy mấy đứa vẫn đang ngồi mà chưa ai đụng đĩa!

– Ô kìa! Sao chưa ăn thế?

– Tụi em đợi anh rồi cùng ăn. – Thăng Kim trả lời.

– Thôi mọi người ăn đi!

Thấy con bé Hồng gấp miếng thịt kho cho vào miệng rồi ngay lập tức nhắm mắt, nó vội hỏi:

– Sao vậy? Khó ăn lắm à?

– Hi, không. Ngon lắm.

– Đầu! Em thử với. – Bé Hồng gấp lấy 1 miếng bỏ vào miệng.

– Oa... Anh ba nấu ngon quá! – Con bé tấm tắc khen.

Bữa ăn diễn ra khá vui vẻ, khá lâu rồi nó chưa thấy vui như thế? Ngoài bữa cơm gia đình thì những lúc ăn cơm với mấy nhỏ Hân, Trang, ... Nó mới cảm thấy vui như vậy. Nhắc đến mấy nhỏ nó lại cảm thấy như mất mát cái gì đó! Ăn xong nó kêu mấy đứa lên nhà xem tivi, nó ở dưới dọn dẹp. Dọn xong lên nhà thấy 3 chị em kia đang ngồi xem Tom and Jerry, vừa xem vừa cười tít mắt.

Được 1 lúc thì nó nghe thấy tiếng xe bên nhà bé Hồng, thấy thế bé Hồng chạy về. 1 Lúc sau dẫn theo 1 người sang bên này, nó khá bất ngờ khi đó là nhỏ Phương lớp nó. Chào hỏi nhau vài câu thì nhỏ cũng về, để lại cho nó ánh mắt khó hiểu.

Mấy ngày sau không có gì đặc biệt lắm! Ở lớp nhỏ Phương cố bắt chuyện với nó nhưng nó chỉ ậm ừ thôi. Ở nhà thì buổi sáng bé Hồng ở nhà nên qua nhà nó chơi với 2 đứa em rồi dạy chúng nó học. Hai đứa khá thông minh nên học khá nhanh, thoáng chốc đã biết đọc, biết viết vài từ đơn giản. Trông mấy đứa học mà nó cảm thấy vui. Hôm cuối tuần nó dẫn hai đứa qua phòng trọ chơi với mấy anh chị cho đỡ buồn. Bố mẹ nó vẫn trên Hải Phòng có việc nên đành hoãn về sang tuần sau. Lúc đưa hai đứa về nhà thì thấy nhỏ Phương với bé Hồng đang trong nhà nó. Nhỏ Phương gọi nó vào ăn cơm nhưng nó kêu mệt nên lên phòng trước. Thật sự nó không quen với sự quan tâm này, hơn nữa nó thấy mấy việc nhỏ làm có phần khá giả tạo, lại còn ánh mắt khó hiểu nhìn nó nữa.

Mấy ngày sau cũng không có gì đặc biệt xảy ra, nhỏ Phương vẫn quan tâm nó thái quá. Nó nhìn cách nhỏ Phương quan tâm nó không thấy vui vẻ chút nào, đôi lúc nhỏ cô tình nói hớ ra vài câu để nó biết điều gì đó nhưng nó chả hiểu mẹ gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Tua luôn đến thứ 6 tuần sau nhé!

Buổi tối khi học xong nó mở hoạt hình cho hai đứa em xem. Chán chán nó ra ngồi máy bàn nhà bà thẳng Vũ (phòng này của thẳng Vũ) chơi lol. Từ lúc nó tới đây thì cũng lầy mạp luôn, giả cũng ngang ngang nó xài dcom nhưng tiện hơn vì xài được cả laptop. Đang pichồng tướng thì có điện thoại, mở ra xem thì thấy bố gọi, nó khá ngạc nhiên nên nghe máy luôn.

– Alo, con nghe ạ!

– Toàn hả con? Ngày mai con về nhà được không? Bố có chuyện quan trọng cần nói với con!

– Dạ vâng, con cũng có chuyện cần thưa với bố!

– Chuyện đấy bố sắp xếp xong rồi. Mai con đưa hai đứa về luôn nha.

– Ô sao...

– Anh Lâm nói cho bố rồi. Thôi 3 đứa ngủ đi mai còn về sớm.

– Vâng, con chào bố.

Nó nghe bố nói vậy cũng dám chắc là bố mẹ đồng ý chuyện này rồi. Nó nhắn tin cho thằng Vũ xin nghỉ dùm luôn mai với thứ 2. Nó tính về nhà rồi lên Hà Nội xem tình hình quán ntn rồi tiện thăm thằng Nghĩa luôn. Nó đánh thêm vài ván lol rồi cũng đi ngủ.

Sáng sớm dậy nó vệ sinh cá nhân rồi làm vài bài quyền. Sau đó đi nấu đồ ăn sáng cho 3 anh em. Nó cũng chuẩn bị ít đồ đặc cho 3 anh em dùng mấy hôm ở nhà.

Rồi nó gọi hai đứa em dậy để ăn sáng rồi chuẩn bị đi. Nó đặt vé máy bay lúc 7h sáng để về cho sớm. Thu dọn khoá cửa xong nó sang nhờ bé Hồng trông nhà hộ, nó lại gặp nhỏ Phương nhưng không nói câu nào với nhỏ cả.

Đi từ 7h sáng mà đến chiều mới về đến nhà. Vừa bước vào nhà thì nó thấy bố mẹ đang ngồi trên ghế ở phòng khách với 1 người đàn ông tầm 34 – 35t gì đó. Chào bố mẹ với chú kia xong nó dắt hai đứa em lên phòng cất đồ rồi xuống ngồi ghế nói chuyện với bố mẹ.

Bố mẹ nó khá vui khi thấy hai đứa em nó. Rồi bố mẹ đặt tên cho hai đứa, bé Bông tên là Phương Linh, còn thằng Kim tên là Minh. Bố mẹ nó kêu ngày mai sẽ đi làm giấy khai sinh với thêm hai đứa vào sổ hộ khẩu, mặc dù là chủ nhật nhưng do quen với bác anh Đức nên vẫn làm được. Đang nói chuyện mấy đứa nhỏ thì tự dưng bố nó nghiêm mặt nhìn nó:

– Toàn! Con biết đây là ai không? – Bố nó nhìn sang chú kia!

– Dạ... – Mặt đỏ ngơ ngơ nhìn sang.

Chú kia nãy giờ vẫn ngồi yên lặng lắng nghe, thỉnh thoảng nhìn nó mỉm cười.

– Cũng đúng thôi! Từ nhỏ đến giờ con chưa gặp qua mà. Đây là chú Trung, chú ruột của con đấy!

– Chú? – Nó đờ mặt ra.

– Chú con ở nước ngoài từ nhỏ, biết tin cha mẹ con mất có về đây 1 lần nhưng lúc đó con quá nhỏ nên không biết cũng đúng. Hôm nay chú con về đây có chuyện muốn nói với con đấy.

Nó khá bất ngờ khi nghe bố nó nói, rồi nhìn sang phía chú Trung:

– Chú có chuyện muốn nói với con ạ?

– Uhm. Toàn này. Chú xin lỗi vì trước đây không chăm lo cho con được. Nhưng hôm nay chú về đây có chuyện muốn nói với con.

– Dạ. Chuyện gì ạ?

– Ừm! Chú về đây hỏi ý kiến xem con có muốn đi du học không? Sang đây chú tiện chăm sóc cho con hơn.

Nó khá bất ngờ về đề nghị của chú Trung, nó suy nghĩ 1 lát rồi trả lời:

– Dạ. Con xin lỗi. Con thích ở đây hơn.

– Haha...

Nó ngó người ra khi thấy chú Trung cười, rồi bố nó cũng cười theo.

– Giống, giống lắm. Haha. Rất giống.

– Ô! Giống gì ạ?

– Ngày trước bố Nam con cũng trả lời giống con. Ta cũng đã liệu được trước rồi. Con ở lại Vn cũng không sao, ta sẽ hàng tháng gửi tiền sinh hoạt cho con. Mọi chuyện của con ta sẽ gấp sắp xếp.

– Dạ. Không cần đâu chú. Quán cafe cũng đủ cho con với 2 em rồi.

– Toàn này. Có điều này ta muốn cho con biết. Quán cafe đó là do bố Nam con gây dựng lên đó. Ta muốn con về Hà Nội học rồi quản lý quán luôn được không?

Nghe chú nói như vậy nó cũng hiểu ra tại sao bố mẹ nó lại cho nó quản lý quán cafe đó. Nhưng bảo nó quay về Hà Nội rồi quản lý quán thì khó lắm. Nó quyết định xuống Sài Gòn để tránh mặt mấy nhỏ kia mà mới gần tháng đã trở về thì công cốc rồi.

– Dạ. Con xuống SG học có lý ro riêng mà. Tạm thời con không về Hà Nội học được. Mà quán có anh Đức quản lý là được rồi mà!

Bố nó thờ dài nói.

– Đầu hè anh Đức với anh Thành đi du học bên Pháp rồi.

– Vậy từ giờ tới hè con sẽ cố gắng về quản lý quán.

Rồi nó nhìn sang chỗ chú Trung đang đấm chiêu.

– Chú dọn về đây ở luôn hả chú?

– Ta xin lỗi, ta còn vài hợp đồng bên Mỹ nên chưa về được. Chắc tầm 3 – 5 năm nữa ta mới về ở hẳn Vn được.

– Chú đi liên miên vậy chắc cô với mấy em cũng ở bên đó luôn hả chú?

– Ukm. Nhưng con bé My nó muốn về Vn ở. Chú đang đau đầu đây!

– Bé My nhiều tuổi rồi chú? Hay chú cho em về đây ở với con và hai em cũng được!

– Bé My 6t rồi, chắc cũng ngang tuổi hai đứa em con. Cho con bé về đây liệu có làm phiền con không?

– Dạ, phiền gì chú. Cho My về đây Linh với Minh cũng có thêm bạn mà!

– Vậy để ta về bàn với cô con rồi gọi cho con sau nha!

– Vâng!

Ngồi nói chuyện 1 lúc thì cả nhà ăn cơm. Bông với Kim trông vui lắm, ăn cơm cứ luôn mồm làm cả nhà cười nghiêng ngả. Ăn xong cơm ngồi nói chuyện 1 lát thì chú Trung xin phép đi về khách sạn chuẩn bị bay về bên Mỹ. Nó xin phép bố mẹ đưa hai em đi chơi. Thực ra ở cái đất Lục Ngạn này ít chỗ chơi lắm, chủ yếu ăn vặt là có nhiều. Đi lòng vòng 1 hồi thì Bông kêu buồn ngủ nên cũng đi về! Về nhà thì bố mẹ có hỏi qua loa về học tập, cuộc sống dưới đây ra sao. Nó cũng xin phép ngày mai xuống Hà Nội 1 buổi rồi tiện về luôn.

Đi ngủ mà nó cứ thao thức không yên. Nó muốn gặp mặt mấy nhò kia nhưng lại sợ gặp rồi không biết đối diện với mấy nhò ra sao? Suy nghĩ 1 lúc thì nó ngủ quên luôn.

Sáng hôm sau ngủ dậy vào vệ sinh cá nhân rồi đi ra sau vườn tập với bao cát và người gỗ. Cái này thầy nó kêu tập với hai thứ này cho cứng với đòn mạnh hơn, thym nào tập teakwondo chắc biết đây, nhanh và mạnh là sở trường của môn võ này mà! Tập xong thì bố mẹ đã đi làm rồi, đồ ăn sáng thì mẹ đã làm sẵn r! Gọi hai đứa em dậy vệ sinh cá nhân rồi 3 anh em ăn sáng. Ăn xong nó lên phòng thu dọn đồ đạc rồi ra bắt xe lên Hà Nội. Đồ ít nên không vương vãi lắm.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyên Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Ba anh em ra đón xe đúng 6h30, nó phải cho hai đứa em uống sẵn thuốc say xe đề phòng hai em say xe thì khổ. Lên xe nó dắt hai em đi xuống hàng ghế cuối ngồi, hai đứa ngồi trong nó ngồi ngoài. Trên đường đi hai đứa cứ luôn mồm chỉ chỗ này, hỏi chỗ kia, làm ồn cả xe làm nhiều lúc nó phải xin lỗi rồi rít. Cũng may hai đứa quậy được 1 lúc thì có vẻ mệt nên ngủ say rồi. Nó lại theo thói quen đeo tai nghe vào nghe nhạc, ánh mắt hướng ra cửa sổ, kỷ niệm ngày mới lên Hà Nội lại hiện về. Ngồi trên xe gần 4h đồng hồ thì cũng tới nơi, bắt taxi về nhà anh Đức để cho hai đứa chơi với đứa em của anh Đức, bé này mới 8t thôi. Giao phó hai đứa xong nó lấy con Sirius của nó ra để đi, xe này xuống SG không mang theo được nên nó đành gửi tạm nhà anh Đức.

Dắt xe đi lòng vòng đường Hà Nội, không hiểu sao nó lại đi qua nhà Hân, kỷ niệm ngày đầu lại ủa về. Nó dừng xe gần cổng nhà Hân, rón rén quan sát vào nhà, nó muốn được nhìn thấy bóng dáng mấy nhò 1 lần. Có vẻ như thời gian sống ở đây ít nhiều nó đã có tình cảm với mấy nhò rồi. Nó để ý gara xe còn mỗi chiếc AB với Vespa trắng, chắc mấy nhò hôm nay đi đâu đó chơi rồi, nó cảm thấy hơi hụt hẫng. Bên trong nhà vẫn như xưa, có vẻ như không thay đổi chút nào!

– Toàn hả con?

Nó giật mình vì tiếng gọi, quay người lại nó thấy cô Lan đang đứng đằng sau lưng nó, trên tay cầm 1 túi thức ăn. Thế quái nào, nó nhớ chợ ở phía trước cơ mà, sao cô Lan xuất hiện sau lưng nó.

– Đúng Toàn rồi! Con về đây khi nào thế?

Cô Lan lại lên tiếng làm nó sực tỉnh, mặt đục như kiêu ăn trộm bị bắt tại trận ý.

– Cô Lan, con... Con...

– Sao áp a áp ứng thế? Về đây lâu chưa? Sao không vào nhà, đứng đây làm gì? – Cô Lan 1 tay chống hông nói.

– Dạ, con mới xuống đây được 1 lúc. Hân với mấy bạn không có nhà ạ?

– Tìm Hân hả? Để cô gọi nó về! Lát ở đây ăn cơm với cô và hai đứa!

– Dạ thôi cô. Con đi ngang đây tiện rẽ vào thăm Hân với mấy bạn thôi. Lát con phải đi rồi.

– Vậy à. Từ lúc mày đi mấy đứa kia trông buồn lắm. Giờ còn mỗi con bé Linh ở đây thôi, mấy đứa kia phải về nhà hết rồi. Phòng mày hôm nào chúng nó cũng qua dọn phòng mày đấy!

–...

– Cô đến chịu tội mày. Haizz. Từ lúc mày đi hai đứa nào cũng ra quán ngồi đấy. Lại còn học võ nữa chứ!

Nghe đến đây lòng nó như thắt lại. Dù nó có bỏ đi không lý do thì mấy nhỏ vẫn vì nó làm nhiều việc. Liệu nó có ích kỷ quá không, nó đòi bỏ nơi này có đúng không?

– Cô chịu mấy đứa chúng mày rồi. Yêu thì không dám nói, đến lúc mất rồi lại ngồi khóc!

Nó hơi chột dạ vì câu nói của cô Lan. Chả nhẽ cô biết lý do nó đòi đi rồi sao?

Ngồi nói chuyện với cô Lan 1 lúc thì nó cũng xin phép cô để ra quán. Trước khi đi nó có nhờ cô giữ kín chuyện hôm nay. Cô Lan ậm ừ rồi để lại 1 câu:

– Cô không có cấm chuyện chúng mày đâu!

Nó chả biết nên khóc hay nên cười khi nghe câu này nữa.

Lên xe phóng đến quán, nó thấy anh Tuấn đang trông xe, chào anh Tuấn cái rồi dắt xe vô để. Đang tính vào thì nó đứng khựng lại. Nó khá bất ngờ khi thấy Hân với Linh đang ngồi bàn ngay lối ra vào. Nó đành rút điện thoại ra nhắn cho thằng Nghĩa.

“– Mở cửa sau phòng quản lý cho anh.”

“– Anh về khi nào vậy?”

Nó không nhắn lại mà đi thẳng ra bên cạnh quán. Vừa đến nơi thì thấy thằng Nghĩa đang mở cửa ra. Nó đi vào thì thằng Nghĩa hỏi.

– Sao anh không đi cửa chính vào?

– Mày giết anh hả? Hân với Linh đang ở ngay cửa kia!

– Có sao đâu?

– Anh sợ 2 nhỏ thấy anh rồi anh lại khó đi. Mà hai nhỏ này hay đến lắm à?

– Ngày nào cũng đến. Lâu lâu cả năm cùng đến!

– Haizz.

Nó đi vào phòng quản lý xem qua sổ sách. Quán ngày càng phát triển. Nhân viên quán vẫn thế, chỉ là thằng Nghĩa dọn về quán ở luôn thôi. Xem xong nó đi ra ngoài quán, chọn 1 góc vắng quan sát bàn Hân. Hai nhỏ vẫn xinh như trước, chỉ có điều xanh xao hơn thì phải. Nó nhìn hai nhỏ mà cảm thấy buồn. Nó vẫy thằng Nghĩa lại, kêu đem hai ly capuccino qua bàn đó. Nó quan sát thấy hai nhỏ ngạc nhiên khi thấy phục vụ đem nước ra, rồi nhìn xung quanh quán. Đây là thức uống mà mấy nhỏ chỉ đi với nó mới kêu thôi nên hình như mấy nhỏ tưởng nó đang ở quán.

Ngồi 1 lúc nữa thì hai nhỏ cũng tính tiền về. Nó cũng ra ngoài dắt xe đi theo hai nhỏ, không phải theo dõi mà là tiện đường về nhà anh Đức nên đi theo thôi.

Đi theo hai nhỏ đến 1 đoạn đường vắng thì nó thấy 2 thằng thanh niên trông giang hồ gớm, tóc xanh đỏ vàng xen nhau, tai đeo khuyên tai, xăm trổ loè loẹt, toàn hình gì gì đâu, như con giun có 2 sừng ý, mà sấm đầy tay mới ghê! Hai thanh niên thấy hai nhỏ thì phóng lên, để mặc nó ở đằng sau hít khói xe. Định mệnh hai thằng kia chứ. Hai thằng thanh niên phóng lên chặn đầu xe hai nhỏ làm hai nhỏ phải dừng xe. Rồi hai thằng kia xuống xe nói gì đó mà xa quá nó méo nghe thấy. Chỉ thấy hai thằng đó cười ha hả, còn hai nhỏ sắc mặt không thấy thanh đối. Một thằng đưa tay lên định vuốt má nhỏ Hân, nó nóng người định ra đập hai thằng kia thì:

“Hự”

Ồ xa nên nó chỉ nghe tiếng hự vang lên. Nó đứng như trời trồng khi thấy cảnh đó. Chỉ thấy hai thằng thanh niên ăn 2 đòn lăn ra quần quai luôn. Nó nuốt nước bọt cái ực, mắt chữ A mồm chữ O!

Đáng lòng hai thanh niên kia gặp phải thứ dữ rồi! Nó cũng không ngờ được hai nhỏ xử hai thằng đó trong hai hit, nhất là Linh, trước đây nhỏ gặp cảnh này chắc hai mắt rung rung rồi. Thế mà giờ đây... Nó không dám nghĩ đến cảnh nó trở về đây học 12 nữa.

Tặc lưỡi cho qua, nó lại lẻo đẻo theo hai nhỏ. Thấy hai nhỏ về nhà, cô Lan ngồi ngay bàn ngoài sân mà nó cảm thấy lo lo. Nhưng rồi thấy hai nhỏ không thay đổi thái độ thì gánh nặng được trút đi. Thầm cảm ơn cô Lan vì đã giữ kín chuyện này, ít nhất là đến lúc rồi đi. Ngồi nhìn hai nhỏ 1 lát thì nó cũng về nhà anh Đức. Thấy hai đứa đang ngồi sofa xem hoạt hình thì nó phì cười, Bông xem Tom and Jerry mà hai tay cứ quơ lung tung, đập vào mặt với vào người thằng Kim. Thấy nó cười, hai đứa ngoảnh ra phỉ nó, bé Bông mừng rỡ chạy lại ôm nó rồi đòi nó bế.

– Aaa! Anh ba về rồi. Anh Đức để thức ăn dưới bếp ý, anh xuống mà lấy ăn. Cao quá Bông không dọn được.

Nó mỉm cười xoa đầu con bé.

– Bông, hai đứa nín đi. Tí anh đưa hai đứa đi chơi rồi chiều mới về!

– Yeah. – Đồng thanh.

– Mà đồ ăn anh Đức nấu há?

– Không! Một chị nào ý. Xinh lắm luôn. – Thằng Kim trả lời.

Đến chịu thằng này, bé tí mà đã ^^!

Ăn uống xong xuôi nó lại phải dọn. Đến chịu lão Đức này, đưa người yêu về nấu được 1 bữa mà éo thèm dọn luôn. Xong xuôi ngồi 1 lúc cho tiêu rồi bấm máy gọi cho anh Thành.

– Alo, sao mày gọi tao giờ này? – Ông trả lời bằng giọng ngái ngủ nhất có thể!

– Ồ. Anh ra nhà anh Đức đi. Lát dẫn bé Bông với thằng Kim đi chơi. Sáng mai tụi em về SG rồi!

– Ồ. Đợi tao tí!

– Mua tí quà cho tụi nó nhá!

– Rồi. Im tao thay đồ!

Nó cúp máy, éo nói nữa tốn tiền. Lên nhà kêu hai đứa thay đồ lát anh hai với anh ba đưa đi chơi. Nghe đến chơi là hai đứa mắt sáng lên, chạy tít lên lầu thay đồ. Nó cũng đi tắm qua rồi thay 1 bộ đồ mới luôn. 15 phút sau thì ông Thành cũng đến, 4 anh em đi hai xe. Nó không rõ Hà Nội lắm lên kêu ông Thành dẫn đi. Đầu tiên là lăng Bác, rồi tạt qua công viên Thủ Lệ chơi, xem thú. Được 1 lúc ông dẫn đi ăn kem Tràng Tiền. Đúng thật là, ở Hà Nội nguyên kỳ 1 mà nó chả biết chỗ nào ở Hà Nội cả, chỉ quanh quẩn mấy cái công viên, quán kem, quán trà sữa do mấy nhỏ đòi đi thôi, chứ mình nó chắc biết công viên, quán phở với chợ mất.

Một ngày mới lại bắt đầu, nó dậy sớm tập thể dục. Nhà anh Đức đủ thứ đồ tập võ, nhưng nó chỉ chăm chăm đâm bao cát cho nhẹ. Vào vệ sinh cá nhân xong nấu ít đồ ăn sáng rồi kêu hai đứa dậy ăn chuẩn bị đi. Đồ hôm qua nó xếp xong rồi nên ăn xong chỉ việc nằm cho tiêu com rồi đi thôi. 6H30 phút nó khóa cửa cẩn thận rồi đón taxi với hai em đi ra Nội Bài. Sau vài tiếng đồng hồ vật vờ thì nó cũng về đến nhà. Hai đứa nhỏ khi về thì mặt phờ phạc trông đến tội, cứ ngỡ lần đầu tiên không sao nên lần sau cũng không sao. Ai dè... Chẳng biết gọi là say xe hay gì mà trông mặt hai đứa tái cả đi. Nó đành đi nấu ít cháo rồi pha chút trà gừng cho hai đứa. Bé giờ chưa gặp qua thể này nên chẳng biết nên làm ntn nữa. Cho hai đứa ăn uống xong thì bảo hai đứa đi ngủ, nó cắt ít chanh để bên cạnh, nghe nói ngửi mùi chanh dễ chịu hơn, không biết đúng không.

Thế là cả ngày hôm đấy nó ngồi trông 2 đứa, chán chán thì chơi lol. Đến tối trông hai đứa đỡ hơn nó mới xuống nấu ăn.

Mấy ngày hôm sau không có gì đặc biệt xảy ra cả. Sáng đi học thì nhỏ Phương cứ đòi đi cùng, không có lý do từ chối nên đành để nhỏ đi cùng. Ngày ngày trôi qua không có gì cho đến 1 ngày. Hôm đó là 7/3, tức là trước ngày 8/3 một ngày. Hôm đó nó vẫn đi học bình thường, giờ ra chơi tiết 2 bỗng dưng nhỏ Phương qua bàn nó.

– Toàn xuống căn tin với tớ tí. Tớ có chuyện muốn nói.

Mặc dù dạo gần đây nhỏ Phương bắt chuyện, đi học cùng nó suốt nhưng lần đầu tiên nó thấy nhỏ chủ động rủ nó xuống căn tin. Cả lớp nhìn nó với nhỏ Phương mà xì xào bàn tán. Nó thấy nhỏ Phương hình như có chuyện gì đó muốn nói, với cả nó muốn tránh lời bàn tán của lớp nên gật đầu đồng ý. Rồi nó với nhỏ Phương cùng đi xuống căn tin. Một vài ánh mắt Gato với mĩa mai nhìn nó với nhỏ Phương, mặc dù nó đã cố đi trước nhỏ vài bước. Xuống đến căn tin, nó chọn bàn trong góc để ngồi, nhỏ Phương đi kêu nước.

– Toàn uống gì mình lấy?

– Sting. – Nó vẫn trả lời cụt ngắn như mọi lần.

Nhỏ Phuong không nói gì mua 1 chai sting với 1 chai C2 đem ra bàn rồi đưa nó chai sting. Nó đổ ra uống, 1 lúc sau vẫn im lặng, nó đành cất tiếng trước để xoá tan bầu không khí ngột thở này.

– Bạn kêu tôi uống đâu phải chỉ uống nước uống chứ?

– À ừm. Phuong có chuyện muốn nói với Toàn.

– Chuyện gì?

– Toàn này, hôm nay Phuong lấy hết can đảm để nói với Toàn chuyện này. Toàn coi Phuong là gì? Trong tim Toàn có hình bóng Phuong không?

Nó hơi bất ngờ khi nhỏ Phuong hỏi như thế! Đây chắc chắn là 1 lời tỏ tình hay đại loại như thế! Nó hơi khó xử, thực ra nó cũng chả có tí tình cảm nào với nhỏ cả. Nhưng chả nhẽ nó phủ thẳng tay?

– Uhm. Tôi hiểu ý bạn. Nhưng tôi chỉ coi bạn là 1 người bạn bình thường thôi. Tôi có người yêu rồi. Xin lỗi bạn.

– Toàn nói dối! Toàn nói có người yêu, vậy người yêu Toàn đâu? Hay Toàn nói người yêu Toàn trên Hà Nội? Sao Toàn cứ phải chồn tránh tình cảm của Phuong chứ? Phuong thích Toàn. Phuong yêu Toàn. Em yêu anh. Sao anh cứ đối xử lạnh lùng như vậy với em mãi. Anh biết em đau lắm không? – Nói xong nhỏ rung rung nước mắt.

Nhỏ Phuong nói hơi to nên nó cảm thấy hơi rùng mình. Cả căn tin hướng ánh mắt về bàn nó. Nhiều thằng còn chỉ trỏ như kiểu nó sờ khanh, làm con gái khóc, bla.. Bla. Nhiều thằng tận dụng cơ hội tia hàng nhỏ Phuong. Thấy không ổn, nó đành lên tiếng.

– Tôi... Tôi xin lỗi. Nhưng tôi không thể yêu bạn. Tôi không có tình cảm với bạn. Hoạ chẳng chỉ là tình cảm bạn bè thông thường thôi.

– Nhất định em không từ bỏ đâu. Em sẽ làm cho anh yêu em. Em tin mình làm được.

– Haizz. Thôi tùy bạn. Tôi lên lớp đây.

– Dạ.

Nó mặc kệ nhỏ nói gì đi nữa. Nó thấy trong ánh mắt nhỏ có 1 cái gì đó rất giả tạo, đó cũng là lý do nó không có chút tình cảm nào với nhỏ cả. Trong tất cả những người con gái nó gặp, nhỏ Phuong là người làm nó mất cảm tình nhất. Mặc dù Vy là người làm tim nó tan vỡ 1 lần nhưng nó tin chắc Vy đã từng thật lòng với nó, còn nhỏ Phuong thì nó hoàn toàn không cảm nhận được.

Tan học, thằng Vũ lấy xe đi về cùng nó, dĩ nhiên Ngân cũng đi cùng rồi. Cả đoạn đường thằng Vũ cứ nhìn nó như có chuyện muốn nói.

– Có gì mà mày cứ nói đi. – Nó nhìn thằng Vũ nói.

– Hôm nay con Phuong gặp mày làm gì đấy? – Thằng Vũ hỏi nó.

– Nhỏ tỏ tình với tao.

– Mày có đồng ý không?

Nó không nói gì chỉ lắc đầu.

– Tao thấy con Phuong giả tạo tdn ý. Nói chung không tin được.

– Tao cũng thấy mang máng thế!

Đi được 1 đoạn 2 đứa kia té trước, nó đành về 1 mình. Không ngờ thằng Vũ cũng thấy nhỏ Phuong như thế

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

Chiều hôm ấy đang nấu ăn cho lũ nhỏ thì anh Lâm gọi điện đến nó.

- Alo, giờ này gọi em có việc gì thế?
- Uhm, Toàn hà. Rảnh không? Ra cafe với anh tí. Anh có chuyện cần nói.
- Giờ à? Ừm... Em đang nấu ăn cho hai đứa. Tầm 30 phút nữa em ra nha.
- Ờ. Ra xxx nha, anh đợi.

Nói rồi anh Lâm cúp máy luôn. Nó thấy giọng anh Lâm khá nghiêm túc nên cũng khá nóng lòng muốn biết chuyện gì đang xảy ra. Nó nhanh chóng nấu ăn rồi chạy sang nhờ con bé Hồng trông dùm mấy đứa nhỏ. Gần 30 phút sau, nó đã có mặt ở quán cafe xxx. Đó là 1 quán cafe khá gần trường, mặt bằng tuy không to bằng quán nó nhưng hai tầng nên nói chung là hơn quán nó 1 chút. Tầng 1 là tầng chung, tầng hai có lẽ là dành cho các cặp nam nữ. Nó cũng đến quán này vài lần rồi nên cũng tạm biết chút ít. Đến nơi, nó vào trong quán ngó nghiêng nhưng chẳng thấy anh Lâm đâu. Chắc nó đến sớm rồi! Đang thơ thẩn thì có tin nhắn đến.

“Lên tầng 2 đi”.

Anh Lâm nhắn cho nó, chắc là nãy thấy nó đến mà chờ lâu không lên nên nhắn tin đây mà. Nó leo lên tầng hai, đưa ánh mắt tìm xung quanh mấy bàn gần cửa sổ. Nó đoán chắc anh Lâm ở đó mới thấy nó.

Đến bàn anh Lâm, nó chào anh rồi ngồi xuống. Vừa ngồi xuống thì phục vụ chạy đến.

– Anh dùng gì ạ? – Tiếng cô gái phục vụ vang lên.

– 1 Capuccino.

– Vâng.

Nước uống xong xuôi, nó đưa mắt nhìn anh Lâm. Anh Lâm nãy giờ vẫn đang ngồi im nhìn nó.

Nó đành cất tiếng trước.

– Anh gọi em ra có gì cần nói à?

– À ừm. Em đang quen con bé tên Phương à?

– Không anh. Em coi nhỏ là bạn thôi. Nhưng hôm nay... – Nó ngập ngừng.

– Con bé Phương tỏ tình với em đúng không? Em đã đồng ý chưa?

Nó khá bất ngờ khi anh Lâm biết điều đó. Nhưng ngay tức khắc lấy lại tinh thần ngay.

– Chưa ạ. Em thấy nhỏ đó nói chuyện hơi gượng gạo. Hơn nữa em cũng không có tình cảm với nhỏ.

“Phuu”

Tiếng thở phào nhẹ nhõm phát ra từ anh Lâm. Nó thắc mắc nên hỏi anh Lâm.

– Có chuyện gì sao anh?

Anh Lâm nhìn nó, không nói gì. Rút ra 1 tập ảnh đưa sang chỗ nó. Nó không biết là gì nên cầm lên xem. Người nó bỗng khựng lại khi xem mấy bức ảnh đó. Đó là ảnh chụp nhỏ Phương với 1 người con trai đang ôm ấp, hôn hít rồi còn ảnh hai người đi vào nhà nghỉ nữa. Nó xem xong ảnh thì nhếch mép lên nở 1 nụ cười, nụ cười chua chát. Chẳng nhẽ những người con gái đến bên cuộc đời nó đều như thế? Nó dễ bị lừa như vậy sao? Nó không thể có 1 tình yêu đúng nghĩa như những người khác sao? Toàn là giả dối, là giả dối. Bất giác nó rơi vài giọt nước mắt. Muốn nó mạnh mẽ, nó đâu làm được. Tuy Phương không phải người nó yêu nhưng nó cũng coi là 1 người bạn. Nhưng người đó lại đi lừa dối nó, đến bây giờ nó cũng không hiểu được những giọt nước mắt của nhỏ lấy đâu ra nữa. Haizz.

– Ảnh này anh kêu mấy thằng đệ rình rồi chụp được. Nghe thằng Vũ nói nên anh không yên tâm. Anh sợ mầy lại như năm ngoái nên...

– Cảm ơn anh.

Nó chặn lời anh Lâm, nó biết anh sẽ xin lỗi vì xen vào đời tư khi nó chưa cho phép. Nó không muốn thế vì anh đã giúp nó nhiều, hơn nữa là vì nó anh mới làm thế. Còn mấy bức ảnh này, tin, nó tin chứ. Anh Lâm chưa bao giờ nói dối nó, hơn nữa anh cũng chả có lý do gì nói dối cả. Nó nhấp 1 ngụm capuccino rồi ngả người ra ghế ngắm nhìn đường phố. Đừng hỏi sao nó tin răm rắp như vậy, đơn giản vì nó chưa hề có tình cảm với nhỏ. Và nó đã từng thấy 1 người con trai khác đeo nhỏ Phương đi chơi, cũng cứ chỉ thân mật mà ban đầu nó nghĩ là anh trai nhỏ. Nhưng giờ đây, sắp ảnh này, không phải là 1 người con trai mà có đến 3 – 4 người con trai khác nhau, và chắc họ không thể cùng là anh trai được. Nó đã cố mở lòng đón nhận 1 người con gái khác. Tự dưng nó lại có suy nghĩ, liệu nhỏ Hân với Linh có lừa dối nó không. Hàng loạt suy nghĩ hiện ra trong đầu nó. Nó xin phép anh Lâm ra về. Lúc về qua nhà Hồng, nó thấy nhỏ Phương nhìn nó, nó cố tránh ánh mắt ấy. Về nhà, nó lên phòng xem hai đứa nhỏ đã ngủ chưa. Nhìn hai khuôn mặt ngây thơ trong sáng đó làm lòng nó thấy nhẹ nhõm hơn.

Hôm nay là 8/3, ngày quốc tế phụ nữ. Cơ mà hôm qua nó có nghe được lời đe dọa của mấy con gấu's friend rằng hôm nay không có quà thì xác định. Đùa chứ, ngày của phụ nữ mà chúng nó làm như là ngày của con gái không bằng, chả có nghề... (Tự hiểu nha). Ấc, nó chỉ dám nghĩ chứ ngu gì nói ra, ăn hành như chơi. Dù gì thì đâu phải mỗi nó phải mua quà, 4 thằng kia cũng vậy, chỉ là nó không có gấu nên hơi lố tí thôi!

Nó đi lên trường với tâm trạng khá tệ, căn bản cũng tại dư âm cuộc nói chuyện hôm qua với anh Lâm. Nó đi đường không quên rẽ vào tiệm đồ lưu niệm mua 5 cái vòng tay bằng vỏ sò đủ màu sắc giống hệt nhau cho mấy bà trẻ kia. Một món quà theo nó thì không quá phô trương hay cầu kì quá, cũng không quá đơn giản. Quan trọng là khá ý nghĩa. Coi như đây là 1 món quà để khi nó đi, mấy đứa này còn biết đến nó. Mấy cái vòng tay này được gói thành 5 hộp quà giống nhau, căn bản lổ như nhau thì vỏ như nhau luôn, đâu có sợ nhầm.

Mới đến lớp đã thấy 8 đứa kia ngoài cửa lớp chém gió um tùm rồi. Nó định đi vào lớp cất cặp thì nhỏ Mai đã nhảy ra chặn cửa rồi.

– Ông kia, quà của tui tui đâu!

Nhỏ Mai luôn là vậy, bạo dễ sợ. Nó nhìn thấy thằng Hoàng với mấy thằng kia mặt méo sẹo, cam đoan mới bị trấn như nó xong. Nó đành mở cặp rút ra 4 hộp quà giống nhau đưa cho mấy đứa kia rồi chuồn gấp. Còn 1 hộp quà, chắc mọi người thắc mắc nó tặng ai nhỉ? Bật mí luôn là nó sẽ tặng nhỏ Trâm, nhưng mà đừng hiểu nhầm nha, nó chỉ coi nhỏ như 1 người bạn thôi. Từ hôm valentine đến giờ nhỏ nói chuyện với nó khá nhiều, nó dần coi nhỏ như 1 người bạn thực thụ. Hai đứa nói chuyện khá hợp mặc dù cơ bản toàn nhỏ Trâm nói. Nó cũng khá vui khi nghe nhỏ nói có người yêu rồi.

Tiến vào lớp nó thấy nhỏ Trâm đang ngồi chống cằm mắt nhìn mơ màng. Nó cất cặp xong cầm hộp quà đi xuống bàn nhỏ. Chả hiểu đang mơ màng cái mẹ gì mà nó xuống cũng chả biết. Nó ngồi xuống, tay lay lay vai nhỏ.

– Này!

– What? – Nhỏ giật mình nhìn nó khó hiểu.

Nó chìa hộp quà ra trước mặt nhỏ.

– Quà 8/3 đó.

– Ủa. Tui cũng có hả?

– Ờ.

– Ý gì đây? Tính tán tui hả? – Nhỏ vênh mặt lên.

– Lay mẹ. Con không khùng! Người yêu mẹ tán con ngắt trên cành quýt luôn đó.

Nhỏ không nói gì chỉ cười, nhưng hơi buồn.

Hôm nay ngày đặc biệt như những ngày đặc biệt khác, lớp nó không phải học, toàn ngồi chơi.

Đang ngồi ngáp ngắn ngáp dài tiết chị My thì không biết con dờ hơi nào đề nghị nam hát tặng nữ nhân ngày 8/3. Và dĩ nhiên chị My đồng ý ngay, bà này teen dễ sợ. Ngồi ưỡ ưỡ oải nhắm lại lời mấy bài một con vịt, hai con thần lẫn con, ... Thì 1 đứa phán ngay câu không chơi nhạc thiếu nhi. Đứng cmn hình luôn bởi chắc chắn là bà cô My đồng ý ngay tấp lự.

Mấy thằng kia hát toàn nhạc tình yêu. Nó ngán thể loại này nên không chơi, đang phân vân thì nhỏ Trâm ngân nga mấy giai điệu bài Ngày ấy bạn và tôi. Như bắt được vàng, nó play luôn.

Uhuh ah...

Kỉ niệm còn đâu đây nhớ nơi sân trường ấy

Uhuh ah...

Kỉ niệm học sinh khi vui đùa trong gió chiều

Nhìn theo tà áo dài tan học về trên phố tung tăng

Còn đâu, còn đâu, oh oh...

Thời gian dần trôi cùng với tuổi thơ

Ngày xưa hồn nhiên cùng bao ước mơ

Và khi tôi cách xa tháng năm học trò

Còn nhớ ngày chia tay ấy... Buồn!

Ngoài sân phượng rơi hồng trang kỉ niệm
Chợt nhớ về những ngày xưa đã xa
Và hôm nay chúng ta đã quay trở về
Bạn ơi, giờ đây tôi muốn nói
Rằng lòng tôi vẫn nhớ
Người thầy ngày xưa dạy chúng tôi không còn
Trở lại nơi chốn ấy
Từng năm tháng chợt hiện trong ký ức
Ngày xưa đó mãi mãi bay xa, xa rồi ta về nơi phương trời
Cùng bao cảnh hoa phượng rơi ngập đầy nắng vàng
Và những chiều mưa, ta cùng bước trên đường xưa
Ngày xưa đó mãi mãi bay xa, xa rồi ta về nơi chốn ấy
Bao bạn thân khi xưa bên nhau
Giờ đây còn lại mình ta
Trong nỗi nhớ thiết tha
Uhhh ah...
Kỉ niệm còn đâu đây nhớ nơi sân trường ấy
Uhhh ah...
Kỉ niệm học sinh khi vui đùa trong gió chiều
Nhìn theo tà áo dài tan học về trên phố tung tăng
Còn đâu, còn đâu, oh oh...
Bao nhiêu yêu thương giấc mơ
Đã đi xa về nơi trái tim
Và còn lại trong ta những tháng năm dài
Nhớ về những thơ ấu kỉ niệm đã xa từ lâu
Giờ còn nụ hồng khi xưa ta tặng bạn
Ép trong trang vở lưu bút ấy
Thế gian có đổi thay, tháng năm có phai
Ta sẽ mãi nhớ đến, nhớ đến nhau
Rằng lòng tôi vẫn nhớ
Người thầy ngày xưa dạy chúng tôi không còn
Trở lại nơi chốn ấy
Từng năm tháng chợt hiện trong ký ức
Ngày xưa đó mãi mãi bay xa, xa rồi ta về nơi phương trời

Cùng bao cảnh hoa phượng rơi ngập đầy nắng vàng
Và những chiều mưa, ta cùng bước trên đường xưa
Ngày xưa đó mãi mãi bay xa, xa rồi ta về nơi chốn ấy
Bao bạn thân khi xưa bên nhau

Giờ đây còn lại mình ta

Trong nỗi nhớ ấy

Đâu? Đâu? Biết đâu rồi?

Ngày bạn và tôi vẫn thường đến lớp

Giờ tìm nơi đâu?

Còn lại đây chút nắng hồng ngây ngô bằng lăng tím

Vẫn nhớ hoài những ngày thơ ấu

Ta vui chơi dưới sân trường

Nhưng giờ đây xa nhau mất rồi

Bạn thân ơi... Chớ quên

Ngày xưa đó mãi mãi bay xa, xa rồi ta về nơi phương trời

Cùng bao cảnh hoa phượng rơi ngập đầy nắng vàng

Và những chiều mưa, ta cùng bước trên đường xưa

Ngày xưa đó mãi mãi bay xa, xa rồi ta về nơi chốn ấy

Bao bạn thân khi xưa bên nhau

Giờ đây còn lại mình ta

Trong nỗi nhớ thiết tha

(Ha ha ha há ha...)

Uhhh ah...

Kỉ niệm còn đâu đây nhớ nơi sân trường ấy

Uhhh ah...

Kỉ niệm học sinh khi vui đùa trong gió chiều

Nhìn theo tà áo dài tan học về trên phố tung tăng

Còn đâu, còn đâu, oh oh...

(Ngày ấy bạn và tôi – Lynk Lee)

Hát xong lại gục xuống, đang chuẩn bị ngủ thì nhỏ Trâm chui đầu ra lay lay người nó.

– Hát hay giấu nghề nha!

– Ờ. – Nó uể oải trả lời.

– Xí!!!

Nhỏ Trâm nản nên cấp đuôi về chỗ luôn. Ra chơi tiết 2, nó đang định ra ngoài thì thấy nhỏ Phương đang đứng ở bàn nó, chìa tay ra.

– Quà của em đâu!

Nó khá bất ngờ với cách xưng hô của nhỏ. Nhưng cũng chẳng quan tâm. Lấy ra 1 hộp quà nhỏ màu hồng thất nơ khá đẹp đưa nhỏ. Thấy quà nhỏ cười tí mắt ra, nó nhếch môi lên. Xem nhỏ cười được bao lâu khi mở quà ra. Chẳng có gì đâu ngoài xấp ảnh anh Lâm đưa nó, trả chủ nhân cũng nên gói đẹp tí chứ nhỉ!

Xuống căn tin uống nước xong lên thì nó thấy mặt nhỏ Phương cúi gằm xuống khi thấy nó. Nó không bất ngờ, cái đấy nó đoán được trước rồi mà. Vẫn tươi tỉnh được thì nó mới sợ, ntn xem ra nhỏ vẫn còn biết xấu hổ.

Đoạn này mình tua nhanh nha! Đại khái mấy ngày sau đó cuộc sống của nó khá bình thường. Gần như chả có gì đặc sắc diễn ra. Nhỏ Phương sau hôm đấy cứ thấy mặt nó là tránh, lâu lâu cũng chỉ chào xã giao nhau 1 vài câu. Không biết nó phù thẳng thường như thế có quá không. Hàng ngày nó vẫn lên lớp học rồi nghe tụi kia chém gió. Giờ lâu lâu nó cũng thêm vài câu góp bão chứ không im im như trước nữa. Thăng Vũ với nhỏ Ngân nói sau khi tổng kết năm xong thì hai đứa cùng qua bên Anh du học. Thăng Vũ kêu do cả nhà nó bên ý nên không qua không được. Còn nhỏ Ngân thì bố mẹ nhỏ cũng bắt đi du học nên hai đứa đi cùng nhau luôn. Vậy cũng tốt chứ hai đứa này yêu nhau mà chơi bài mỗi đứa 1 nơ, tình yêu xa thì khó giữ tình cảm lắm. Nhỏ Ngân nói nó mới điếng người ra, thì ra nhà nhỏ Ngân max giàu luôn, nhỏ không thích bố mẹ sắp đặt nên mới ra ngoài sống với lời hứa hết năm 11 sẽ đi du học.

Tổng kết cuối năm lớp 11, nó được 8, 7 nghiêm nhiên dính cái danh học sinh giỏi về. Trường này khác mấy trường kia, môn chuyên được x2 lên khi tính điểm phẩy nên nó khá cao dù Văn, Sử tè tè 6, 5 thôi. Bé Bông với thằng Kim thì được con bé Hồng dạy nên học gần hết chương trình lớp 1 luôn rồi. Nghe nói sắp được về Hà Nội sống thì hai đứa tí mắt lên, chắc do trên đấy nhiều chỗ chơi nên thấy vui. Cũng phải, ở đây cả học kỳ 2 mà nó chỉ đưa hai đứa đi công viên rồi đi ăn lật vặt, không cả bằng hôm lão Thành dẫn 3 đứa đi chơi trên Hà Nội.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

Sau khi làm tiệc chia tay mấy thằng kia xong nó đi rút hồ sơ luôn. Hè này nó dẫn hai đứa kia đi biển chơi cho biết. Rồi dẫn hai đứa về quê chơi. Chắc mọi người cũng biết quê nó có gì rồi chứ? Đặc sản vài thiếu chứ gì nữa, nhà nó có 1 mảnh vườn bé trồng ít cây ăn quả. Mà hè thì lại có khá nhiều cây có quả, chung quy lại thì vẫn nổi trội nhất là vài thiếu. Vài thiếu LN thì phải hái ngay trên cây ăn mới ngon. Mấy loại mua được ở chợ sao bằng ngay tại vườn được. Thôi hơi lan man rồi.

Nghỉ hè xong nó dẫn hai đứa lên sớm để tiện tìm chỗ ở luôn cũng như tìm trường cấp 3 nào gần quán với trường cấp 1 để tiện đôi đường luôn. Lên trên đấy do chưa tìm được chỗ ở nên cả 3 đi ra quán luôn. Trong quán có 1 phòng quản lý tuy không đủ đồ đạc nhưng có 1 cái giường với 1 cái võng đủ 3 anh em ngủ. Xem qua loa sổ sách xong kêu 2 đứa ở quán chơi, nhờ chú Ba trông luôn. Nó dắt xe đi loanh quanh tìm chỗ ở. Nó tính tìm 1 căn nhà cho thuê ở cho tiện chứ phòng trọ phải thuê tận 2 phòng, hơi bất tiện. Tìm cả buổi không tìm được, nó chợt nghĩ ra đi nhờ ông Thành xem sao, ông này quen biết rộng nên dễ tìm hơn nó. Gọi 3 cuộc liên mới chịu nghe máy, điện hết cả ng:

– Alo! Huỳnh khỏe không?

– Lại nhờ vả gì? Nói nhanh lên! – Ông này như đi guốc trong bụng nó ý!

– À hỏi thăm thôi. Cũng có tí việc muốn nhờ huynh!

– Trình bày đề!

– Đệ đang trên Hà Nội rồi. Đang tìm chỗ ở mà khó quá. Phòng trọ thì bé quá không đủ 3 người.

– Ồm để tao xem đã... À có đấy, nhà thằng Đức, nó chuẩn bị đi với bọn tao rồi. Nhà nó để không, dọn qua mà ở.

– Nhà anh Đức chả gần cái trường cấp 3 với cấp 1 nào cả!

– Gần trường hả? Xem nào... À! Nhà thằng Hưng gần trường cũ mày học với cái trường cấp 1 đấy. Hơi xa quán tí thôi.

– Ok huynh. Xa quán cũng được.

– Ra quán đề. Tí tao kêu thằng Hưng qua!

– Ok huynh.

Hú hồn. May sao tìm được nhà. Dĩ nhiên có chỗ tốt hơn và không mất công tìm kiếm. Nhưng nó lại không dám quay lại. Chắc mọi người biết là chỗ nào rồi nhỉ? Nhà nhỏ Hân đấy, ở đấy còn mỗi Linh thì ít ra cũng còn phòng. Nhà nhỏ Hân chỉ cho người quen thuê nên nó nghĩ vẫn còn phòng, chỉ là không

biết nên đổi mặt với hai nhỏ ntn nên biện pháp an toàn là tìm nơi khác. Phóng xe về quán mà lòng như lửa đốt. Bước vào đã thấy anh Hưng với lão Thành ngồi chém chuối rồi. Anh Hưng là bạn lão Thành quen trên này, tính tình khá thoải mái, trước đây nó cũng có gặp qua vài 3 lần rồi. Nói chung là chơi được. Ông Hưng này chơi chung với hai ông thần kia nên chắc lần này đi chung luôn. Nó vừa vào ông Thành đã vẫy nó lại.

– Em chào hai anh. – Nó lễ phép.

– Toàn hả? Ngồi đi!

– Vâng!

– Học dưới đây tốt không? Lâu không gặp nhóc r!

– Dạ dưới đây chán lắm. Nên em mới về lại Hà Nội này. Dưới SG nóng bỏ mama luôn.

– Uk. Anh nghe thằng Thành nói rồi. Anh chuẩn bị đi với hai thằng nó nên để nhà không ai ở. Mày dọn qua ở đi. Tầm 4 năm tụi anh mới về.

– Được thể thì tốt quá!

– Nhưng... – Anh Hưng ngập ngừng!

– Sao thế anh?

– Ừm. Anh muốn nhờ mày 1 việc.

– Việc gì anh?

– Ừm... Hơi khó nói tí... Nhưng anh muốn mày chăm sóc cho đứa em dùm anh. Nó cũng bằng tuổi m. Bố mẹ nó ly dị từ cuối năm ngoái rồi. Giờ nó sống 1 mình anh không yên tâm.

– Chuyện này...

– Con bé từ khi bố mẹ ly dị nó trầm lắm. Trước anh phải để nó đi sống với mấy đứa bạn cho nó đỡ tủi thân. Giờ bạn nó không sống đây nữa anh sợ lâu dần nó sinh trầm cảm.

Dừng 1 lúc, anh Hưng đưa ly cafe lên nhấp 1 ngụm rồi nói tiếp:

– Con bé rõ khổ. Nhà có điều kiện nhưng lại thiếu tình thương của bố mẹ. Haizzz. Mày giúp được anh thì cố nha. Không được anh cũng không trách đâu. Tại đợt này bố mẹ anh gục quá nên phải đi luôn. Chứ anh định ổn định lại tâm lý cho con bé rồi mới đi. Sợ nó nghĩ bậy rồi tự hại mình.

Nó ngồi suy nghĩ những lời anh Hưng nói. Cảm thấy con bé đấy cũng quá đáng thương. Dù sao cũng cần 1 người con gái lâu lâu đi mua đồ dùng, quần áo cho bé Bông, chứ nó con trai mấy chuyện mua đồ cho con gái ngại bỏ mẹ ra. Coi như có qua có lại chứ nó cũng chả tốt lành gì. Nhưng cái nó lo nhất là sợ con nhỏ đó không ưa hai đứa em nó, nếu thế thì Say goodbye là vừa.

– Cũng được, nhưng...

– Mày yên tâm. Con bé xinh lắm, đẹp người đẹp nét. – Lão Thành cười nham hiểm.

Nó trừng mắt nhìn, lão Thành thấy thế im re luôn.

– Ý em không phải thế. Là hai đứa nhỏ kia. Nếu em của anh không thích hai đứa hay làm j hai đứa em chịu thôi.

– Mày yên tâm. Con bé thích trẻ con lắm. – Anh Hưng thấy nó ra chiều đồng ý thì cười nói.

– Bộ anh không sợ em làm j em gái anh à?

– Mày thì dám làm gì nó. Cái loại nhất gái như m thì lzi được. Mà mày có lzi nó thì anh cho cưới luôn chứ sao. Haha.

– Bộ buồn cười lắm sao? – Mặt nó hầm hầm.

– Không.. Không. – Cả hai ông xua tay.

– Con bé chắc mai or ngày kia mới về nên mày cứ dọn qua đi. Mà m cẩn thận, con bé biết teakwondo đấy!

– Ủi dào! Mày cứ lo bò trắng răng. T với thằng Đức chả ai ăn được thằng này chứ em mày! Nó cũng teakwondo đấy. – Lão Thành chen vào.

– Ukm. Mà thôi dọn đồ qua nhà anh đi. Chìa này. Bọn anh về nhà thằng Đức chuẩn bị đồ ngày kia đi rồi.

Nó nhận chìa khóa trong tay anh Hưng rồi dắt hai đứa đi vào nhà mới. Căn nhà 2 tầng màu vàng nhạt, cánh cửa màu trắng. Bước vào nhà nó nhìn xung

quanh, căn nhà khá to.

Đứng trước nhà có mấy chậu cây cảnh với 1 bồn hoa nhỏ. Loanh quanh treo gần chục chậu lan, loại gì thì nó bó tay, chỉ biết là màu hồng nhạt có chấm chấm màu trắng. Bước vào phòng khách thì OMG, một bộ sofa màu nâu đặt giữa phòng, chính giữa là 1 cái bàn bằng gỗ lim có mặt kính dày. Cái bộ này nếu không nhầm thì hơn trăm triệu, trước ở cửa hàng mẹ nó nó từng thấy rồi. Phía trước là cái TV màn hình phẳng, điều hoà, tủ lạnh, ... Nói chung là đẹp và tiện nghi. Phía trong bếp có 1 bộ bàn ghế gỗ, mặt đá hoa để ngồi ăn, rồi tủ lạnh, đồ bếp, ... Tường lão Hưng không biết nấu ăn mà lại làm cái bếp tiện ghê. Dắt hai đứa lên phòng mới để ý thấy trên lầu 2 có 3 phòng nắm sát nhau. Nó xem xét hai phòng gần như giống nhau hoàn toàn, 1 phòng có màu trắng, đồ trong phòng y hệt nhau. Dắt hai đứa vào 1 phòng sát cầu thang, bên trong phòng khá sạch sẽ. Phòng có 1 cái giường, 1 tủ quần áo, 1 cái bàn và 1 bộ máy tính bàn để ngay cạnh nó. Trong phòng có luôn nhà tắm với nhà vệ. Nó cũng chọn 1 phòng giống phòng hai đứa kia, để chừa phòng màu trắng lại. Mỗi phòng đều có 1 cửa sổ lắp kính, riêng phòng nó có tận 2 cái. Ngó qua cửa sổ sau nhà nó thấy 1 cái cây bàng tán lớn, tò mò nên chạy xuống xem. Đập vào mắt nó là 1 bộ bàn ghế đá đặt dưới gốc cây, và đủ thứ đồ tập võ, từ bao cát đến mộc nhân rồi găng tay, cục tạ. Ôi đúng là thiên đường!

Đồ đạc trong nhà khá đầy đủ, phải nói là quá đầy đủ và tiện nghi, ăn đứt nhà lão Đức luôn. Vì thế nó chả phải sắm thêm gì cả, chỉ đi chợ mua hoa quả, nước ngọt rồi rau thịt, và không thể thiếu bò khô, mực, cá chỉ nhám với Sting. Không chỉ nó khoái món này mà hai đứa em nó cũng khoái, không phải là khoái hơn mới đúng. Ngoài ra còn có gara xe, trong gara có mỗi con ex của lão Thành với con Sirius cùi của nó là dùng được. Còn con 4 bánh nó chịu, xe lão Hưng ngón xăng bỏ mẹ, với lại nó không biết lái ^^! Rồi nó gọi điện kêu nhân viên mai nghỉ qua nhà nó ăn mừng nó về. Nhân viên quán thì không khác mấy, chỉ là thêm 1, 2 đứa mới nên chưa biết nó. Nó cũng giới thiệu qua về nó cho mấy nhân viên mới. Hôm đó khá vui vì mọi nhân viên đều quý nó, nó cũng có ý muốn mọi người hợp tác lâu dài vì toàn mấy người quen việc rồi. Từ lúc có mọi người quán có doanh thu tăng hẳn.

Hôm thứ 3 ở Hà Nội nó đi đến trường c1 cùng hai đứa em để làm thủ tục nhập học cho hai đứa. Nó chưa làm lần nào nên nói chung là hơi phức tạp 1 tí. Rồi còn đo đồng phục nữa, nó cũng cố tình xin cho hai đứa vào cùng 1 lớp cho tiện. Trường c1 cách trường nó độ 7 – 800m gì đấy. Khá gần! Nó cũng đi lên trường để nộp học bạ. Nó có nhờ chú Cường xếp nó vào 12a12 vì nghe đầu lớp này ai làm việc nấy ít ai thèm quan tâm người khác nên nó thấy khá thú vị và hợp với tính nó! Xong xuôi đưa hai đứa đi mua sách vở với đồ dùng học tập cho cả 3 anh em!

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30

Sáng hôm sau, theo đúng lịch trình là nó đưa hai em đi nhận lớp rồi dặn lúc về đợi nó đón. Còn nó thì tiết 2 mới đến trường. Gửi xe xong nó đi vào phòng hiệu trưởng ngồi đợi 1 lúc thì có 1 cô giáo khá trẻ, độ 25 – 26t gì đó đi vào.

– Em là Toàn hả?

– Vâng.

– Cô là Tuyết, giáo viên chủ nhiệm 12a12, thầy Cường kêu cô xuống đưa em lên lớp.

– À dạ. Vâng!

Rồi nó theo cô lên lớp. Trên đường đi cô có hỏi đủ thứ chuyện, nó thấy cô giáo này khá vui tính đấy chứ!

– Cô xem học bạ của em rồi, điểm cao đấy chứ. Sao em không xin vô a1 hay a2?

– Lý do riêng thôi cô ơi!

– Thích em nào lớp cô hả? – Cười nham hiểm!

“Lắc lắc”

Bla... Bla... Bla.

Đi 1 đoạn nữa thì đến lớp. Lấy hơi 1 cái rồi bước vào lớp theo cô!

– Cả lớp chú ý! – Cô đập bàn cái rầm!

Tức thì 37 học sinh ngẩng mặt lên nhìn nó khoảng 1s rồi ai lại làm việc nấy. Có đứa ngồi cầm điện thoại nghe nhạc, ... Có đứa chơi caro, đứa thì đang trang điểm, khoảng chục đứa đang ngủ, chỉ nhìn ra được vài 3 đứa đang ngồi học. Ôh ***, đầu cần phải đạt như vậy, nó tìm 1 lớp yên tĩnh để học thôi mà, đầu phải lớp cá biệt như vậy!

– Hôm nay lớp ta sẽ có thêm 1 bạn chuyển vào! Em giới thiệu đi. – Cô quay sang nó!

– Minh là N. M. Toàn. Mong mọi người giúp đỡ.

Không 1 tiếng xì xào bàn tán. Lớp này chỉ có vài đứa nhìn nó.

– Em chọn chỗ ngồi đi!

Nó nhìn khắp lớp thì có 2 bàn cuối dãy trong cùng còn trống, nó đi xuống cuối ngồi. Lớp này theo như chú Cường bảo thì đa phần là con nhà có điều kiện, kiêu cậu ấm cô chiêu ý, nhưng mà phá phách quá. Lớp này là lớp cá biệt, tuần nào cũng đội sổ toàn khối.

An toạ trên bàn rồi nó mới nhìn xung quanh lớp. Sau 1 hồi ngồi đếm thì lớp 14 nam, 24 nữ. Con gái lớp này khá đều, hầu như toàn gái xinh nhưng so với mấy đứa nó từng quen thì còn thua xa. Bán cán sự lớp thì có nhỏ Huyền lớp trưởng, nhỏ My lớp phó học tập, nhỏ Trinh bí thư, Hà lớp phó lao động. Nó nhìn qua ban cán sự toàn con gái, riêng lớp trưởng nó chưa gặp vì hôm nay nghỉ.

3 Tiết học trôi qua nhanh chóng. Điều nó cảm thấy là giáo viên dạy lớp này giảng khá kỹ, tỉ mỉ nhưng chậm quá, có thể đây là cách dạy riêng cho mấy lớp ntn. Đặc biệt khi dạy không đưa thêm tí kiến thức nâng cao nào vào cả, sách có sao dạy như thế. Hồi máy móc 1 tí!

Tan học nó ra ngoài lấy xe đi đón hai đứa em. Đến nơi thấy hai đứa đang đứng với 1 cô giáo. Nó chào qua loa rồi đón hai đứa về, trên đường về bé Bông tíu tíu đủ thứ, thằng Kim thì vẫn im lặng, thằng này tính giống nó, khá ít nói.

Về đến nhà thì thấy cổng mở toang ra. Quái lạ, nó nhớ là hôm nay đi nó khoá cửa kỹ rồi mà, chả nhẽ có trộm?

Nó bước nhanh vào nhà tìm xung quanh nhà chẳng có ai, đồ đạc thì hình như không mất thứ gì! Dem đồ đạc của nó với hai đứa em lên phòng rồi đi xuống dưới mở tủ lạnh lấy 3 chai nước cho mấy anh em uống. Nó ngồi nghỉ chút rồi mới đi xuống bếp nấu cơm. Trên đường đi xuống bếp nó có nghe thấy nhiều tiếng động phát ra từ bếp. Hai đứa em nó tò mò nên cũng đi theo nó. Đến gần bếp tiếng kêu ngày 1 to hơn. Nó chả hiểu dưới bếp có nỗi tủ lạnh đang giả thối, sao ăn trộm đi lục bếp. Đi đến gần bếp nó thấy 1 cô gái cao khoảng 1m68 gì đó, tóc đen óng xoã ngang vai, trên tóc có mấy cái ghim cài tóc đủ màu. Do cô gái quay đầu về phía ngược lại nên nó chỉ nhìn thấy đằng sau. Eo thon, mông căng tròn, cặp đùi trắng bóc, mặc 1 cái áo thun trắng, quần ngắn tới ngang đùi. Đoạn này tả cho mấy thym kích thích tí ^^! Cô gái đó đang xào nấu cái gì đó thì phải. Theo kinh nghiệm học lỏm được thì 96, 69% những người đáng đẹp như vậy mặt cũng không đến nỗi. Mà, ủa sao giờ ăn trộm chơi kỳ zậy ta? Hay đang đi ăn trộm đói quá nên nấu ăn xong lấy sức tí ăn trộm tiếp? Suy nghĩ một hồi nó mới cất tiếng:

– Cô là ai sao vào nhà tôi?

Cô gái đó thoáng giật mình, quay mặt lại thì

“Keng Bốp”

– Anhhh...

– Ó... Linh...

Nó khá bất ngờ vì sự xuất hiện của Linh ở đây! Nó lục lại bộ não, hình như Linh là người lão Hưng nhờ nó chăm sóc. Tuy vậy nó vẫn hỏi lại cho chắc.

– Linh là em họ lão, à nhầm anh Hưng à?

Nhỏ không nói gì chỉ gật đầu. Rồi nhỏ chạy nhanh về phía nó. Trong trí óc nó hiện lên cảnh nhỏ lao về phía nó, vừa ôm vừa khóc. Có lẽ trước đây nó có đưa mấy nhỏ đi xem phim, toàn phim tình cảm Hàn Xèng nên nó nhầm mấy cảnh như này rồi. Nhưng mà đời éo như truyện trên TruyệnSex.Tv, và cũng éo như phim, trong khi nó đang tưởng tượng thì nhỏ chạy đến gần và...

“Bốp”

Nhỏ vung tay tát nó một cái, do không để ý với bất ngờ nên nó lỉnh tron cái tát với 1 lực bằng en nờ Niuton. Nó chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì Linh lại ôm chặt lấy nó. Choáng váng, đau tim là 2 từ duy nhất nó có thể thốt ra lúc này!

– Anh đi đâu giờ mới về? Anh biết từ lúc anh đi em phải sống như thế nào không?

Nó khá bất ngờ với cách gọi của nhỏ. Thực chất là không quen được gọi như thế này. Nhỏ vừa nói vừa khóc, hai hàng nước mắt cứ đua nhau chảy ra. Câu nói đó như 1 lời trách móc, lại như một câu khái quát về cuộc sống của nhỏ khi nó đi, một cuộc sống đầy đau khổ, bất hạnh. Nó không biết nói gì chỉ đứng im bất động.

– Bố mẹ em đã không cần em, đến anh cũng không cần em nữa à?

-...

– Lúc họ ly dị em buồn lắm. Nhưng lúc đó còn có anh bên cạnh nên em cảm thấy đỡ hơn mặc dù anh không biết em đã phải đối mặt với những gì.

-...

– Hức.. Hức. Nhưng rồi anh lại bỏ em đi không nói 1 lời nào! Em buồn lắm! Nhưng em tin có 1 ngày anh sẽ quay về nên em đã cố gắng sống thật tốt để

anh về không phải lo lắng cho em. Hức.. Hức..

-...

– Anh à! Em biết lý do anh đi. Em biết anh khó xử nhưng anh có biết anh làm thế ích kỷ lắm không?

– Toàn xin lỗi...

– Anh đừng xin lỗi! Anh không có lỗi! Lỗi là do em. Anh hãy quên nó đi, anh không cần đón nhận tình cảm của em đâu. Anh coi em là em gái cũng được, coi em là bạn bình thường cũng được. Nhưng xin anh đừng bỏ em đi nữa. Giờ em còn mỗi mình anh thôi, anh bỏ em nữa em không biết phải sống sao đây!

– Toàn sẽ không đi đâu nữa! Toàn sẽ ở lại đây với Linh và chăm sóc cho Linh mà!

– Thật chứ? – Hai mắt long lanh.

– Ừm thật! Toàn hứa.. Ừm...

Chưa để nó nói hết câu Linh đã kiễng chân đặt lên môi nó 1 nụ hôn. Nó thoáng giật mình, 1 cảm giác lần đầu tiên xuất hiện trên người nó, tê tê như bị điện giật. Người con gái trước mặt nó đã cướp đi nụ hôn đầu của nó. Nó cảm nhận được môi Linh rất mềm và ngọt, lại thêm vị mặn chát của nước mắt nữa. Trước đây nó với Vy yêu nhau mới chỉ hôn lên trán với má chứ chưa 1 lần môi kề môi.

– Anh Kim ơi! Sao chị kia cắn môi anh ba thế?

Bé Bống ngây thơ hỏi. Nó và Linh giật mình buông nhau ra. Nụ hôn đầu của nó kéo dài chưa đến 30s. Không hiểu sao lúc đó nó lại không hề kháng cự, mà trong lòng lại có 1 cảm giác lạ. Nó buông Linh ra rồi đưa tay lên vén tóc, gạt đi những giọt nước mắt trên má Linh.

– Ủa? Có ai ngửi thấy mùi khét không?

– Dạ có! – Hai đứa em đồng thanh.

– Aaaaaa. Nồi thịt kho của em.

Linh lon ton chạy lại phía bếp. Nhìn dáng đi lạch bạch như vịt làm nó phì cười. Lại còn đi đôi dép có hình con vịt với phát ra tiếng kêu mới buồn cười chứ. Linh xem nồi thịt một lúc rồi đi lại phía nó, mặt xụ xuống nhăn nhó.

– Hic, cháy mất rồi.

Nó cố nhin cười nhìn nhỏ.

– Thôi Linh đi tắm đi. Người đầy mồ hôi rồi này. Để Toàn nấu cho.

Mới nói xong nhỏ đã té luôn, như sợ nó đổi ý hay sao ấy. Nó cũng kêu hai đứa em đi tắm rồi đem thịt ra kho với lấy thịt bò ra xào. 30 Phút sau nó nấu xong cả com lẫn rau. Lên phòng khách thì thấy mỗi Kim đang xem TV, nó cũng lên phòng lấy quần áo tắm. Tắm xong đi ngang qua phòng Linh thấy không đóng, bước vào trong thấy Linh đang ngủ ngon lành, trên mặt hiện ra 1 nụ cười. Đây là lần thứ hai nó ngắm Linh ngủ, lần đầu là lúc Linh ốm. Phải nói là Linh ngủ trông rất đẹp, dễ thương. Nhìn mặt Linh xanh xao làm nó thấy xót. Đang ngồi ngắm Linh ngủ thì Linh mở mắt ra rồi cười.

– Bắt quả tang có người nhìn trộm em ngủ nhá.

Bị bắt tại trận, nó đỏ mặt quay đi.

– Com xong rồi. Linh xuống ăn đi.

– Anh phải cõng em cơ.

Nó chần chừ với lời đề nghị này. Thấy nó như thế, Linh lên tiếng.

– Anh hứa chăm sóc em mà. Chân em đau không đi được. Anh cõng em xuống đi.

Nó đành cúi xuống cho Linh leo lên lưng rồi đi. Trên lưng nó Linh cứ hát, nhưng là hát câu này xọ câu kia, chả ra bài hát gì cả.

Cõng Linh xuống dưới thì đã thấy hai đứa nhỏ ngồi trên bàn ăn. Thấy nó cõng Linh thì bé Bống phụng phịu.

– Anh ba cõng chị Linh không cõng Bống nhá. Ừ chịu đâu.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31

Nó bật cười với độ nhõng nhẽo của con bé. Nó cồng Linh rồi thả trên cái ghế để đi dọn đồ ăn. Bữa ăn diễn ra khá vui vẻ, Linh cứ gắp cho nó với hai em. Thấy Linh ăn ít nó cũng gắp cho Linh, mỗi lần như thế Linh cười tít mắt ra. Mà hình như hai đứa em nó mền Linh thì phải, trông cảnh này cứ như 1 gia đình vậy. Ăn xong nó lại cồng Linh lên phòng rồi đi xuống rửa bát! Đang rửa bát thì đột nhiên cảm thấy có 1 vòng tay ôm bụng nó từ sau lưng. Thoảng giật mình ngoảnh lại nó thấy Linh đang ôm nó từ phía sau, dựa hân đầu vào lưng nó, làm 2 quả... Cứ cọ vào lưng nó.

– Đau chân sao còn xuống đây?

Nó nhăn mặt hỏi Linh. Linh không nói gì chỉ cười cười. Thế là nó đã hiểu, nãy giờ là Linh gài nó để được nó cồng. Linh ôm nó thủ thủ:

– Em hạnh phúc lắm. Ước gì hnào cũng được như hôm nay.

Nó quay người lại đặt hai tay lên hai vai Linh rồi nhìn thẳng vào đôi mắt đen láy kia.

– Toàn xin lỗi nhưng hiện tại Toàn chưa thể quên hân Vy được.

– Không sao, em đợi được mà! Mà anh qua thăm Hân đi, nó cũng nhớ anh lắm đấy!

– Uhm. Tí Toàn với Linh qua nhà Hân nha!

– Dạ.

Ờ, đã dạ rồi cơ! Nó rửa bát xong rồi đi với Linh lên tầng, phòng ai nấy về. Ngủ dậy nó thấy cánh tay tê tê, còn có 1 vòng tay ôm ngang nó nữa. Mắt nó mở to ra khi thấy Linh đang ngủ cạnh nó, gối đầu lên tay nó rồi rúc vào ngực nó ngủ ngon lành. Lần thứ 3 nó thấy Linh ngủ, dễ thương max lv luôn. Nó đang ngắm Linh ngủ thì Linh chợt quậy, nó đành nằm xuống giả vờ ngủ. Đang cầu mong Linh không thấy nó giả ngủ thì nó thấy ươn ướt đôi môi, như có thứ gì đó chạm vào. Nó mở to mắt ra thấy Linh đang hôn nó, thấy nó mở mắt thì Linh đỏ mặt quay đi.

– Anh nhìn trộm em ngủ, em hôn trộm anh. Hoà nhé.

Nó không nói gì nhìn đồng hồ thì đã 2h15p, nó bật dậy kêu Linh thay đồ qua nhà Hân tí rồi về quán. 15 Phút sau nó thấy Linh mới bước xuống. Linh ăn mặc giản dị lắm, còn kín đáo nữa. Hôm nay Linh mặc quần jeans đen bó sát, áo thun hồng có hình gì đó nó chịu, khoác bên ngoài cái áo sơ mi trắng, chân đi đôi giày thể thao hồng, nó nhìn mà đứng hình 3s. Rồi cả hai nhanh chóng lên xe đi đến nhà Hân. Trên đường đi Linh hỏi nó nhiều thứ lắm:

– Anh, ở dưới đây vui không?

– Vui, nhưng không bằng trên này.

– Vì dưới đây không có em, hihi.

– Uhm.

– Anh, Anh học ở trường nào?

– Toàn học trường cũ với Linh ý. 12A12.

– Mai em xin chuyển qua lớp anh nha.

– Thôi, bí thư 12a1 xin chuyển đâu được.

– Vậy anh qua lớp em nha!

– Xem sao đã.

– Anh, anh, chiều mai anh rảnh không?

– Hình như mai Toàn rảnh đấy! Sao thế?

– Mai anh đưa em đến lớp võ nha. Em mượn anh để cắt đuôi thằng theo đuôi em. Nó cứ làm phiền em hoài à.

– Nó là người ntn?

– Ừm! Để xem nào: đẹp trai hơn anh nè, nhà có điều kiện nè, galăng hơn anh nè, học giỏi nè, ...

Linh hồn nhiên xoè tay ra vừa đếm vừa kể. Mặt nó thộn ra, cái quái gì cũng hơn nó mà sao Linh không thích thằng kia nhỉ? Khó hiểu!

Đến cổng nhà Hân, vừa xuống xe thì Linh đã gào lên:

– Hân ơi, tao đến rồi nè!

Một lúc sau Hân đi ra, thấy nó thì hơi khựng lại 1 lúc rồi chạy ra mở cổng. Cổng mới mở ra là Hân lao vào ôm nó luôn. Nó đưa mắt nhìn sang Linh cầu cứu, Linh chỉ cười không nói gì.

– Em nhớ anh lắm anh biết không?

– À ừm. Toàn cũng thế!

“È Hêm”

Nó giật mình nhìn về phía đang phát ra tiếng kêu thì thấy cô Lan đang cười nham hiểm nhìn nó. Nó hơi ngại nên đẩy Hân ra, nhưng Hân càng ôm chặt hơn.

– Hân, con bỏ ra đi không tí có án mạng đấy!

Hân nghe thấy thế giật mình bỏ ra luôn, mặt đỏ như gấc. Linh thấy thế liền trêu thêm.

– Con kia, mày dám ôm anh ấy trước mặt tao à? Mày ôm chặt thế anh ấy sợ lại bỏ đi thì sao?

Hân nghe thấy thế đưa đôi mắt sang nhìn nó như kiểu đừng đi ấy. Nó hiểu liền trấn an Hân không lại khóc thì khổ:

– Toàn về đây chắc ở luôn chứ không đi nữa đâu!

– Thôi con kia, có cho tao vào nhà không, tao không cho ôm anh Toàn nữa giờ!

Hân nghe xong rồi rít kêu nó với Linh vào nhà. Thấy cô Lan đang ngồi trên ghế ngoài sân nhìn tụi nó, nó liền tiến đến:

– Cô dạo này có khoẻ không ạ? Công ty làm ăn có tốt không cô?

– Cô khoẻ, có cái Hân không khoẻ à! Công ty giờ đang bận mấy hợp đồng thôi.

– ...

– Mà giờ mày về đây ở luôn hả? Đang ở đâu thế?

– Dạ con về đây ở luôn tiện trông quán cafe. Con đang ở nhà anh Hưng, anh họ Linh!

– Anh ở chung với cái Linh hả? – Hân xen vào.

– Ừm. Anh Hưng có nhờ Toàn chăm sóc Linh.

– Vậy mai em dọn qua ở chung nha.

– Đầu được, còn cô Lan nữa mà! Sao để cô ở nhà 1 mình được.

– Anh không muốn em qua ở chung chứ gì?

– Không. Toàn đâu có ý đó. Chỉ là...

– Việc đó để em lo.

Nói xong Hân chạy qua chỗ cô Lan ngồi rồi lấy tay bóp vai cho cô. Sau đó lấy hai tay lay lay tay cô Lan, bộ mặt max dễ thương, hai mắt to tròn đen nhánh long lanh nhìn cô Lan. Đồng thời cất giọng nói ngọt như rót mật:

– Mẹ...

Nó nghe xong câu đấy mặt đỏ bừng ra trông thấy. Sau này Linh có bảo là mặt nó lúc đấy trông ngu ngu dễ sợ luôn. Nó sồn da gà khi thấy Hân những nhẽo với cô Lan. Nó thề là ai cũng mũi lòng khi thấy Hân như thế, thanh niên nghiêm túc như nó còn lung lay nữa là. Cô Lan nhún vai nhìn nó rồi nói:

– Xin lỗi con nhé Toàn. Hân nó xài tuyệt chiêu rồi cô cũng bó tay. Mày cố chăm nó giúp cô!

Cô Lan nói xong như sét đánh ngang tai. Vậy là từ giờ nó phải vác thêm cục nợ này nữa sao, trời? Trông mặt nó lúc này phải nói là đàn thối ra, ngu l

max luôn. Có ai ngờ Hân có Ultimate bá đạo như thế này đâu chứ! Cái này ngang sát chiêu cmnr. Mặt nó méo xệch nhìn Hân:

– Vậy thu dọn đồ mang sang đi. Toàn với Linh ra quán lát về!

Nó chào cô Lan rồi dắt xe đi, ra khỏi cổng nó lấy tay lau mồ hôi nghĩ thầm “Con gái nguy hiểm với T_T”. Đèo Linh trên xe mà Linh cứ ôm nó cứng ngắt làm nó hơi khó chịu, nó gỡ tay Linh ra thì Linh phán câu xanh rờn:

– Em sợ ngã mà!

Nó ngoảnh lại nhìn thì Linh làm bộ mặt ngây thơ vô số tội nhìn lại nó. Nó đành để yên rồi phóng nhanh đi. Ai kêu sướng thì cứ kêu, chứ nó thì bị ôm đến tức bụng luôn, chỉ mong sớm đến quán để thoát tội.

Lòng vòng phải đến gần 7 phút nó mới đến nơi. Đi xe vào cật thì anh Tuấn nhìn nó cười cười, nụ cười đều nhất mà nó từng thấy của ông. Nó đưa tay lên ngang cổ kéo 1 đường ngang như cắt cổ ý, ý bảo là tí ông chết với tôi. Ông im re luôn. Công nhận nó oai phết đấy chứ!

Vào đến quán mấy chị phục vụ nhìn nó như sinh vật lạ ý. Chị My troll nó:

– Hôm nay sắp dẫn người yêu đến chơi à?

– Ồ không, bạn thôi chị!

Mặt nhỏ Linh thì đỏ khò nói rồi, mà hình như còn cười nữa thì phải. Nó kêu nhỏ ngồi chơi còn nó ra phụ nv vì hôm nay quán đông bắt thường. Mọi hôm chỉ hết 1 khu, khu kia lác đác vài mống mà hôm nay gần full bàn luôn, đông ngang hôm 20 – 10 nó từng làm. Chả hiểu sao nữa! Nó để ý thấy mấy thằng đực cứ nhìn sang phía Linh. Cũng phải thôi, Linh lâu lâu lại cười 1 phát, nụ cười hớp hồn là đây chứ đâu.

Thằng Nghĩa chạy đến vỗ vai nói:

– Ngày thường hai chị ý mặt buồn buồn mà quán đã đông lắm rồi. Anh để chị Linh cười thế thì treo bảng tuyển nhân viên là vừa!

– Ồ, có khi phải vậy thật!

Số là có hai nhân viên xin nghỉ rồi nên quán tính ra còn 7 pv thôi, bình thường thì đỡ, hôm đông quá thì mệt vãi lọ luôn. Hôm nay cũng vậy, chạy bàn đến 5h thì khách mới vãn, nó dắt Linh về luôn chứ để đây thêm tí nữa nhân viên họ xin nghỉ đồng loạt vì bị bóc lột sức lao động thì chết. Giờ mới thấy nhỏ hút khách dễ sợ, cho cả Hân ra chắc xây thêm tầng 2 cho quán luôn quá. Mà hôm nay Linh cười nhiều vãi, như kiểu dở hơi không biết bơi ý. Nó đưa tay sờ chán nhỏ thì:

– Aaaaa...

Nó hét lên như lợn bị chọc tiết. Vừa đưa tay lên trán sờ thì nhỏ đã cầm lấy cổ tay nó cho vào miệng cắn rồi. Nó giờ vết cắn lên xem thì thấy nguyên hàm răng đều như bắp của Linh in trên tay nó, may rút tay kịp không là chảy máu rồi. Nó cốc đầu nhỏ 1 cái, nhỏ nhăn mặt:

– Ui da, đau em!

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32

Đến chịu cô nàng này, cắn người ta suýt chảy máu không biết thương, cộc nhệ hều mà la oai oái lên. Nó đưa Linh về thì đã thấy Hân đang nấu ăn dưới bếp rồi. Thấy Hân, Linh lao xuống nói nói gì đó rồi cả hai phá lên cười. Nó đành té gập, ở đây lâu chắc tui chót. Mà nó để ý này giờ không thấy Bông với Kim đâu, nó lên phòng tắm rồi qua phòng hai đứa xem sao. Ngó mặt vào trong thấy hai đứa em đang ôm nhau ngủ ngon lành. Chắc, ngủ như heo ý, từ 1h đến hơn 5h rồi. Nó tiến đến giường hết:

– CHÁY NHÀ RỒI. DẬY ĐI.

Bé Bông ngái ngủ đáp 1 câu làm nó với thằng Kim tí xiu tại chỗ.

– Cháy thì kệ. Để Bông ngủ tí nữa anh ba về đập sau.

Nó méo miệng sau câu nói đó. Có cần ngây thơ vậy không? Anh mày đâu phải siêu anh hùng chứ! Gọi 1 lúc thì Bông cũng chịu dậy, nó kêu hai anh em đi tắm rồi xuống ăn cơm. Mà hai đứa nó tắm chung mới sợ chứ, sau này phải nhắc khéo hai đứa mới được.

Xuống ăn cơm thì Bông với Kim ngơ ngác nhìn Hân. Cũng phải thôi, ngủ như heo người ta vác đi còn chả biết nữa là. Còn Hân thì cũng ngơ ngác không

kém. Nó phải giải thích mỗi mồm mới được. Trong bữa ăn thì Linh vẫn gấp cho nó với hai đứa nhỏ, Hân thấy thế cũng làm theo. Chỉ khác là nó chả gấp cho ai cả. Ăn xong hai nhỏ nhận rửa bát, ôi nhân phết, cũng không đến nỗi nào ^^! Hai đứa em nó lên phòng xem siêu nhân, chặc, thằng Kim lại dạy đều Bông rồi, sau này lớn lên e là... Không dám nghĩ nữa. Nó thì lên phòng đánh lol, công nhận máy bàn đánh phê hơn laptop. Mà mãi ế lên KC, nản quá nó đành troll normal. Đánh đến 10h nó tắt máy đi ngủ, 1 ngày dài đã qua.

Sáng sớm thức dậy cảm thấy đuối sức, thân thể như không còn là của mình nữa. Hai cánh tay tê cứng, gần như mất cảm giác luôn. Ngó quanh thì thấy hai tay mỗi cái một bên đang bị hai nhỏ trưng dụng để gối đầu. Hôm qua đã khoá cửa phòng kỹ rồi mà hai nhỏ vẫn mò vào phòng được là sao? Đờ đẫn 1 tí nó mới phát hiện ra đây méo phải nhà nó, Linh là em lão Hưng nên chắc chắn có chìa sơ cua. Ôi đêch, chả nhẽ tháo cửa đi thay cửa khác giờ!

Ngồi 1 lúc cho lại sức thì nó cố gắng rút hai tay ra 1 cách nhẹ nhàng nhất để không đánh thức hai nhỏ. Vờ lờ, hai tay nó trắng bệch ra, phải đợi 1 lúc máu mới lưu thông lại. Rồi nó đẩy nhẹ hai nhỏ ngủ sát nhau, mặt đối mặt rồi quàng tay qua eo nhau. Xong xuôi nó qua phòng bé Bông lấy cây bút dạ đen, về phòng nhẹ nhàng trang điểm buổi sáng cho Linh với Hân. Nó cũng phải tìm cách thôi, chứ hrào cũng thế này tay nó liệt mất.

Vào vệ sinh cá nhân rồi xuống sau nhà tập thể dục rồi luyện mấy bài quyền quen thuộc. Xong rồi đi xuống bếp nấu mấy tô mì ăn sáng. Nó là hơi bị gato với mấy thym buổi sáng có người gọi dậy với nấu đồ ăn sáng cho lắm, hic. Đang nấu mì thì nó nghe thấy tiếng hét thất thanh của hai nhỏ:

– AAAAA... M.. A... MA.

Nó cười ha hả trong lòng, ít ra trả đũa được vụ bị đột nhập trái phép với hai cánh tay. Số là vừa nãy nó lấy bút dạ đen vẽ vài đường cơ bản trên mặt hai nhỏ thôi, chủ yếu là râu ria đầy đủ, hai mắt đen như gấu trúc. Mà hai cái mặt sát nhau, mờ mắt ra cái là... Như nãy ý, keke. Một lúc sau hai nhỏ mặt hầm hầm đi xuống, lườm nó té khói, mặt thì đã hết mực rồi. Nó cố nhịn cười bụng 5 tô mì ra đặt lên bàn rồi rọt lẹ lên phòng tắm. Hai đứa nhỏ thì xuống được 1 lúc rồi, chắc Hân với Linh hét to quá nên phải dậy thôi.

Tắm rửa thay quần áo xong soạn sách vở của nó với 2 đứa em xong đi xuống thấy mọi người vẫn đang ăn. Đêch, lâu vãi lảo. Đã cố tình tắm lâu để tránh mặt hai nhỏ mà ế thành. Đành lết thân ngồi xuống bàn làm bát mì mới ăn. Ngồi ăn mà hai nhỏ lườm nó khét lẹt, hic.

Ngồi ăn thêm 1 lúc cuối cùng cũng xong, nó dắt Bông với Kim đi ra xe để đến trường trước. Nó thấy bất an thay cho số phận nó khi trưa về. Đúng là “Khôn ba năm dại một giờ”, tự dưng nghĩ ra cái trò “ngịch ngư” đấy để làm gì. Sướng chưa tròn 5 phút mà giờ lòng nom nót lo sợ. Nghe giảng hồ đồn đại con gái thù dai lắm, đừng ngu đưng vào ổ kiến lửa, thế mà nó không nhớ ra.

Đến trường với tâm trạng không thoải mái tí nào. Gửi xe ngoài quán rồi đi bộ lên lớp. Vào đến lớp vẫn cứ mỗi người 1 việc, không ai quan tâm ai! Nó đi về bàn, đập cái cặp xuống bàn rồi gục luôn. Đang phiêu thì thấy ai lay lay tay, mở mắt ra thì có 1 con nhỏ đang đứng trước mặt nhìn nó:

– Bạn là học sinh mới à?

– Ờ!

Nó chả thèm để ý đến mặt nhỏ ntn luôn. Hôm nay thấy đuối vãi, gục xuống là ngủ luôn không biết trời đất gì! Mở mắt ra thì thấy bà cô dạy toán đang dạy, bài lập bảng biến thiên với vẽ đồ thị hàm số cuối năm 11 dưới SG nó được học khá kỹ rồi nên giờ chỉ đem câu đấy ở mấy đề ĐH ra làm thử thôi. Cô giáo ở trên cứ giảng, học sinh ở dưới làm gì thì làm. Nó cũng thế, giờ đợi cô đuối kịp chương trình nó mới tập chung học. Dưới kia tuy nó không học chuyên toán nhưng chương trình lớp chuyên ngang nhau nên nó cũng ké được xú. Quan niệm của nó là tự học là chính, chứ thầy cô chỉ là 1 phần thôi.

Thôi lan man quá. 5 Tiết học trôi qua nhàm chán tại nó ngủ gần 4 tiết rồi T.T. Hôm nay đuối quá nên ngủ thôi, chứ mọi hôm chăm lắm ý. Dắt xe đi đón em về lòng lại nom nớp lo sợ. Về đến nhà thấy hai nhỏ đang nấu ăn mà cười nói vui vẻ nó toát mồ hôi. Không biết mấy nhỏ âm mưu gì đây, thà ăn nhéo, ăn đập cho xong chứ cứ im im thế sợ bỏ mẹ. Thấy hai nhỏ nấu ăn, nó cũng không làm phiền nữa, dắt hai đứa em lên phòng tắm cho mát. Chán đời lại vào Lol troll mấy ván normal cho xung. Đang cầm Nautilus đi mid với Kata thì Linh lên gọi xuống ăn cơm. Nặng nề lê từng bước đi xuống bếp, ăn cơm mà nó cứ cúi gằm mặt xuống chả dám ngẩng lên nhìn. Đang ăn nhỏ Linh lên tiếng:

– Chuyện hôm nay anh trêu tụi em...

“Cuối cùng toà cũng tuyên án” nó nghĩ thầm.

–... Tụi em sẽ bỏ qua...

Nó tròn mắt ngạc nhiên, hôm nay mặt trời mọc hướng tây à, hay là hôm nay là ngày hổ ăn chay? Hai nhỏ tha nó?

–... Với điều kiện...

Biết mà, lại âm mưu gì đây? Ôi cái số tôi, đánh nhau toét đầu chảy máu không sợ, lại sợ hai con nhỏ này. Hic.

– Đi. Ừ k. Iện gì t. Hế? – Nó lắp bắp nói.

– Tí đi với tụi em đến lớp võ. – Linh gấp cho nó miếng thịt rồi nói.

– Ờ.. Ờ..

– Và phải đăng ký học cùng tụi em.

– Ờ.. Ờ.

Nó run quá chỉ biết ờ ờ cho qua chuyện. Nghĩ lại mới thấy ngu, tốn tiền vô ích nữa rồi, hic.

Các thym thắc mắc sao tốn tiền chứ gì, căn bản hầu như mấy lớp teakwondo với karate bình thường học viên thi lên nhị đẳng là hết rồi, muốn thi lên cao hơn thì tìm lớp lớn hơn hoặc qua Nhật thi thôi. Mà nó đang nhị đẳng rồi, đi dạy còn nói được chứ học lại nghe đến nản rồi. Cơ mà đồng ý rồi không đi tội nặng thêm thì chết.

Ấn xong đề hai nhỏ rửa bát, nó lên troll tiếp, lại Jana đi mid với Tf, hỹ hỹ. Căng thẳng nó toàn vô troll normal thui, rank mới đánh đang hoàng, game đề vui mà.

1H45 nó phải đi với hai nhỏ, để hai đứa em ngủ ở nhà vậy. Đang đi thì Linh lên tiếng:

– Hôm qua anh hứa gì nhớ không?

– Ủa, hôm qua Toàn có hứa gì với Linh hả?

– Hừ, kêu chiều nay làm người yêu của người ta để cắt đuôi thằng kia mà giờ chối hả?

– Có hả?

– Giờ muốn gì? – Nói xong đặt tay lên hông nó.

– Thôi thôi được rồi. Nhưng giả vờ thôi đấy.

– Vậy còn nghe tạm được. Hìhì.

Xong, hôm qua nó nhớ Linh mới nhờ chứ nó chưa đồng ý. Hôm nay lại dùng vũ lực để ép người, hic.

Đi theo đường mà hai nhỏ chỉ thì đến 1 CLB Taekwondo. Cái CLB này cũng khá to đấy chứ. Gửi xe đi vào nó thấy có 3 đám đông mặc võ phục, chắc là 3 lớp khác nhau đây mà! Nó thấy có mỗi một thằng bé khoảng 12t còn lại chắc toàn 15t trở lên, gần 3x cũng có. Thấy nó cùng hai nhỏ đi vào ai cũng nhìn tui nó, nó hơi khó chịu khi tự dung thành tâm điểm của mọi người. Linh cầm nắm chặt tay nó, chắc thấy nó khó chịu nên cầm tay nó ý bảo đừng quan tâm mấy ánh mắt đấy. Nó nhận lời đóng giả người yêu Linh rồi nên cũng phải cố gắng tự nhiên một chút. Đi thêm 1 đoạn thì có 1 người con trai độ 20t gì đó đi đến trước mặt Linh cười nói:

– Linh mới đến hả? Vào nhanh đi, lớp còn thiếu mỗi em thôi.

Rồi thằng đấy đưa tay định cầm tay Linh thì thấy Linh đang nắm tay nó nên đưa ánh mắt khó chịu nhìn nó, rồi quay sang Linh:

– Ai đây Linh?

Linh ôm chặt lấy tay nó cười:

– Giới thiệu với anh Minh đây là Toàn, người yêu em.

Rồi Linh quay sang nó:

– Đây là anh Minh, đại sư huynh của lớp em!

Nó nghe xong cũng lịch sự đưa tay ra:

– Chào anh, em tên Toàn người yêu của Linh. Cảm ơn anh thời gian qua đã giúp đỡ Linh.

Thằng đó nhăn mặt lại khó chịu, không thèm đưa tay ra bắt với nó. “Cái định mệnh, quê tao à nha“, phép lịch sự đơn giản nhất cũng đeo biết mà đòi tán Linh. Thằng Minh đưa ánh mắt căm hận nhìn nó, rồi hỏi lại Linh như muốn xác nhận lại:

– Đây là người yêu em?

Linh không trả lời chỉ gạt đầu. Rồi thằng Minh quay lưng bỏ đi. Nhưng ẻo phải, nó đi được 1 bước thì xoay người tung cú sút 180 độ tầm trung vào nó. Nhưng nó phản xạ nhanh đẩy Linh với nó lùi lại 2 bước để tránh cú đá đó. Sau đó thằng đó quay người lại cười đều

– Xem ra mày cũng có chút bản lĩnh đấy!

Linh thấy thế hét lên:

– Sao anh đánh người yêu tôi.

Linh hét xong thì mấy đám kia quay lại nhìn nó. Thằng Minh nhếch mép lên:

– Thằng nhà quê này có gì mà em yêu nó chứ?

Linh nghe xong câu đấy ngược mắt lên nhìn nó với ánh mắt dịu dàng:

– Ảnh chẳng có gì cả, ảnh chỉ có trái tim của tôi thôi.

Linh nói xong nó nhìn Linh 1 lúc lâu rồi từ từ tiến lại gần mặt Linh, nhỏ nhấm hai mắt lại chờ đợi. Nó tiến lại gần rồi đặt lên trán Linh 1 nụ hôn. Linh mở mắt ra có chút vui mừng, bất ngờ xen lẫn ít hụt hẫng. Nó cũng không hiểu tại sao lúc đó nó lại ntn.

– Em từ chối anh vì thằng này ư? Một thằng như nó có gì hơn anh chứ? Nó vừa nghèo, vừa quê mùa, ngoại hình thua xa anh. Sao em lại vì nó đi từ chối a.

Ờ ờ. Nó nghe xong thì tức muốn ói máu. Chắc thằng này thấy quần áo nó mặc nên nói thế. Nó quen rồi nên cũng thấy bình thường.

– Ít ra anh ấy không ăn bám bố mẹ như a, Minh công tử ạ.

Hân từ đâu đi ra phán 1 câu làm thằng Minh xám mặt. Nó thì được 1 dịp phòng mũi

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyên Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33

(Đoạn này đổi ngôi kể sang tôi nhé).

Tôi vẫn đang phê phê bởi câu nói kia của Hân thì bất chợt thằng Minh vung tay đâm tôi nhưng tôi nhanh chóng cúi xuống né. Nó gần giọng:

– Hôm nay tao sẽ cho mày biết cái giá phải trả vì dám cướp người yêu tao.

– Tôi không muốn đánh với anh vì người yêu tôi không thích đánh nhau.

Tôi vừa nói vừa cầm tay trấn an Linh khi thấy Linh có vẻ lo lắng cho tôi. Linh chỉ biết là tôi có học Taekwondo với karate chứ không biết tôi trình gì nên chắc sợ tôi không đánh lại.

– Mày nhát thế à? Không có khả năng bảo vệ Linh thì rút khỏi cuộc đời Linh đi.

Thằng Minh tiếp tục chế nhạo. Những câu nói đó ảnh hưởng đến lòng tự trọng của tôi. Tôi đã từng hứa với anh Hưng và với chính Linh là sẽ bảo vệ, chăm sóc Linh. Tôi không thể thất hứa, không thể để Linh mất lòng tin vào tôi.

Tôi đặt lên trán Linh 1 nụ hôn rồi đẩy Linh lùi về sau để lại hai từ “Yên tâm” dành cho Linh. Rồi tôi từ từ tiến lên thủ thế cơ bản của Taekwondo.

– Chu choa, Taekwondo luôn cơ à?

Thằng Minh thấy tôi thủ thế nên nhếch mép trêu.

– Nãy thấy mọi người làm nên học theo thôi anh!

– Vậy vào bệnh viện học tiếp đi.

Nói xong thằng Minh tung 1 cú đá 360 độ tầm trung vào tôi, tôi đưa tay ra đỡ thì cảm thấy hơi tê tê cánh tay. Ờm thằng này dùng nhiều lực vào cú đá đó thật, không biết lực đá của đòn đó có phải là mạnh nhất của nó hay không? Nếu là 1 cú đá với lực bình thường thì e là khó ăn rồi đây. Tôi cũng nhanh chóng thủ thế lại. Nó lại tiếp tục tung 1 cú đá cầu vòng, tôi nhanh chóng cúi xuống né rồi tung 1 cú đá ngang vào nó, nó giật mình lùi lại. Nó vừa lùi lại đã tiếp tục lấy đà nhảy lên đá song phi về phía tôi, tôi lách người sang phải rồi tung 1 cú đá vào vai nó, do đang lao đến nên nó ăn nguyên 1 đá vào vai. Tôi bồi thêm mấy phát đâm vào người, vào bụng nó làm nó loạng choạng lùi lại. Đòn vừa nãy tôi không tung hết sức không thì thằng Minh gãy tay rồi. Nó ăn đòn xong tức điên lên lao vào đánh loạn xạ ra, không ra thế thống gì nữa. Đây là sai lầm của nó, nó ăn liên tiếp hàng chục phát đâm với đá của tôi. Tôi lùi lại vài bước, bật người trên cao tung xoay người tung 1 cú 720 độ về phía nó, nó bất ngờ đưa tay lên đỡ bên phải nhưng nó gần đến nơi liền đổi chân rồi sút 1 phát vào bụng nó. Nó loạng choạng rồi ngã ngửa xuống sàn. Nó lồm cồm bò dậy lết đi 1 cách khó khăn, đi đến cửa CLB, nó ngoảnh lại nói:

– Chưa xong đâu.

Tôi lúc đó chẳng để ý đến câu nói đó vì giờ cả Linh với Hân đang ôm chặt cứng tôi.

Cả CLB đang nhìn tụi nó. Một phần vì nó mới đánh thắng Minh bầm dập. Ở CLB này thắng Minh cũng có số má nên ít ai dám trêu vào. Một phần vì giờ nó đang “bị” hai hotgirl ôm. Nó phải gỡ cả hai ra không tí mấy anh gato lao vào cả lũ thì die. Đang chật vật thì có 1 bạn nữ đi đến:

– Bạn gì đẹp trai ơi, cho mình xin số điện thoại được không?

Nó nhìn về phía bạn nữ đó. Đó là 1 cô gái khá xinh, nếu Linh với Hân 10 điểm thì cô gái này cũng được 8 điểm, đáng gọi thắng ra là khá chuẩn. Mặt baby nhưng lại đánh phấn. Nó không có cảm tình với con gái bôi son đánh phấn này cho lắm, nó thấy tự nhiên trông đẹp hơn. Cho thì bị làm phiền, không cho lại bị nói là kiêu. Đang khó xử thì đột ngột Linh lên tiếng:

– Chồng mình không dùng điện thoại bạn ơi.

Nó đang khó xử với cô gái kia thì lại đơ người với câu nói của Linh luôn. Hờ hờ, ngày trước nó ở đây Linh hiền như con mèo con, trêu tí là đỏ mặt. Nó đi một thời gian Linh khác quá, giờ trước mặt nó là một cô nàng tinh ranh, bạo dạn, không còn nhút nhát như ngày xưa nữa. Có lẽ do quá nhiều việc xảy ra với Linh đã làm thay đổi tính cách cô ấy, và cũng có thể là do... Chính nó! Giờ đây nó “bị” gọi là “chồng” trước mặt bao nhiêu người thế này có khác gì Linh đang đánh dấu chủ quyền cơ chứ!

Haizz, có tiếng mà không có miếng! Đang suy nghĩ lung tung thì Hân cùng cô gái kia che miệng cười khúc khích. Nó chả hiểu cái mẹ gì cả, tự dưng xin số, người ta chưa biết có cho không mà đã cười như con dờ ăn dưa bỏ rồi. Nó quay sang thì thấy Linh đỏ mặt cúi xuống, tay vịn vào vạt áo như đang ngượng thì phải. Đột ngột Linh kêu lên:

– Aaaaaaa... Hai con mấm kia không cười nữaaaaa.

Linh kêu lên chu môi ra trông ngổ ngổ sao ý. Hai chân thì dậm dậm dưới đất tức tối.

Cô gái kia thì cười toét miệng một lúc mới cô nhịn cười lại, nhìn Linh rồi lại cười phá lên:

– Haha, ặc, haha. Con kia mày đã nhận ra tao rồi à. Haha, giữ bạn trai kinh thế mày. Càng giữ tao càng bám lấy anh ấy. Haha...

Rồi, rồi, nó dần dần hiểu ra rồi. Nãy giờ nó trở thành trò đùa cho 3 cô gái này. Chứ chả có gái nào xin số nó cả, thế mà nãy giờ nó cứ tưởng có người hâm mộ mình đến mức đi xin số. Hơi hụt hẫng rồi à nha!

– Anh đẹp trai nghĩ gì mà trông ngổ thế? Hihi.

Nó giật mình bởi câu bông đùa của cô gái kia. Linh chạy lại cầm tay nó:

– Anh, đây là Vân, bạn em. Nó mới từ Thái Bình lên.

Nó lịch sự đưa tay ra nhưng đợi mãi chả thấy cô bạn kia đưa tay ra bắt. Một lúc sau Vân lại cười khúc khích:

– Hân ơi, Linh ơi, người yêu tụi mày thú vị thật đấy!

– Thôi mày đừng trêu anh nữa, anh ngổ lắm không hiểu đâu. Hihi.

Nó đực mặt ra, chẳng hiểu gì thật. Tự dưng bị kêu là ngổ này ngổ nọ. Con gái thật là khó hiểu!

– Mày về đây ở luôn hả Vân? – Linh hỏi cô gái tên Vân kia.

– Không! Tao chỉ về thăm tụi mày 1 lúc rồi mai lại đi.

– Thôi mọi người đi cafe rồi nói chuyện, mình mời.

Nó đành xen vào câu chuyện của 3 người. Đang ở lớp người ta mà cứ như ngoài đường không bằng. Cả 3 đi đến quán cafe của nó, nó để 3 cô gái ngồi 8 còn nó vào xem sổ sách. Một lúc sau đi ra chỉ còn Linh với Hân đang ngồi uống nước. Nó kêu cả hai đi về vì gần 5h chiều rồi.

Buổi tối, nó kêu Bông với Kim lên học bài rồi đi ngủ sớm. Nó kêu Linh với Hân ở nhà nhưng cả hai nhất quyết đi theo nó. Nó cũng đành chịu, phải để hai người đi cùng. Hôm nay quán được người ta đặt để làm tiệc sinh nhật nên 1 góc của quán được trưng dụng. Nó kêu Linh với Hân ngồi ở bàn quản lý để nó vào trong xem sao. Lúc đi ra thấy Linh hai tay chống cằm, mặt trầm ngâm như đang nghĩ gì đó. Thấy lạ, nó khều vai Hân hỏi:

– Linh bị làm sao thế?

– Anh đúng là đồ vô tâm mà, mai là sinh nhật nó đấy!

Sinh nhật? Sinh nhật thì phải vui chứ? Lúc trước nó chuyển đến thì qua sinh nhật Linh rồi, lúc đấy cũng nhất nên chẳng hỏi ngày sinh của ai cả. Nhưng hôm nay sao Linh buồn vậy? Chẳng lẽ do... Nó cất tiếng gọi:

– Linh...

Linh quay đầu lại nở 1 nụ cười với nó. Bất chợt nó thấy tim mình lỗi đi một nhịp. Cảm giác này là sao đây?

Sinh nhật Linh. Tình yêu chớm nở!

Ở quán về trông Linh thần thờ, không còn lú lo như mọi ngày, ngay cả ôm nó cũng không có. Nó cảm thấy có một chút hụt hẫng, mất mát, nhói lòng. Nó nhận ra nó đã yêu Linh từ bao giờ mất rồi, nhưng vì một vết thương trong tim mà nó không dám đón nhận tình cảm của Linh. Nó quá cố chấp, không dám quên đi quá khứ để đón nhận hiện tại.

Tối nay, nó giả vờ ngủ say nhưng Linh hôm nay không trốn sang phòng nó ngủ nữa, có lẽ Hân lo cho Linh nên cũng không thấy sang. Nó nằm một lúc suy nghĩ rồi quyết định mai nó sẽ làm cho Linh một sinh nhật thật vui vẻ, ý nghĩa. Rút điện thoại ra nhắn tin cho Hân, mong rằng cô ấy chưa ngủ.

“Hân ngủ chưa? Ra Toàn có chuyện cần nhờ!”

Một phút sau Hân mới trả lời làm lòng nó nóng như lửa đốt.

“Chưa! Anh đợi em dưới nhà đi, em ra ngay”.

“Ok Hân”.

Nó biết Hân chưa ngủ thì trong lòng rất vui, nó muốn nhờ Hân giúp nó việc khá quan trọng.

Đợi dưới phòng tầm 5 phút thì Hân xuống, vẫn bộ quần áo ngắn khoe thân người max đẹp.

– Anh gọi em ra đây có gì không? – Hân thấy nó thần thờ nên hỏi trước.

– Ừm, chuyện của Linh ý mà.

– Anh nói đi, em đang nghe này!

Nó nhìn thẳng vào đôi mắt Hân và nói:

– Hân này, anh biết em yêu anh, dù không biết nó lớn như thế nào. Nhưng có lẽ anh không thể đáp lại tình cảm của em, mấy ngày qua anh nhận ra anh đã yêu Linh mất rồi, anh xin lỗi.

– Anh không có lỗi, em nhận ra anh yêu Linh lâu rồi, chỉ là anh không dám đối diện với tình cảm của anh thôi. Em cũng nói rồi, người em yêu là anh, anh không cần đáp lại tình cảm của em đâu. Em chỉ cần anh luôn ở bên em là được, anh hãy coi em như 1 người em gái như bé Bông hay 1 người bạn thân cũng được.

– Ngốc, anh sẽ luôn ở bên chăm sóc và bảo vệ em mà!

Hân nghe xong thì cười gượng. Nó đặt lên trán Hân 1 nụ hôn, nụ hôn như 1 lời xin lỗi, như một lời hứa của nó với Hân.

Nó quyết định nói cho Hân biết tình cảm của nó để Hân quên nó đi dù biết là khó.

– Anh gọi em ra không chỉ để nói thế chứ!

– À suýt quên, anh muốn nhờ em... Thế nhé!

– Vâng, để lát em nhắn cho tụi nó biết.

– Cũng muộn rồi, em đi ngủ đi.

– Vâng, anh ngủ ngon. Yêu anh!

– Em cũng ngủ ngon.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: — Hết —

Trở về phòng nó lôi laptop ra tìm công thức làm bánh gato. Nó muốn chính tay mình làm để gây bất ngờ cho Linh. Gần 1 tiếng đồng hồ nó mới tìm được mẫu bánh mà Linh thích ăn, một cái bánh gato vị dâu có hình trái tim.

Hải lòng với những gì trong kế hoạch của mình nó mới chộp mắt.

Sáng hôm sau, Hân với Linh đi học rất sớm. Nó nhờ Hân đưa Linh với hai đứa em đi học trước rồi ra chợ mua nguyên liệu về làm bánh. Áp dụng công thức, hi hục hơn hai tiếng đồng hồ nó cũng làm xong, tuy trái tim không được đẹp cho lắm nhưng... Tạm ổn. Nó mua thêm 17 cây nến con gấn lên trên chiếc bánh. Rồi chạy nhanh ra tiệm đồ lưu niệm tìm được hai sợi dây chuyền bằng bạc có hai chữ T&L lồng vào nhau rồi chạy về chợ mua đồ về nấu ăn.

Nó không phải tuýp người lãng mạn nên không có hoa hoét gì hết, chỉ đơn giản là một sinh nhật do chính tay nó làm.

Hơn 11h cuối cùng mọi thứ cũng xong, nó nhắn tin cho Hân:

“Đưa Linh về được r!”

Một lúc sau Hân đưa Linh về, cả 3 cùng nhau ăn cơm. Bỗng với Kim nó nhờ 3 nhỏ kia trông dùm rồi.

Ăn cơm xong, rửa sạch bát đĩa lên nhà thấy Hân với Linh đang nói chuyện. Nó tiến đến

– Linh theo Toàn lên phòng nha.

– Có chuyện gì thế anh?

– Cứ đi theo Toàn.

Rồi nó đưa Linh lên phòng, Hân đã lên trước để thắp nến rồi. Đến cửa phòng, nó bật mắt Linh lại mặc Linh ủa ủa ủa. Đưa Linh vào phòng thì:

“Happy birth day to you, happy birth day to you...”

Nó thả tay ra, Linh ngỡ ngác, một tay che miệng, hai hàng nước mắt chảy ra.

“Đừng khóc nữa hãy nín đi được không, nhìn đôi mắt em đang sưng lên kìa, chẳng còn xinh...”

Nó vừa hát vừa quay người Linh lại đối mặt với nó, tay gạt đi những giọt nước mắt trên má Linh.

– Linh, anh yêu em, làm người yêu anh nhé!

Linh nghe xong thì oà khóc, ôm chầm lấy nó.

– Em đợi câu nói này của anh lâu lắm rồi. Em đồng ý, đồng ý. Em yêu anh.

Nó đặt lên môi Linh một nụ hôn, nụ hôn lần đầu tiên nó chủ động. Nụ hôn vụng về của cả hai.

– Con kia thổi nến ước đi, tao thêm bánh rồi. – Hân gào lên.

Linh từ từ tiến lại cái bánh, hai tay chấp lại, mắt nhắm nghiền, rồi phồng má lên thổi.

– Em ước gì vậy?

– Bí mật. Hihi. Mà bánh anh làm há?

– Ồ sao em biết?

– Hi, anh ngốc. Người ta đâu bán bánh cháy đâu.

– Lần đầu anh làm mà nên um... Umm...

Linh lại cưỡng hôn nó.

– Hôm nay em hạnh phúc lắm. Em yêu anh.

— Hết —

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh Chuyển Trường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

